

EBA/GL/2022/09

ESMA35-42-1470

21/07/2022

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034

Τίτλος 1 Γενικές διατάξεις

1.1 Συμμόρφωση και υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010². Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, οι αρμόδιες αρχές και οι επιχειρήσεις επενδύσεων καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT και της ESMA σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στις επιχειρήσεις επενδύσεων.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 19.06.2023. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θα θεωρήσει ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον διαδικτυακό τόπο της EAT, με την επισήμανση «EBA/GL/2022/09 – ESMA35-42-1470». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση

---

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, της 15.12.2010, σ. 12).

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84-119).

εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.

4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον διαδικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

1.2 Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Αντικείμενο

5. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζονται οι κοινές διαδικασίες και μέθοδοι για τη λειτουργία της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) που αναφέρεται στα άρθρα 36 έως 45 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034³ και τις διαδικασίες και τις ενέργειες που αναλαμβάνονται σύμφωνα με τα άρθρα 39, 40, 41 και 42 της εν λόγω οδηγίας.

Πεδίο εφαρμογής

6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε σχέση με τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) των επιχειρήσεων επενδύσεων όπως ορίζεται στα άρθρα 36 έως 45 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.
7. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στο υψηλότερο επίπεδο ενοποίησης σύμφωνα με το επίπεδο εφαρμογής των απαιτήσεων του μέρους I, τίτλος II του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033. Για τις μητρικές επιχειρήσεις και τις θυγατρικές που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσαρμόζουν το βάθος και το επίπεδο ανάλυσης των εκτιμήσεών τους, προκειμένου να αντιστοιχούν στο επίπεδο εφαρμογής.
8. Σε περίπτωση που μια επιχείρηση επενδύσεων έχει θυγατρική στο ίδιο κράτος μέλος, μπορεί να εφαρμοστεί αναλογική προσέγγιση για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας, με επίκεντρο την αξιολόγηση της κατανομής του κεφαλαίου και της ρευστότητας στις οντότητες, καθώς και των πιθανών κωλυμάτων ως προς τη δυνατότητα μεταφοράς κεφαλαίου ή ρευστότητας εντός του ομίλου.
9. Για ομίλους επιχειρήσεων επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων ομίλων με επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες, οι διαδικαστικές απαιτήσεις θα πρέπει να εφαρμόζονται με

---

³ Οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με την προληπτική εποπτεία επιχειρήσεων επενδύσεων και την τροποποίηση των οδηγιών 2002/87/ΕΚ, 2009/65/ΕΚ, 2011/61/ΕΕ, 2013/36/ΕΕ, 2014/59/ΕΕ και 2014/65/ΕΕ (ΕΕ L 314 της 5.12.2019, σ. 64).

συντονισμένο τρόπο στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συγκροτούνται σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Στον τίτλο 11 επεξηγείται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στους διασυνοριακούς ομίλους και στις οντότητές τους.

Αποδέκτες

10. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο viii) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Ορισμοί

11. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2019/2033⁴, στην οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 ή στην οδηγία 2014/59/ΕΕ⁵ έχουν την ίδια έννοια και στις κατευθυντήριες γραμμές. Για τους σκοπούς των ανά χείρας κατευθυντηρίων γραμμών, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Ως «εποπτική αρχή για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες/της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΚΞΧ/ΧΤ)» νοείται η αρμόδια αρχή υπεύθυνη για την εποπτεία της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων επενδύσεων με τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.

Ως «κίνδυνος δεοντολογίας και επαγγελματικής συμπεριφοράς» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος ζημιών για μια επιχείρηση επενδύσεων, ο οποίος προκύπτει από περιπτώσεις δόλου ή αμέλειας, συμπεριλαμβανομένης της μη ενδεδειγμένης παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου και διαδικασία αξιολόγησης των εσωτερικών κινδύνων (ICARAP)» νοούνται οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 24 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι οποίες μπορούν να χωριστούν περαιτέρω σε:

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου (ΔΑΕΕΚ)» νοούνται οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές και οι διαδικασίες για την αξιολόγηση και τη διατήρηση σε συνεχή βάση των ποσών, των τύπων και της κατανομής του εσωτερικού κεφαλαίου που οι επιχειρήσεις επενδύσεων θεωρούν επαρκή για την κάλυψη της φύσης και του επιπέδου των κινδύνων που ενδέχεται να ενέχουν για τρίτους και στους οποίους εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν οι ίδιες οι επιχειρήσεις επενδύσεων· και

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ)» νοούνται οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές και οι διαδικασίες για την αξιολόγηση και τη διατήρηση σε συνεχή βάση των ποσών, των τύπων και της κατανομής των ρευστών περιουσιακών στοιχείων που οι επιχειρήσεις επενδύσεων θεωρούν επαρκή για την κάλυψη της φύσης και του επιπέδου των κινδύνων που ενδέχεται να παρουσιάζουν σε άλλους και στους οποίους εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν οι ίδιες οι επιχειρήσεις επενδύσεων.

---

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/2033 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας επιχειρήσεων επενδύσεων και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 575/2013, (ΕΕ) αριθ. 600/2014 και (ΕΕ) αριθ. 806/2014 (ΕΕ L 314 της 5.12.2019, σ. 1).

⁵ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών) (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

Ως «κίνδυνος επιτοκίου» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης επενδύσεων, ο οποίος προκύπτει από δυσμενείς διακυμάνσεις των επιτοκίων.

Ως «ενδοημερήσια ρευστότητα» νοούνται τα κεφάλαια στα οποία έχει πρόσβαση η επιχείρηση επενδύσεων κατά τη διάρκεια της εργάσιμης ημέρας, προκειμένου να είναι σε θέση να πραγματοποιεί πληρωμές σε πραγματικό χρόνο.

Ως «κίνδυνος ενδοημερήσιας ρευστότητας» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος να μην είναι η επιχείρηση επενδύσεων σε θέση να διαχειριστεί αποτελεσματικά τις ανάγκες του για ενδοημερήσια ρευστότητα.

Ως «κίνδυνος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνίας (ΤΠΕ)» νοείται ο κίνδυνος ζημίας λόγω παραβίασης της εμπιστευτικότητας, αστοχίας της ακεραιότητας συστημάτων και δεδομένων, ακαταλληλότητας ή μη διαθεσιμότητας συστημάτων και δεδομένων, ή αδυναμίας αλλαγής τεχνολογίας πληροφοριών (ΤΠ) εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και κόστους όταν οι απαιτήσεις του περιβάλλοντος ή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταβάλλονται (δηλ. ευελιξία).

Ως «μακροπροληπτική απαίτηση» ή «μακροπροληπτικό μέτρο» νοείται απαίτηση ή μέτρο που επιβάλλεται από αρμόδια ή εντεταλμένη αρχή για την αντιμετώπιση μακροπροληπτικού ή συστημικού κινδύνου.

Ως «εποπτική αρχή αγοράς» νοείται η αρμόδια αρχή υπεύθυνη για την εποπτεία της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων επενδύσεων με τις διατάξεις της οδηγίας 2014/65/ΕΕ⁶.

Ως «κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΞΧ/ΧΤ)» νοείται ο κίνδυνος όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου ΞΧ/ΧΤ⁷.

Ως «συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ» νοείται η επικαιροποιημένη εκτίμηση της συνολικής βιωσιμότητας μιας επιχείρησης επενδύσεων βάσει αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ.

Ως «συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ» νοείται ο αριθμητικός δείκτης του συνολικού κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων βάσει της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ.

Ως «κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G)» νοείται το επίπεδο και η ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων που αναμένεται να διατηρεί η επιχείρηση επενδύσεων πέρα από τις

---

⁶ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

⁷ Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη και τους παράγοντες τους οποίους θα πρέπει να εξετάζουν τα πιστωτικά ιδρύματα και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί κατά την εκτίμηση του κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που συνδέεται με τις επιμέρους επιχειρηματικές σχέσεις και τις περιστασιακές συναλλαγές («Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου ΞΧ/ΧΤ»), σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 18 παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 (ΕΒΑ/ΓΛ/2021/02)

απαιτήσεις της σε ίδια κεφάλαια, που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

Ως «κεφαλαιακή απαίτηση του Πυλώνα 2 (P2G)» ή «απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων» νοείται η απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που επιβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 40 της οδηγίας 2019/2034.

Ως «κίνδυνος φήμης» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη, τα ίδια κεφάλαια ή τη ρευστότητα της επιχείρησης επενδύσεων, ο οποίος προκύπτει από βλάβη της φήμης της επιχείρησης επενδύσεων.

Ως «διάθεση ανάληψης κινδύνου» νοείται το συνολικό επίπεδο και οι κατηγορίες των κινδύνων που η επιχείρηση επενδύσεων είναι πρόθυμη να αναλάβει στο πλαίσιο της δυνατότητάς της για ανάληψη κινδύνων, σύμφωνα με το επιχειρηματικό της μοντέλο, προκειμένου να επιτύχει τους στρατηγικούς στόχους της.

Ως «βαθμολογία κινδύνου» νοείται η αριθμητική έκφραση που συνοψίζει την εποπτική αξιολόγηση ενός μεμονωμένου κινδύνου κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης που αντιπροσωπεύει την πιθανότητα ένας κίνδυνος να έχει σημαντικές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας στην επιχείρηση επενδύσεων μετά την εξέταση της διαχείρισης κινδύνου και των ελέγχων και πριν από την εξέταση της δυνατότητας της επιχείρησης επενδύσεων να μετριάσει τον κίνδυνο μέσω διαθέσιμων πόρων κεφαλαίων ή ρευστότητας.

Ως «κίνδυνοι κεφαλαίου» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης επενδύσεων κατά τους επόμενους 12 μήνες. Σε αυτούς περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κίνδυνοι που καλύπτονται από τα άρθρα 29 έως 36 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

Ως «κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στη ρευστότητα της επιχείρησης επενδύσεων σε διαφορετικούς χρονικούς ορίζοντες.

Ως «στοιχείο της ΔΕΕΑ» νοείται ένα από τα ακόλουθα: ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων των κινδύνων σε επίπεδο επιχείρησης, αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, ή αξιολόγηση της ρευστότητας στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.

Ως «εποπτικά σημεία αναφοράς» νοούνται ειδικά ποσοτικά εργαλεία ανά κίνδυνο που αναπτύσσονται από την αρμόδια αρχή με σκοπό την παροχή μιας εκτίμησης των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2019/2033.

Ως «βαθμολογία βιωσιμότητας» νοείται η αριθμητική έκφραση που συνοψίζει την εποπτική αξιολόγηση ενός στοιχείου ΔΕΕΑ και αντιπροσωπεύει μια ένδειξη κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων που απορρέει από το εκτιμώμενο στοιχείο ΔΕΕΑ.

1.3 Εφαρμογή

Ημερομηνία εφαρμογής

12. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από τις 19.06.2023.
13. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν άμεσα για τις ασκήσεις ΔΕΕΑ που ξεκίνησαν το 2023.

Τίτλος 2 Η κοινή ΔΕΕΑ

2.1 Επισκόπηση του κοινού πλαισίου της ΔΕΕΑ

14. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ΔΕΕΑ μιας επιχείρησης επενδύσεων καλύπτει τις ακόλουθες συνιστώσες:

- α. κατηγοριοποίηση της επιχείρησης επενδύσεων και περιοδική επανεξέταση της εν λόγω κατηγοριοποίησης·
- β. παρακολούθηση βασικών δεικτών·
- γ. ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου·
- δ. αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης·
- ε. αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου·
- στ. αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας·
- ζ. αξιολόγηση της επάρκειας των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης επενδύσεων·
- η. αξιολόγηση της επάρκειας των πηγών ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων·
- θ. συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ· και
- ι. εποπτικά μέτρα (και μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, όπου κρίνεται αναγκαίο).

2.1.1 Κατηγοριοποίηση επιχειρήσεων επενδύσεων

15. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να κατηγοριοποιούν κάθε επιχείρηση επενδύσεων για την οποία πρόκειται να διεξαχθούν ο εποπτικός έλεγχος και η αξιολόγηση που αναφέρονται στο άρθρο 36 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- Κατηγορία 1 – επιχειρήσεις επενδύσεων που πληρούν τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα κριτήρια:
  - i. η αξία του συνόλου του ενεργητικού και των ανοιγμάτων τους εκτός ισολογισμού είναι ίση ή υπερβαίνει το 1 δισεκατομμύριο EUR· ή
  - ii. η αξία του συνόλου του ενεργητικού και των ανοιγμάτων τους εκτός ισολογισμού είναι ίση ή υπερβαίνει τα 250 εκατ. EUR και ασκούν δραστηριότητες που αναφέρονται στο σημείο 3 ή 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2014/65/ΕΕ⁸· ή

---

⁸ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

iii. Θεωρούνται σημαντικές με βάση την εποπτική κρίση της αρμόδιας αρχής.

- Κατηγορία 2 – επιχειρήσεις επενδύσεων των οποίων η αξία του συνόλου του ενεργητικού και των ανοιγμάτων εκτός ισολογισμού είναι κάτω από 1 δισεκατομμύριο EUR και ισούται με ή υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια EUR και δεν ασκούν καμία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στα σημεία 3 ή 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.
- Κατηγορία 3 – επιχειρήσεις επενδύσεων των οποίων η αξία του συνόλου του ενεργητικού και των ανοιγμάτων εκτός ισολογισμού είναι κάτω από 250 εκατομμύρια EUR και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ως μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033.
- Μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων όπως ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033.

16. Η κατηγοριοποίηση θα πρέπει να χρησιμοποιείται από τις αρμόδιες αρχές ως βάση για την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, όπως προσδιορίζεται στην ενότητα 2.4, και όχι ως μέσο που αντικατοπτρίζει την ποιότητα μιας επιχείρησης επενδύσεων.

17. Μεταξύ των κατηγοριών 1 έως 3, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να κατηγοριοποιήσουν μια επιχείρηση επενδύσεων κατά περίπτωση σε μια κατηγορία υψηλότερη ή χαμηλότερη στον κατάλογο από ό,τι σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 15. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν πτυχές όπως η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των εργασιών, η κλίμακα των εμπορικών δραστηριοτήτων, το ποσό των χρημάτων που κατέχει ο πελάτης, το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων και οποιεσδήποτε άλλες σχετικές πτυχές. Όταν διενεργείται τέτοια επανακατηγοριοποίηση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να στοχεύουν στη διασφάλιση επαρκούς ομοιογένειας και συγκρισιμότητας μεταξύ των επιχειρήσεων επενδύσεων της ίδιας κατηγορίας.

18. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να στηρίζουν την κατηγοριοποίηση σε εποπτικά δεδομένα αναφορών και σε στοιχεία που προκύπτουν από την προκαταρκτική ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου (βλ. ενότητα 4.2). Η κατηγοριοποίηση θα πρέπει να επανεξετάζεται ετησίως ή σε περίπτωση σημαντικής αλλαγής στις δραστηριότητες. Σε περίπτωση αλλαγής κατηγορίας για μια επιχείρηση επενδύσεων, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το τελευταίο έτος ενός πλήρους ολοκληρωμένου κύκλου ΔΕΕΑ κατά τον καθορισμό του χρονοδιαγράμματος για την επόμενη αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ.

2.1.2 Συνεχής αξιολόγηση των κινδύνων

19. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν συνεχώς τους κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί μια επιχείρηση επενδύσεων, μέσω των εξής δραστηριοτήτων:

- α. παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 3·
- β. ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 4·

- γ. αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 5·
  - δ. αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 6· και
  - ε. αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 8.
20. Οι αξιολογήσεις πρέπει να διενεργούνται σύμφωνα με τα κριτήρια της αναλογικότητας που προσδιορίζονται στην ενότητα 2.4. Οι αξιολογήσεις πρέπει να επανεξετάζονται υπό το πρίσμα νέων στοιχείων.
21. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων που περιγράφονται ανωτέρω:
- α. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη πορισμάτων·
  - β. να αποτυπώνονται σε βαθμολογία η οποία αποδίδεται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες οδηγίες που παρέχονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο·
  - γ. να υποστηρίζουν τις αξιολογήσεις άλλων στοιχείων ή να δίνουν το έναυσμα για διεξοδική διερεύνηση ασυνεπειών μεταξύ των αξιολογήσεων των εν λόγω στοιχείων·
  - δ. να συμβάλλουν στη συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία ΔΕΕΑ· και
  - ε. να οδηγούν σε εφαρμογή εποπτικών μέτρων, όπου ενδείκνυται, και να λαμβάνονται υπόψη στις αποφάσεις που αφορούν τα εν λόγω μέτρα.

2.1.3 Περιοδική αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας

22. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν σε περιοδική βάση την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων και της ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων για την άρτια κάλυψη των κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων, μέσω των ακόλουθων αξιολογήσεων:
- α. αξιολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 7· και
  - β. αξιολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς τη ρευστότητα, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 9.
23. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διενεργούν περιοδικές αξιολογήσεις λαμβάνοντας υπόψη τα ελάχιστα κριτήρια δέσμευσης και αναλογικότητας που καθορίζονται στην ενότητα 2.4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διεξάγουν συχνότερες αξιολογήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν την αξιολόγηση υπό το πρίσμα σημαντικών νέων ευρημάτων που προκύπτουν από την εκτίμηση κινδύνων, εφόσον οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι τα ευρήματα ενδέχεται να έχουν σημαντική επίπτωση στα ίδια κεφάλαια ή/και στις πηγές ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων.

24. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων:

- α. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη·
- β. να αντικατοπτρίζονται στη βαθμολογία που αποδίδεται στην κεφαλαιακή επάρκεια και στην επάρκεια ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο·
- γ. να συμβάλλουν στη συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία ΔΕΕΑ· και
- δ. να λαμβάνουν υπόψη και να ενημερώνουν σχετικά με την εποπτική απαίτηση σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση επενδύσεων πρέπει να κατέχει ίδια κεφάλαια ή/και πηγές ρευστότητας που υπερβαίνουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2019/2033, κατά περίπτωση.

2.1.4 Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ

25. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν συνεχώς το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων και τη βιωσιμότητά της μέσω της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 10. Μέσω της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν την πιθανότητα οι κίνδυνοι να προκαλέσουν την πτώχευση της επιχείρησης επενδύσεων, λαμβάνοντας υπόψη την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων και των πηγών ρευστότητας, την εσωτερική διακυβέρνηση, τους ελέγχους ή/και το επιχειρηματικό μοντέλο ή τη στρατηγική της, και στη βάση αυτή, να προσδιορίζουν την ανάγκη λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, κατά περίπτωση, ή/και να καθορίζουν εάν η επιχείρηση επενδύσεων μπορεί να θεωρηθεί ότι τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει.

26. Η αξιολόγηση πρέπει να επανεξετάζεται συνεχώς υπό το πρίσμα των πορισμάτων που προκύπτουν από τις εκτιμήσεις κινδύνων ή από το αποτέλεσμα των αξιολογήσεων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο και ως προς τη ρευστότητα.

27. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε τα πορίσματα της αξιολόγησης:

- α. να αντικατοπτρίζονται στη βαθμολογία που αποδίδεται στη συνολική βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στον τίτλο 10·
- β. να τεκμηριώνονται σαφώς σε σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ που περιλαμβάνει τις βαθμολογίες ΔΕΕΑ που έχουν αποδοθεί (συνολικά καθώς και για τα επιμέρους στοιχεία) και τυχόν εποπτικά πορίσματα που διατυπώθηκαν μετά την τελευταία αξιολόγηση· και
- γ. να αποτελούν τη βάση της εποπτικής απόφασης για το εάν μπορεί να θεωρηθεί ότι η επιχείρηση επενδύσεων «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει»· για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που υπόκεινται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, η απόφαση αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 32 της εν λόγω

οδηγίας, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με το εάν μια επιχείρηση «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει»⁹.

2.1.5 Διάλογος με τις επιχειρήσεις επενδύσεων, εφαρμογή των εποπτικών μέτρων και κοινοποίηση των πορισμάτων

28. Σύμφωνα με το πρότυπο ελάχιστης συνεργασίας, όπως προσδιορίζεται στην ενότητα 2.4, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε διάλογο με τις επιχειρήσεις επενδύσεων προκειμένου να αξιολογούν επιμέρους στοιχεία της ΔΕΕΑ, όπως προβλέπεται στον αντίστοιχο ειδικό τίτλο για κάθε στοιχείο.
29. Σύμφωνα με τη συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ και βάσει των αξιολογήσεων για τα επιμέρους στοιχεία της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν εποπτικά μέτρα κατά τα οριζόμενα στον τίτλο 10.
30. Εάν από τα πορίσματα που προκύπτουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών, την αξιολόγηση στοιχείων της ΔΕΕΑ ή οποιαδήποτε άλλη εποπτική δραστηριότητα καταδεικνύεται η ανάγκη εφαρμογής εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση άμεσων ζητημάτων που προκαλούν ανησυχία, οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να περιμένουν να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ και να επικαιροποιηθεί η συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ, αλλά να αποφασίζουν σχετικά με τα μέτρα που απαιτούνται για τη διόρθωση της κατάστασης και στη συνέχεια να προχωρούν στην επικαιροποίηση της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ.
31. Όπως περιγράφεται στην ενότητα 2.4, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να συμμετέχουν σε διάλογο με βάση τα αποτελέσματα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, παράλληλα με τα σχετικά εποπτικά μέτρα, και να ενημερώνουν την επιχείρηση επενδύσεων στο τέλος της διαδικασίας σχετικά με τις απαιτήσεις κεφαλαίου και ρευστότητας, καθώς και τα εποπτικά μέτρα με τα οποία υποχρεούται να συμμορφωθεί.

2.2 Βαθμολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

32. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίσουν βαθμολογίες κινδύνου και βιωσιμότητας για να συνοψίσουν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης διαφόρων κατηγοριών και στοιχείων κινδύνου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.
33. Κατά την αξιολόγηση των επιμέρους κατηγοριών κινδύνου και στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν μία κλίμακα βαθμολόγησης - 1 (χαμηλός κίνδυνος), 2 (μέτριος-χαμηλός κίνδυνος), 3 (μέτριος-υψηλός κίνδυνος) και 4 (υψηλός κίνδυνος) - που αντικατοπτρίζει την εποπτική άποψη βάσει των συναφών πινάκων βαθμολόγησης για καθέναν από τους αντίστοιχους ειδικούς τίτλους ανά στοιχείο. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις συνοδευτικές «παραμέτρους» που παρέχονται στους εν λόγω πίνακες ως καθοδήγηση για την υποστήριξη της εποπτικής κρίσης (δηλαδή η επιχείρηση επενδύσεων δεν είναι απαραίτητο να πληροί όλες τις παραμέτρους που συνδέονται με τη βαθμολογία «1» για

---

⁹ Κατευθυντήριες Γραμμές της EAT σχετικά με την ερμηνεία των διαφόρων περιστάσεων όπου ένα ίδρυμα θεωρείται ότι τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ (EBA/GL/2015/07)

να βαθμολογηθεί με «1»), ή/και να τις αναπτύξουν περαιτέρω ή να προσθέσουν επιπλέον παραμέτρους. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν βαθμολογία «4» για να δηλώσουν τη χειρότερη δυνατή αξιολόγηση (δηλαδή ακόμη και αν η θέση της επιχείρησης επενδύσεων είναι χειρότερη από εκείνη που περιγράφεται βάσει των παραμέτρων για τη βαθμολογία «4», πρέπει να δοθεί βαθμολογία «4»).

34. Κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθιερώσουν αναλυτικότερη βαθμολόγηση για εσωτερικούς σκοπούς, όπως π.χ. για σκοπούς προγραμματισμού των πόρων, υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται το γενικό πλαίσιο βαθμολόγησης που καθορίζεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
35. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε όλες οι βαθμολογίες να επανεξετάζονται τακτικά, τουλάχιστον με τη συχνότητα που καθορίζεται στην ενότητα 2.4 και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, βάσει σημαντικών νέων πορισμάτων ή εξελίξεων.

2.2.1 Βαθμολογίες κινδύνου

36. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν βαθμολογίες κινδύνου για μεμονωμένους κινδύνους κεφαλαίων σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 6, και βαθμολογίες για τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 8. Οι εν λόγω βαθμολογίες αντιπροσωπεύουν την πιθανότητα ο κίνδυνος να έχει σημαντικές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας στην επιχείρηση επενδύσεων, μετά την εξέταση της ποιότητας των ελέγχων κινδύνου για τον περιορισμό αυτών των επιπτώσεων (π.χ. υπολειπόμενος κίνδυνος), αλλά πριν εξεταστεί η δυνατότητα της επιχείρησης επενδύσεων να μετριάσει τον κίνδυνο μέσω διαθέσιμων κεφαλαίων ή πηγών ρευστότητας.
37. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τη βαθμολογία κινδύνου κατά κύριο λόγο μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου, αλλά πρέπει επίσης να αποτυπώνουν τις παραμέτρους σχετικά με τη διαχείριση και τους ελέγχους των κινδύνων. Συγκεκριμένα, η επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων μπορεί να μειώσει ή - σε ορισμένες περιπτώσεις - να αυξήσει τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας (δηλαδή κατά την εκτίμηση των παραμέτρων για τον εγγενή κίνδυνο ενδέχεται να υποτιμηθεί ή να υπερεκτιμηθεί το επίπεδο κινδύνου σε συνάρτηση με την επάρκεια της διαχείρισης κινδύνων και των ελέγχων).
38. Κατά την εφαρμογή των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν τα εγγενή επίπεδα κινδύνου και την ποιότητα της διαχείρισης και των ελέγχων κινδύνου χωριστά (με αποτέλεσμα να προκύπτουν ενδιάμεσες και καθαρές βαθμολογίες) ή αθροιστικά (με αποτέλεσμα να προκύπτουν μόνο καθαρές βαθμολογίες κινδύνου). Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να καθιερώσουν μεθοδολογίες άθροισης για την ομαδοποίηση των βαθμολογιών των επιμέρους κινδύνων κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης.

2.2.2 Βαθμολογίες βιωσιμότητας

39. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίσουν χωριστά βαθμολογίες για να συνοψίσουν το επίπεδο κινδύνου που ελλοχεύει για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των τεσσάρων στοιχείων ΔΕΕΑ:
- α. επιχειρηματικό μοντέλο και στρατηγική, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 4·
  - β. εσωτερική διακυβέρνηση και έλεγχοι σε επίπεδο επιχείρησης, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 5·
  - γ. κεφαλαιακή επάρκεια, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 7· και
  - δ. επάρκεια ρευστότητας, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 9.
40. Όσον αφορά την κεφαλαιακή επάρκεια και την επάρκεια ρευστότητας, οι βαθμολογίες αυτές αντιπροσωπεύουν την εποπτική γνώμη σχετικά με την ικανότητα των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων να μετριάζουν/καλύπτουν μεμονωμένους κινδύνους κεφαλαίου και ρευστότητας, όπως ορίζεται στους Τίτλους 6 και 8.
41. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να καθορίσουν μια συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον Τίτλο 10. Η εν λόγω βαθμολογία πρέπει να αποδίδεται με βάση την εποπτική κρίση και πρέπει να αντιπροσωπεύει την εποπτική γνώμη για τη συνολική βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.
42. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η βαθμολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου, της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων, της κεφαλαιακής επάρκειας, της επάρκειας ρευστότητας και της συνολικής βαθμολογίας ΔΕΕΑ επιτυγχάνει τους ακόλουθους στόχους:
- α. δηλώνει την πιθανότητα να απαιτηθούν εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ανησυχιών σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στον Τίτλο 10·
  - β. λειτουργεί ως όριο ενεργοποίησης για τη λήψη απόφασης σχετικά με το αν θα εφαρμοστούν, κατά περίπτωση, μέτρα έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τα όρια ενεργοποίησης για τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης· και
  - γ. συμβάλλει στην ιεράρχηση και στον προγραμματισμό των εποπτικών πόρων και στον καθορισμό προτεραιοτήτων.
43. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ που αποδίδεται με βάση τη συνολική εικόνα των απειλών από τα στοιχεία της ΔΕΕΑ παρέχει μια ένδειξη της συνολικής βιωσιμότητας της επιχείρησης επενδύσεων, μεταξύ άλλων εάν η επιχείρηση επενδύσεων «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει».
44. Όταν το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ υποδηλώνει ότι μια επιχείρηση επενδύσεων θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν βαθμολογία «F» και, κατά περίπτωση, να ακολουθούν τη

διαδικασία συνεργασίας με τις αρχές εξυγίανσης όπως ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

2.3 Οργανωτικές ρυθμίσεις

45. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι, για τη διεξαγωγή της ΔΕΕΑ, οι οργανωτικές τους ρυθμίσεις περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

- α. περιγραφή των ρόλων και των αρμοδιοτήτων του εποπτικού προσωπικού τους σε σχέση με τη διενέργεια της ΔΕΕΑ, καθώς και τους συναφείς διαύλους αναφοράς, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·
- β. ρυθμίσεις για τη συνεργασία με άλλες αρμόδιες εποπτικές αρχές για την αναζήτηση των απόψεων και της σχετικής συμβολής τους για συγκεκριμένα θέματα που ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στα πορίσματα ή τις βαθμολογίες της ΔΕΕΑ, ώστε να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη των εργασιών και να εξασφαλιστεί η συνέπεια της αξιολόγησης και των σχετικών εποπτικών μέτρων·
- γ. διαδικασίες για την τεκμηρίωση και την καταγραφή των πορισμάτων και των εποπτικών κρίσεων·
- δ. ρυθμίσεις για την έγκριση των πορισμάτων και των βαθμολογιών, καθώς και διαδικασίες παραπομπής των περιπτώσεων για τις οποίες υπάρχει διάσταση απόψεων εντός της αρμόδιας αρχής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·
- ε. ρυθμίσεις για την οργάνωση διαλόγου με την επιχείρηση επενδύσεων σύμφωνα με το μοντέλο της ελάχιστης συνεργασίας όπως ορίζεται στην ενότητα 2.4 για την αξιολόγηση επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ· και
- στ. ρυθμίσεις για διαβουλεύσεις με επιχείρηση επενδύσεων και κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της ΔΕΕΑ στην επιχείρηση επενδύσεων.

46. Κατά τον καθορισμό των ρυθμίσεων για τον διάλογο με τις επιχειρήσεις επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις πιθανές επιπτώσεις της παροχής των βαθμολογιών στις επιχειρήσεις επενδύσεων σε σχέση με τις υποχρεώσεις δημοσιοποίησης που υπέχουν

δυνάμει των απαιτήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014¹⁰ και των οδηγιών 2014/57/ΕΕ¹¹ και 2004/109/ΕΚ¹².

2.4 Αναλογικότητα και εποπτική συνεργασία

47. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την αρχή της αναλογικότητας σε ό,τι αφορά το πεδίο εφαρμογής, τη συχνότητα και την ένταση της εποπτικής συνεργασίας και του διαλόγου με μια επιχείρηση επενδύσεων, καθώς και σε ό,τι αφορά τις εποπτικές προσδοκίες για τις προδιαγραφές τις οποίες πρέπει να πληροί η επιχείρηση επενδύσεων, ανάλογα με την κατηγορία της επιχείρησης επενδύσεων, όπως περιγράφεται στον πίνακα 2 κατωτέρω.
48. Για την πτυχή της αναλογικότητας όσον αφορά τη συχνότητα της εποπτικής συνεργασίας, κατά τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τηρούν το πρότυπο του ελάχιστου επιπέδου συνεργασίας, όπως περιγράφεται στα επόμενα υποκεφάλαια και στον πίνακα 2.
49. Εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι ορισμένες επιχειρήσεις επενδύσεων έχουν παρόμοια προφίλ κινδύνου, μπορούν να διενεργούν θεματικές αξιολογήσεις στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ σε πολλές επιχειρήσεις επενδύσεων ως μία ενιαία αξιολόγηση (συγκεκριμένα μπορεί να διενεργηθεί ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου για το σύνολο των μικρών επιχειρήσεων επενδύσεων που λαμβάνουν και διαβιβάζουν εντολές για μερικές κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού, δεδομένου ότι είναι πιθανό να εντοπιστούν τα ίδια ζητήματα επιχειρηματικής βιωσιμότητας για όλες τις εν λόγω επιχειρήσεις επενδύσεων). Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν προσαρμοσμένες μεθοδολογίες για την εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε επιχειρήσεις επενδύσεων με παρόμοια προφίλ κινδύνου.
50. Για επιχειρήσεις επενδύσεων με συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ 4 και, όπου είναι απαραίτητο, για επιχειρήσεις επενδύσεων με συνολική βαθμολογία ΔΕΕΑ 3, με βάση τα ευρήματα από προηγούμενες αξιολογήσεις στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίσουν ένα πρόσθετο επίπεδο δέσμευσης, με εκτεταμένους εποπτικούς πόρους και θα πρέπει να απαιτείται υψηλότερη συχνότητα αξιολόγησης (τουλάχιστον σε προσωρινή βάση), ανεξάρτητα από την κατηγορία της επιχείρησης επενδύσεων. Λαμβάνοντας υπόψη την ελάχιστη συχνότητα αξιολόγησης όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ που προσδιορίζονται στα επόμενα υποκεφάλαια και στον πίνακα 2, οι πιο συχνές αξιολογήσεις μπορεί να καλύπτουν συγκεκριμένα στοιχεία της ΔΕΕΑ όπου απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή λόγω υψηλότερου κινδύνου ή την πλήρη αξιολόγηση της ΔΕΕΑ.

---

¹⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 1).

¹¹ Οδηγία 2014/57/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί ποινικών κυρώσεων για την κατάχρηση αγοράς (οδηγία για την κατάχρηση αγοράς) (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 179).

¹² Οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38).

51. Ανεξάρτητα από τον χρόνο που παρήλθε από την τελευταία ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να πραγματοποιήσουν νέα αξιολόγηση εάν συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α. κατά την παρακολούθηση των βασικών δεικτών, παρατηρείται σημαντική αλλαγή σε σύγκριση με την ημερομηνία αναφοράς της τελευταίας αξιολόγησης όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ·
  - β. υπάρχουν αρνητικές δημοσιοποιημένες πληροφορίες σχετικά με την επιχείρηση επενδύσεων που υποδεικνύουν πιθανό σημαντικό κίνδυνο (στο πλαίσιο του κινδύνου φήμης, του κινδύνου συμπεριφοράς, της ασφάλειας ΤΠ)·
  - γ. οι αρμόδιες αρχές έχουν άλλους λόγους να πιστεύουν ότι το επιχειρηματικό μοντέλο ή το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων έχει αλλάξει σημαντικά από την ημερομηνία αναφοράς της τελευταίας αξιολόγησης όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ.
52. Κατά τον προγραμματισμό δραστηριοτήτων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στον συντονισμό δραστηριοτήτων με άλλα μέρη που εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα στην αξιολόγηση, ιδίως όταν απαιτείται υποβολή στοιχείων από την επιχείρηση επενδύσεων ή/και άλλες αρμόδιες αρχές που συμμετέχουν στην εποπτεία διασυνοριακών ομίλων, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 11.
53. Ως προς το πεδίο της αναλογικότητας, κατά τη διεξαγωγή της ΔΕΕΑ εφαρμόζοντας τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αναγνωρίζουν ότι τα διάφορα στοιχεία, οι μεθοδολογικές πτυχές και τα στοιχεία αξιολόγησης, όπως παρέχονται στους τίτλους 4, 5, 6 και 8, δεν έχουν την ίδια συνάφεια για όλες τις επιχειρήσεις επενδύσεων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, κατά περίπτωση, να εφαρμόζουν διαφορετικούς βαθμούς ανάλυσης στην αξιολόγηση ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκει η επιχείρηση επενδύσεων και στον βαθμό που ενδείκνυται για το μέγεθος και το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων και τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της.
54. Στο τέλος κάθε αξιολόγησης όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ενημερώνουν την επιχείρηση επενδύσεων για το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ και θα πρέπει να παρέχουν:
- α. δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που η επιχείρηση επενδύσεων υποχρεούται να κατέχει πέραν των απαιτήσεων που καθορίζονται στο μέρος II, III και IV του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033 σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·
  - β. δήλωση σχετικά με την ποσότητα και τη σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που κατέχει η επιχείρηση επενδύσεων σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·
  - γ. δήλωση σχετικά με τη ρευστότητα που διατηρείται και τυχόν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας που ορίζονται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·

- δ. δήλωση σχετικά με άλλα εποπτικά μέτρα, τα οποία προτίθεται να λάβει η αρμόδια αρχή.

2.4.1 Επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 1

55. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη συχνότητα των εποπτικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη ΔΕΕΑ για τις επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 1, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση·
- β. να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά διετία·
- γ. να βρίσκονται σε συνεχή επαφή και διάλογο με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη της εταιρείας επενδύσεων.

2.4.2 Επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 2

56. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη συχνότητα των εποπτικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη ΔΕΕΑ για τις επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση·
- β. να επικαιροποιούν τις αξιολογήσεις όλων των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ τουλάχιστον ανά τριετία·
- γ. να βρίσκονται σε επαφή με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη της επιχείρησης επενδύσεων τουλάχιστον με την ίδια συχνότητα με την αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ.

2.4.3 Επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3

57. Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη συχνότητα των εποπτικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη ΔΕΕΑ για τις επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες σε τριμηνιαία βάση·
- β. να διενεργούν την αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα νέων στοιχείων που προκύπτουν σχετικά με τον υφιστάμενο κίνδυνο, προσαρμόζοντας το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της επανεξέτασης στο συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων·
- γ. να βρίσκονται σε επαφή με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη της επιχείρησης επενδύσεων τουλάχιστον με την ίδια συχνότητα με την αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ.

Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ορίζουν την τακτική ελάχιστη συχνότητα για την αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ για όλες ή για ένα υποσύνολο των επιχειρήσεων επενδύσεων της κατηγορίας 3.

2.4.4 Μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων

58. Για τις μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει:

- α) να παρακολουθούν τους βασικούς δείκτες τουλάχιστον σε ετήσια βάση·
- β) να διενεργούν την αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα νέων στοιχείων που προκύπτουν σχετικά με τον υφιστάμενο κίνδυνο, προσαρμόζοντας το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της επανεξέτασης στο συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων·
- γ) να βρίσκονται σε επαφή και διάλογο με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη της επιχείρησης επενδύσεων όταν κρίνεται απαραίτητο και ιδίως στο πλαίσιο της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, όταν πραγματοποιείται.

Πίνακας 2. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διάφορες κατηγορίες επιχειρήσεων επενδύσεων

Κατηγορία	Παρακολο ύθηση βασικών δεικτών	Αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ	Ελάχιστο επίπεδο συνεργασίας/διαλόγου
1	Ανά τρίμηνο	2 έτη	Συνεχής διάλογος με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη.
2	Ανά τρίμηνο	3 έτη	Δημιουργία επαφής, με την ευκαιρία διαφόρων εκδηλώσεων, με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη, τουλάχιστον με τη συχνότητα της αξιολόγησης ΔΕΕΑ.
3	Ανά τρίμηνο	Με την ευκαιρία διαφόρων εκδηλώσεων (με το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της επανεξέτασης προσαρμοσμένο στο συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων)	Δημιουργία επαφής, με την ευκαιρία διαφόρων εκδηλώσεων, με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη, τουλάχιστον με τη συχνότητα της αξιολόγησης ΔΕΕΑ.
Μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων όπως ορίζεται στο άρθρο	Ανά έτος	Με την ευκαιρία διαφόρων εκδηλώσεων (με το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της επανεξέτασης)	Δημιουργία επαφής, με την ευκαιρία διαφόρων εκδηλώσεων, με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα στελέχη, τουλάχιστον με

12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033		προσαρμοσμένο στο συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων)	τη συχνότητα της αξιολόγησης ΔΕΕΑ.
---	--	--	------------------------------------

Τίτλος 3 Παρακολούθηση βασικών δεικτών

---

59. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε τακτική παρακολούθηση των βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών για την παρακολούθηση των μεταβολών στις χρηματοοικονομικές συνθήκες και στα προφίλ κινδύνου των επιχειρήσεων επενδύσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την εν λόγω παρακολούθηση για να προσδιορίζουν την ανάγκη επικαιροποίησης της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα νέων σημαντικών στοιχείων που προκύπτουν εκτός του πλαισίου των προγραμματισμένων εποπτικών δραστηριοτήτων. Σε περίπτωση που από την παρακολούθηση αποκαλύπτεται σημαντική μεταβολή στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων, ή τυχόν σημαντικών μεταβολών στους δείκτες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διερευνούν τα αίτια και, κατά περίπτωση, να επανεξετάζουν την αξιολόγηση του αντίστοιχου στοιχείου της ΔΕΕΑ υπό το πρίσμα των νέων πληροφοριών.
60. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να παρακολουθούν βασικούς χρηματοοικονομικούς δείκτες σε ευθυγράμμιση με τη συχνότητα υποβολής εκθέσεων για την επιχείρηση επενδύσεων. Η παρακολούθηση των μη χρηματοοικονομικών δεικτών θα πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση και τη μεταβλητότητα του συγκεκριμένου μη χρηματοοικονομικού δείκτη, αλλά θα πρέπει να διεξάγεται τουλάχιστον σε ετήσια βάση.
61. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθιερώσουν συστήματα και πρότυπα παρακολούθησης που καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό σημαντικών μεταβολών και ανωμαλιών στη συμπεριφορά των δεικτών, καθώς και να θέτουν κατώτατα όρια, κατά περίπτωση. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι για όλους τους συναφείς δείκτες (ή συνδυασμούς δεικτών) στο πλαίσιο της παρακολούθησης, διερευνώνται τυχόν ανωμαλίες και σημαντικές μεταβολές. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επομένως να προσδιορίσουν την αιτία και να αξιολογήσουν τη σημαντικότητα του πιθανού προληπτικού αντίκτυπου στην επιχείρηση επενδύσεων και τις πιθανές συνέπειες για την κατηγοριοποίηση της επιχείρησης.
62. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν το σύνολο των δεικτών και τα κατώτατα όριά τους στα ειδικά χαρακτηριστικά των επιμέρους επιχειρήσεων επενδύσεων ή ομάδων επιχειρήσεων επενδύσεων με παρόμοια χαρακτηριστικά (ομάδες αναφοράς). Το πλαίσιο των δεικτών, των προτύπων παρακολούθησης και των κατώτατων ορίων πρέπει να αντικατοπτρίζει το μέγεθος, την πολυπλοκότητα, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων και πρέπει να καλύπτει τις γεωγραφικές περιοχές, τους τομείς και τις αγορές όπου δραστηριοποιείται η επιχείρηση επενδύσεων.
63. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους δείκτες που θα πρέπει να ελέγχονται μέσω τακτικής παρακολούθησης, κυρίως βάσει τακτικής εποπτικής αναφοράς και με τη χρήση ορισμών από κοινά πρότυπα διαβίβασης στοιχείων.
64. Το πλαίσιο δεικτών που έχουν καθιερωθεί και τα αποτελέσματα της παρακολούθησης βασικών δεικτών πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται ως πηγή πληροφοριών για την

αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου και των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στο πλαίσιο των αντίστοιχων στοιχείων της ΔΕΕΑ.

65. Στους δείκτες που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση πρέπει να περιλαμβάνονται τουλάχιστον οι εξής δείκτες ανά επιχείρηση:
- α. χρηματοοικονομικοί και μη χρηματοοικονομικοί δείκτες που αφορούν τις κατηγορίες κινδύνου που καλύπτονται από αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν για τη συγκεκριμένη κατηγορία επιχείρησης επενδύσεων (βλ. τίτλους 6 και 8).
  - β. όλοι οι λόγοι που προκύπτουν από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2019/2033 και από την εθνική νομοθεσία κατ' εφαρμογή της οδηγίας (ΕΕ) αριθ. 2019/2034.
  - γ. κατά περίπτωση, οι ελάχιστες απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL) όπως προσδιορίζονται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ.
  - δ. εφόσον είναι διαθέσιμοι, δείκτες ανάκαμψης που χρησιμοποιούνται στα σχέδια ανάκαμψης της επιχείρησης.
66. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να περιλαμβάνουν μη χρηματοοικονομικούς δείκτες όπως, για παράδειγμα, το εύρος της εξουσιοδότησης, τον αριθμό των εργαζομένων, τον αριθμό των καταγγελιών ή άλλους μη χρηματοοικονομικούς σχετικούς δείκτες, και μπορούν να ορίζουν πρόσθετους δείκτες, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο.
67. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνοδεύουν τους ειδικούς δείκτες ανά επιχείρηση με συναφείς μακροοικονομικούς δείκτες, εφόσον είναι διαθέσιμοι, στις γεωγραφικές περιοχές, στους τομείς και στις αγορές όπου δραστηριοποιείται η επιχείρηση επενδύσεων.
68. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το ενδεχόμενο συμπλήρωσης της τακτικής παρακολούθησης βασικών χρηματοοικονομικών και μη χρηματοοικονομικών δεικτών μέσω της εξέτασης στοιχείων που προκύπτουν από ανεξάρτητη ανάλυση και έρευνα αγοράς, εφόσον είναι διαθέσιμα.

Τίτλος 4 Ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου

4.1 Γενικές παράμετροι

69. Στον παρόντα τίτλο καθορίζονται τα κριτήρια για την αξιολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την εν λόγω αξιολόγηση στο ίδιο επίπεδο με τη συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ, αλλά μπορούν επίσης να την εφαρμόζουν για μια συγκεκριμένη δραστηριότητα, σε επίπεδο επιχειρηματικού τομέα ή σε θεματική βάση.
70. Χωρίς να υπονομεύουν την αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου της επιχείρησης επενδύσεων για τη λειτουργία και την οργάνωση της επιχείρησης και χωρίς να υποδεικνύουν προτιμήσεις για συγκεκριμένα επιχειρηματικά μοντέλα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου προκειμένου να αξιολογούν τους επιχειρηματικούς και στρατηγικούς κινδύνους και να καθορίζουν:
- α. τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου της επιχείρησης επενδύσεων βάσει της ικανότητάς του να παράγει αποδεκτές αποδόσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες και
  - β. τη βιωσιμότητα της στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων σε μια μελλοντική περίοδο τουλάχιστον 3 ετών.
71. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος ως βάση για την αξιολόγηση των υπόλοιπων στοιχείων της ΔΕΕΑ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβούν σε αξιολόγηση συγκεκριμένων σημείων του επιχειρηματικού μοντέλου, και ειδικότερα σε ποσοτική αξιολόγησή του, στο πλαίσιο της αξιολόγησης άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ.
72. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου προκειμένου να υποστηρίξουν τον εντοπισμό των κύριων τρωτών σημείων της επιχείρησης επενδύσεων, που είναι πιθανότερο να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην επιχείρηση επενδύσεων ή να οδηγήσουν στην πτώχευσή της στο μέλλον.
73. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου για την αξιολόγηση των εποπτικών επιπτώσεων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ που είναι γνωστοί σε αυτές, οι οποίοι συνδέονται με το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τα στοιχεία που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ, ιδίως τις εκτιμήσεις τους σχετικά με τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ και τυχόν πορίσματα σχετικά με ουσιαστικές αδυναμίες στους ελέγχους ΚΞΧ/ΧΤ μιας επιχείρησης επενδύσεων, για να συμπληρώνουν τα πορίσματά τους από τη συνεχή εποπτεία και να αξιολογούν εάν προκαλούν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τους

κινδύνους ΞΧ/ΧΤ. Όταν η αξιολόγηση υποδεικνύει ότι το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων εγείρει ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν το αποτέλεσμα της προληπτικής αξιολόγησης του επιχειρηματικού μοντέλου στις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.

74. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προβαίνουν στα ακόλουθα βήματα στο πλαίσιο της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου με αναλογικό τρόπο, δηλαδή να προσαρμόζουν το επίπεδο λεπτομέρειας της ανάλυσης στη συγκεκριμένη κατάσταση της επιχείρησης επενδύσεων, τον αντιλαμβανόμενο κίνδυνο, καθώς και την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της:
- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
  - β. αναγνώριση των σημαντικών περιοχών προς ανάλυση·
  - γ. αξιολόγηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος·
  - δ. ποσοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου·
  - ε. ποιοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου·
  - στ. ανάλυση της μελλοντικής στρατηγικής (συμπεριλαμβανομένων προβλεπόμενων αλλαγών στο επιχειρηματικό μοντέλο)·
  - ζ. αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου κατά τους επόμενους 12 μήνες·
  - η. αξιολόγηση της βιωσιμότητας της στρατηγικής·
  - θ. εντοπισμός των κύριων αδυναμιών στα οποία εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων λόγω του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του· και
  - ι. σύνοψη των πορισμάτων και της βαθμολογίας.
75. Για επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3, όταν η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης επενδύσεων είναι χαμηλότερη, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκτελούν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου και να εκχωρούν τη σχετική βαθμολογία με απλοποιημένο τρόπο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, θα πρέπει τουλάχιστον να αξιολογούν τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου και τη βιωσιμότητα της στρατηγικής των επιχειρήσεων επενδύσεων, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό περιβάλλον τους και θα πρέπει να εντοπίζουν τις βασικές αδυναμίες. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αποφασίζουν κατά περίπτωση εάν και με ποια μορφή θα πραγματοποιήσουν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, τουλάχιστον διαμορφώνοντας μια ολοκληρωμένη άποψη για τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω επιχειρήσεις επενδύσεων δημιουργούν αποδόσεις και εντοπίζοντας τις βασικές αδυναμίες στις οποίες εκτίθενται, οι οποίες μπορεί να επηρεάσουν την ικανότητά τους να δημιουργούν τέτοιες αποδόσεις.
76. Για τη διενέργεια της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες πηγές ποσοτικών και ποιοτικών στοιχείων, εάν διατίθενται:

- α. εφόσον είναι επαρκώς αξιόπιστο(-α), το στρατηγικό(-ά) σχέδιο(-α) της επιχείρησης επενδύσεων με προβλέψεις για το τρέχον έτος και για μελλοντικές περιόδους, καθώς και τις οικονομικές παραδοχές στις οποίες στηρίζονται·
- β. χρηματοοικονομικές αναφορές (μεταξύ άλλων, αποτελέσματα χρήσης, δημοσιοποίηση ισολογισμού)·
- γ. κανονιστικές γνωστοποιήσεις·
- δ. εσωτερικές αναφορές (ενημέρωση διοίκησης, προγραμματισμός κεφαλαίων, αναφορές σχετικά με τη ρευστότητα, εσωτερικές εκθέσεις διαχείρισης κινδύνων)·
- ε. κατά περίπτωση, σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης·
- στ. εκθέσεις τρίτων (μεταξύ άλλων, εκθέσεις εξωτερικών ελεγκτών, εκθέσεις χρηματιστηριακής/πιστωτικής ανάλυσης)· και
- ζ. άλλες συναφείς μελέτες/έρευνες (μεταξύ άλλων, από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), από αρχές και όργανα μακροπροληπτικής εποπτείας και από ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα).

4.2 Προκαταρκτική αξιολόγηση

77. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τις κύριες δραστηριότητες, τις γεωγραφικές περιοχές και τη θέση της επιχείρησης επενδύσεων στην αγορά προκειμένου να προσδιορίζουν, στο υψηλότερο επίπεδο ενοποίησης για την εκάστοτε δικαιοδοσία, τα εξής στοιχεία της επιχείρησης επενδύσεων:
- α. σημαντικές γεωγραφικές περιοχές·
  - β. σημαντικές θυγατρικές/σημαντικά υποκαταστήματα· και
  - γ. κύριες δραστηριότητες και, κατά περίπτωση, επιχειρηματικούς τομείς ή σειρές προϊόντων.
78. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους μια σειρά από συναφή κριτήρια μέτρησης κατά τη χρονική στιγμή της αξιολόγησης καθώς και τις μεταβολές τους σε βάθος χρόνου. Τα εν λόγω κριτήρια μέτρησης πρέπει να περιλαμβάνουν τα εξής:
- α. συμβολή στα συνολικά έσοδα/έξοδα·
  - β. μερίδιο επί του ενεργητικού·
  - γ. συνεισφορά στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων· και
  - δ. θέση στην αγορά.
79. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την εν λόγω προκαταρκτική αξιολόγηση με στόχο:

- α. τον καθορισμό της σημασίας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων: οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίζουν ποιες γεωγραφικές περιοχές, θυγατρικές/υποκαταστήματα, δραστηριότητες και, εφόσον οι σχετικοί επιχειρηματικοί τομείς ή σειρές προϊόντων είναι οι πιο σημαντικοί με βάση τη συνεισφορά στα κέρδη (ιδίως με βάση τα αποτελέσματα χρήσης), τον κίνδυνο (συμπεριλαμβανομένων των παραγόντων Κ ή άλλων μέτρων κινδύνου) ή/και τις οργανωτικές προτεραιότητες. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες ως βάση για τον καθορισμό του τομέα στον οποίο πρέπει να εστιαστεί η ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου (που εξετάζεται περαιτέρω στην ενότητα 4.3).
- β. τον καθορισμό της ομάδας αναφοράς: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθορίζουν i) την αντίστοιχη ομάδα αναφοράς για την επιχείρηση επενδύσεων με βάση τη δομή και τις δραστηριότητες της· ii) προκειμένου να διεξάγει ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, την ομάδα αναφοράς βάσει των ανταγωνιστικών σειρών προϊόντων/επιχειρηματικών τομέων που στοχεύουν στην ίδια πηγή κερδών/στην ίδια κατηγορία πελατών·
- γ. την υποστήριξη της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα της προκαταρκτικής αξιολόγησης για να βοηθήσουν στον προσδιορισμό του κατάλληλου βαθμού λεπτομέρειας της αξιολόγησης.

4.3 Αναγνώριση των σημαντικών τομέων για την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου

80. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τους σημαντικούς τομείς ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου. Πρέπει να επικεντρώνονται στους επιχειρηματικούς τομείς που είναι σημαντικότεροι από την άποψη της βιωσιμότητας ή της μελλοντικής διατηρησιμότητας του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου ή/και εκείνους που είναι πιθανότερο να αυξήσουν το άνοιγμα της επιχείρησης επενδύσεων σε υφιστάμενα ή νέα τρωτά σημεία. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τη σημαντικότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων – εάν ορισμένες επιχειρηματικές δραστηριότητες είναι σημαντικότερες από την άποψη της δημιουργίας κερδών (ή ζημιών) ή ταμειακών ροών·
- β. προηγούμενα εποπτικά πορίσματα – εάν τα πορίσματα που αφορούν άλλα στοιχεία της ΔΕΕΑ μπορούν να εμφανίσουν σημεία σχετικά με επιχειρηματικούς τομείς που χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης, συμπεριλαμβανομένων των πορισμάτων από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ·
- γ. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ελέγχου ή εξωτερικών ελεγκτών – εάν η μονάδα ελέγχου έχει εντοπίσει συγκεκριμένα ζητήματα σχετικά με τη διατηρησιμότητα ή τη βιωσιμότητα συγκεκριμένων επιχειρηματικών τομέων·

- δ. τη σημασία των στρατηγικών σχεδίων—εάν υπάρχουν επιχειρηματικοί τομείς στους οποίους η επιχείρηση επενδύσεων επιθυμεί να αναπτυχθεί ουσιαστικά, ή να περιοριστεί·
- ε. παρατηρούμενες αλλαγές στο επιχειρηματικό μοντέλο – εάν παρατηρούνται de facto αλλαγές στο επιχειρηματικό μοντέλο που έχουν προκύψει χωρίς η επιχείρηση επενδύσεων να έχει δηλώσει τυχόν προγραμματισμένες αλλαγές ή να έχει δημοσιεύσει νέα στρατηγικά σχέδια και εάν οι αλλαγές του επιχειρηματικού μοντέλου ενδέχεται να εκθέσουν την επιχείρηση επενδύσεων σε αυξημένους κινδύνους ΚΞΧ/ΧΤ· και
- στ. συγκρίσεις με ομάδα αναφοράς ιδρυμάτων – εάν ένας τομέας επιχειρηματικής δραστηριότητας έχει σημειώσει ασυνήθιστες επιδόσεις (δηλαδή αποτέλεσμα ακραία περίπτωση) σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς.

4.4 Αξιολόγηση του επιχειρησιακού περιβάλλοντος

81. Οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να διαμορφώσουν άποψη για την αξιοπιστία των υποθέσεων που εφαρμόζει μια επιχείρηση επενδύσεων κατά τον σχεδιασμό της στρατηγικής της, πρέπει να προβούν σε ανάλυση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στο οποίο αυτή ανήκει. Στο πλαίσιο αυτό λαμβάνονται υπόψη οι τρέχουσες και μελλοντικές επιχειρηματικές συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργεί ή είναι πιθανό να λειτουργήσει μια επιχείρηση επενδύσεων με βάση τα σημαντικότερα γεωγραφικά και επιχειρηματικά του ανοίγματα. Η εν λόγω ανάλυση θα πρέπει να βασίζεται στις κύριες μακροοικονομικές μεταβλητές, τις ρυθμιστικές τάσεις και τις τάσεις της αγοράς και το ανταγωνιστικό τοπίο.

4.5 Ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου

82. Προκειμένου να κατανοηθούν τα μέσα και οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί μια επιχείρηση επενδύσεων για να λειτουργεί και να παράγει κέρδη, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διεξάγουν ποσοτική και ποιοτική ανάλυση.

4.5.1 Ποσοτική ανάλυση

83. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προβούν τόσο σε στατική ανάλυση όσο και σε ανάλυση τάσεων για τα βασικά ποσοτικά χαρακτηριστικά του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου της επιχείρησης επενδύσεων προκειμένου να κατανοήσουν τη χρηματοοικονομική της απόδοση και σε ποιο βαθμό επιδρά σε αυτή το γεγονός ότι η διάθεση ανάληψης κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη από την ομάδα αναφοράς.
84. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές μπορούν να συγκαταλέγονται οι εξής:
- α. τα αποτελέσματα χρήσης (κέρδη-ζημιές): οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν τη οργανική κερδοφορία της επιχείρησης επενδύσεων (π.χ. μετά την αφαίρεση εκτάκτων αποτελεσμάτων και εφάπαξ στοιχείων), την ανάλυση των εσόδων, την ανάλυση των εξόδων, τις προβλέψεις απομείωσης και τους βασικούς

δείκτες (συμπεριλαμβανομένων του καθαρού περιθωρίου κέρδους κόστους/εσόδων, της καθαρής ταμειακής ροής)·

- β. ο ισολογισμός: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν τη διάρθρωση στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, τη δομή χρηματοδότησης, τη μεταβολή στα ίδια κεφάλαια και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, καθώς και βασικούς δείκτες (μεταξύ άλλων απόδοση ιδίων κεφαλαίων, Βασικά Ίδια Κεφάλαια Κατηγορίας 1, η ύπαρξη χρηματοδοτικού κενού)·
- γ. οι συγκεντρώσεις σε στοιχεία ισολογισμού και αποτελεσμάτων χρήσης: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν τις συγκεντρώσεις στα αποτελέσματα χρήσης και στον ισολογισμό που σχετίζονται με πελάτες, επιχειρηματικούς τομείς και γεωγραφικές περιοχές και
- δ. διάθεση ανάληψης κινδύνου: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν τα τυπικά όρια που έχει θέσει η επιχείρηση επενδύσεων (ιδίως τα όρια συναλλαγών) και την τήρησή τους, προκειμένου να κατανοήσουν τους κινδύνους που είναι διατεθειμένη η επιχείρηση επενδύσεων να αναλάβει ώστε να αυξήσει τις χρηματοοικονομικές της αποδόσεις.

4.5.2 Ποιοτική ανάλυση

85. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβούν σε ανάλυση των ποιοτικών χαρακτηριστικών του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου της επιχείρησης επενδύσεων προκειμένου να κατανοήσουν τους παράγοντες επιτυχίας του και τις κυριότερες εξαρτήσεις της.

86. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές μπορούν να συγκαταλέγονται οι εξής:

- α. βασικές εξωτερικές εξαρτήσεις: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσδιορίζουν τους κύριους εξωγενείς παράγοντες που επηρεάζουν την επιτυχία του επιχειρηματικού μοντέλου· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνονται τρίτοι πάροχοι, μεσάζοντες και ειδικοί κανονιστικοί παράγοντες·
- β. βασικές εσωτερικές εξαρτήσεις: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθορίζουν τους κύριους ενδογενείς παράγοντες που επηρεάζουν την επιτυχία του επιχειρηματικού μοντέλου· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνονται η ποιότητα των πλατφορμών ΤΠ, και οι επιχειρησιακές ικανότητες και οι πόροι, ακόμη και τα βασικά άτομα·
- γ. franchise: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσδιορίζουν πόσο ισχυρές είναι οι σχέσεις με τους πελάτες, τους προμηθευτές και τους εταίρους· αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τον βαθμό στον οποίο η επιχείρηση επενδύσεων στηρίζεται στη φήμη της, την αποτελεσματικότητα των υποκαταστημάτων, την αφοσίωση των πελατών και την αποτελεσματικότητα των συμπράξεων που αυτή έχει τελέσει· και
- δ. τομείς με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα: οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να προσδιορίζουν τους τομείς στους οποίους η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς· σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνεται οποιοσδήποτε από τους προαναφερθέντες τομείς,

όπως η ποιότητα των πλατφορμών ΤΠ της επιχείρησης, ή άλλοι παράγοντες όπως το παγκόσμιο δίκτυο της επιχείρησης, η κλίμακα της επιχειρηματικής της δραστηριότητας ή οι προτάσεις προϊόντων της.

- ε. Κίνδυνοι ΞΧ/ΧΤ: κατά την ανάλυση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν ενδείξεις ότι το επιχειρηματικό μοντέλο και οι δραστηριότητες δημιουργούν αυξημένους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών σε μετρητά ή της εγκατάστασης ή χρήσης νομικών οντοτήτων σε τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849. Όπου υπάρχουν, οι ενδείξεις αυτές πρέπει να συμπληρώνονται από ποσοτική ανάλυση, κατά περίπτωση, με ιδιαίτερη έμφαση στη σημαντικότητα των εσόδων και των εσόδων από δραστηριότητες που εκτελούνται σε τέτοιες τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, στις συγκεντρώσεις ανοιγμάτων σε πελάτες για τις οποίες η επιχείρηση επενδύσεων εφαρμόζει ενισχυμένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο II τμήμα 3 της οδηγίας 2015/849.

4.6 Ανάλυση της στρατηγικής

- 87. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργήσουν ποσοτική και ποιοτική μελλοντική ανάλυση για τις χρηματοοικονομικές προβλέψεις και το στρατηγικό σχέδιο της επιχείρησης επενδύσεων προκειμένου να κατανοήσουν τις παραδοχές, τον εύλογο χαρακτήρα και τον βαθμό επικινδυνότητας της επιχειρηματικής της στρατηγικής.
- 88. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές μπορούν να συγκαταλέγονται οι εξής:
  - α. συνολική στρατηγική: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν τους κύριους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους σε επίπεδο διαχείρισης·
  - β. προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν τις προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις, με τα ίδια ή με παρόμοια κριτήρια μέτρησης με εκείνα που καλύπτονται στην ποσοτική ανάλυση του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου·
  - γ. παράγοντες επιτυχίας της στρατηγικής: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσδιορίζουν στο τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο τις βασικές προτεινόμενες αλλαγές για την επίτευξη των στόχων·
  - δ. παραδοχές: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσδιορίζουν την αξιοπιστία και τη συνέπεια των παραδοχών τις οποίες υιοθετεί η επιχείρηση επενδύσεων και στις οποίες στηρίζεται η στρατηγική και οι προβλέψεις του· σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνονται παραδοχές σε τομείς όπως τα μακροοικονομικά κριτήρια μέτρησης, η δυναμική της αγοράς, η αύξηση του όγκου και των περιθωρίων για βασικά προϊόντα, τμήματα της αγοράς και γεωγραφικές περιοχές· και
  - ε. αποδοτικότητα: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν την αποδοτικότητα της επιχείρησης επενδύσεων λαμβάνοντας υπόψη την αποδοτικότητα της διοίκησης όσον αφορά την τήρηση προηγούμενων στρατηγικών και προβλέψεων, καθώς και

τον βαθμό πολυπλοκότητας και φιλοδοξίας της στρατηγικής που έχουν καθοριστεί σε σύγκριση με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο.

4.7 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου

89. Μετά τη διεξαγωγή των αναλύσεων που καλύπτονται στις ενότητες 4.4 και 4.5, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διατυπώνουν, ή να επικαιροποιούν, την άποψή τους σχετικά με τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου της επιχείρησης επενδύσεων βάσει της ικανότητάς της να παραγάγει αποδεκτές αποδόσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες, λαμβάνοντας υπόψη τις ποσοτικές επιδόσεις της, τους βασικούς παράγοντες επιτυχίας, τις κυριότερες εξαρτήσεις της, καθώς και το επιχειρηματικό περιβάλλον.

90. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν το ύψος των αποδόσεων με τα εξής κριτήρια:

- α. απόδοση ιδίων κεφαλαίων (ROE) ως προς το κόστος ιδίων κεφαλαίων (COE) ή ισοδύναμο δείκτη μέτρησης: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν εάν το επιχειρηματικό μοντέλο παράγει απόδοση άνω του κόστους (μη συμπεριλαμβανομένων των εφάπαξ στοιχείων) επί τη βάσει της απόδοσης ιδίων κεφαλαίων (ROE) ως προς το κόστος ιδίων κεφαλαίων (COE). άλλα κριτήρια μέτρησης, όπως η απόδοση ενεργητικού ή η προσαρμοσμένη στον κίνδυνο απόδοση κεφαλαίου, καθώς και η εξέταση των μεταβολών των εν λόγω στοιχείων μέτρησης κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου, μπορούν επίσης να στηρίζουν αυτήν την εκτίμηση.
- β. διάρθρωση ταμειακών ροών: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν εάν το μείγμα ταμειακών ροών είναι κατάλληλο για το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική. οι διακυμάνσεις ή οι αναντιστοιχίες στο μείγμα ταμειακών ροών μπορεί να σημαίνουν ότι ένα επιχειρηματικό μοντέλο ή μια στρατηγική, ακόμη και αν παράγει αποδόσεις άνω του κόστους, ενδέχεται να μην έχει βιώσιμο ή διατηρήσιμο χαρακτήρα, δεδομένου του υφιστάμενου ή μελλοντικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος και
- γ. διάθεση ανάληψης κινδύνου: οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν εάν το επιχειρηματικό μοντέλο ή η στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων στηρίζεται σε διάθεση ανάληψης κινδύνου, είτε όσον αφορά μεμονωμένους κινδύνους είτε σε γενικότερο πλαίσιο, η οποία θεωρείται υψηλή σε απόλυτο βαθμό ή σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς, κατά περίπτωση.

4.8 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας της στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων

91. Μετά τη διεξαγωγή των αναλύσεων που καλύπτονται στις ενότητες 4.4 έως 4.6, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διατυπώνουν, ή να επικαιροποιούν, την άποψή τους σχετικά με τη βιωσιμότητα της στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων, κατά τη διάρκεια μελλοντικής περιόδου, λαμβάνοντας υπόψη τα στρατηγικά σχέδια και τις χρηματοοικονομικές προβλέψεις της επιχείρησης επενδύσεων και την αξιολόγηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Αυτή η

μελλοντική περίοδος θα πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον 3 έτη, αλλά θα μπορούσε να παραταθεί για να ταιριάζει με την επόμενη αναμενόμενη πλήρη αξιολόγηση ΔΕΕΑ, σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης δέσμευσης που καθορίζεται στον τίτλο 2.

92. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογούν τη βιωσιμότητα της στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων με βάση:

- α. την αξιοπιστία των παραδοχών και των προβλεπόμενων χρηματοοικονομικών επιδόσεων της επιχείρησης επενδύσεων σε σύγκριση με την εποπτική άποψη για το υφιστάμενο και μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον·
- β. την εποπτική άποψη για τις προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις στο επιχειρηματικό περιβάλλον (όταν η εν λόγω άποψη είναι διαφορετική από τις παραδοχές της επιχείρησης επενδύσεων)· και
- γ. το επίπεδο κινδύνου της στρατηγικής (δηλαδή τον βαθμό πολυπλοκότητας και φιλοδοξίας της στρατηγικής σε σύγκριση με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο) και τη συνακόλουθη πιθανότητα επιτυχίας βάσει των πιθανών δυνατοτήτων εκτέλεσης που διαθέτει η επιχείρηση επενδύσεων (οι οποίες υπολογίζονται με βάση την επιτυχία της επιχείρησης επενδύσεων ως προς την εκτέλεση προηγούμενων στρατηγικών παρόμοιας κλίμακας ή τις επιδόσεις σε σχέση με το στρατηγικό σχέδιο μέχρι στιγμής).

93. Για μη σύνθετες επιχειρήσεις επενδύσεων και εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμες οικονομικές προβλέψεις ή δεν είναι αξιόπιστες, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αξιολογήσουν τη βιωσιμότητα της στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων με ποιοτικό τρόπο, εστιάζοντας στα εξής:

- α. τη συνολική προγραμματισμένη ανάπτυξη ανά σημαντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες και τον πιθανό αντίκτυπο του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην ικανότητα υλοποίησης της στρατηγικής·
- β. την πιθανή λανθασμένη ευθυγράμμιση μεταξύ του κινήτρου μακροπρόθεσμου κέρδους της επιχείρησης επενδύσεων και των συμφερόντων των καταναλωτών και των χρηματοπιστωτικών αγορών·
- γ. τη συνέπεια της στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων με την ανάληψη κινδύνου.

4.9 Αξιολόγηση αδύναμων σημείων

94. Μετά τη διεξαγωγή της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα κύρια σημεία στα οποία εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων λόγω του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής της, λαμβάνοντας υπόψη οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

- α. χαμηλές αναμενόμενες χρηματοοικονομικές αποδόσεις·

- β. εξάρτηση από μη ρεαλιστική στρατηγική·
- γ. υπερβολικές συγκεντρώσεις ή αστάθεια (μεταξύ άλλων, κερδών, εσόδων και πελατών που υπόκεινται σε ενισχυμένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο II τμήμα 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849, τρίτων χωρών υψηλού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας)·
- δ. υπερβολική ανάληψη κινδύνων·
- ε. ανησυχίες σχετικά με τις ταμειακές ροές και τη δομή της χρηματοδότησης·
- στ. σημαντικά εξωτερικά ζητήματα (μεταξύ άλλων, κανονιστικές απειλές, όπως η επιβολή απαίτησης διαχωρισμού «ring fencing» επιχειρηματικών μονάδων)· και
- ζ. Τους κινδύνους ΠΚΔ και τον αντίκτυπό τους στη βιωσιμότητα και τη διατηρησιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου και τη μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητα της επιχείρησης επενδύσεων.

95. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου της επιχείρησης επενδύσεων και τη διατηρησιμότητα της στρατηγικής της, καθώς και την λήψη απαραίτητων μέτρων για την αντιμετώπιση προβλημάτων και σημείων που προκαλούν ανησυχία.

4.10 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

96. Βάσει της αξιολόγησης της βιωσιμότητας και της διατηρησιμότητας του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν ολοκληρωμένη άποψη για τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου και τη διατηρησιμότητα της στρατηγικής, καθώς και για τυχόν πιθανούς κινδύνους για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων που προκύπτουν από την εν λόγω αξιολόγηση. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα κατωτέρω.

Πίνακας 3. Εποπτικές παράμετροι για τη βαθμολόγηση της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων παράγει ισχυρές και σταθερές αποδόσεις οι οποίες θεωρούνται αποδεκτές λαμβανομένης υπόψη της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης της επιχείρησης επενδύσεων. • Δεν υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ούτε μεταβολές στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Η επιχείρηση επενδύσεων κατέχει ισχυρή ανταγωνιστική θέση στις αγορές της που

		<p>δραστηριοποιείται και διαθέτει στρατηγική η οποία μπορεί να ενισχύσει περαιτέρω τη θέση της.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει εύλογων παραδοχών σε σχέση με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια είναι σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τις δυνατότητες υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.
2	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων παράγει μέσες αποδόσεις σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς ή/και σε σχέση με τις ιστορικές αποδόσεις, οι οποίες θεωρούνται εν γένει αποδεκτές λαμβανομένης υπόψη της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχουν συγκεντρώσεις σε στοιχεία ενεργητικού ή πηγές εσόδων. • Η επιχείρηση επενδύσεων αντιμετωπίζει πιέσεις από τον ανταγωνισμό στα προϊόντα/στις υπηρεσίες της σε μία ή περισσότερες κύριες αγορές που δραστηριοποιείται. Υπάρχουν ορισμένες αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων. • Η επιχείρηση επενδύσεων έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια κρίνονται λογικά σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τις δυνατότητες υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση, όχι όμως χωρίς περαιτέρω ανάληψη κινδύνου.
3	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων παράγει συχνά χαμηλές ή ασταθείς αποδόσεις, ή στηρίζεται σε διάθεση ανάληψης κινδύνου ή χρηματοδοτική διάρθρωση για την παραγωγή κατάλληλων αποδόσεων οι οποίες εγείρουν ανησυχίες σε εποπτικό επίπεδο. • Υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή συγκεντρώσεις πηγών εσόδων. • Η επιχείρηση επενδύσεων κατέχει χαμηλή ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες της στις αγορές που δραστηριοποιείται και έχει παρουσία σε ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς με καλές προοπτικές. Το

		<p>μερίδιο αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων σημειώνει σημαντική μείωση. Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει υπερβολικά αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια ενδεχομένως να μην μπορούν να πραγματοποιηθούν, δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.
4	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων παράγει πολύ χαμηλές και ιδιαίτερα ασταθείς αποδόσεις, ή στηρίζεται σε μη αποδεκτή διάθεση ανάληψης κινδύνου ή χρηματοδοτική διάρθρωση για να παραγάγει κατάλληλες αποδόσεις. • Η επιχείρηση επενδύσεων έχει υπερβολικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή εμφανίζει διακύμανση στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Η επιχείρηση επενδύσεων κατέχει αδύναμη ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες της στις επιλεγμένες αγορές της και συμμετέχει σε επιχειρηματικούς τομείς με πολύ ισχνές προοπτικές. Η κατάσταση με βάση τα στρατηγικά σχέδια του ιδρύματος δεν μπορεί να αντιμειωπιστεί. • Η επιχείρηση επενδύσεων έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει άκρως εξωπραγματικών παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Τα στρατηγικά σχέδια δεν μπορούν να υλοποιηθούν δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των δυνατοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.

Τίτλος 5 Αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων

5.1 Γενικές παράμετροι

97. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης μιας επιχείρησης επενδύσεων είναι επαρκείς και ανάλογες με το προφίλ κινδύνου, το επιχειρηματικό μοντέλο, τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της επιχείρησης επενδύσεων. Πρέπει να προσδιορίζουν τον βαθμό στον οποίο η επιχείρηση επενδύσεων συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της ΕΕ και τις εθνικές απαιτήσεις σε σχέση με τις ορθές ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και να εντοπίζουν τυχόν ελλείψεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν ειδικότερα αν οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης διασφαλίζουν την ορθή διαχείριση κινδύνων και περιλαμβάνουν κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και εποπτεία. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν εάν υπάρχουν σημαντικοί κίνδυνοι που προκαλούνται λόγω ανεπαρκών ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και τις πιθανές επιπτώσεις τους στη βιωσιμότητα του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων.
98. Για τη ΔΕΕΑ, η αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων της επιχείρησης επενδύσεων θα πρέπει να περιλαμβάνει, λαμβάνοντας υπόψη την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, αξιολόγηση των ακόλουθων τομέων:
- α. το συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης, το οποίο πρέπει να περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή και κατάλληλη κουλτούρα εταιρικού κινδύνου·
  - β. τη σύνθεση, οργάνωση και λειτουργία του διοικητικού οργάνου και των επιτροπών του, εφόσον έχουν συσταθεί·
  - γ. τις πολιτικές και πρακτικές αποδοχών·
  - δ. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, το οποίο θα πρέπει να περιλαμβάνει ανεξάρτητες λειτουργίες κανονιστικής συμμόρφωσης και, κατά περίπτωση, λειτουργίες εσωτερικής διαχείρισης κινδύνου και εσωτερικού ελέγχου·
  - ε. πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου του ICARAP·
  - στ. τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών και
  - ζ. σχεδιασμό επιχειρησιακής συνέχειας.
99. Η αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση της διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων όπως ορίζεται στους τίτλους 6 και 8, καθώς και την αξιολόγηση ως προς το κεφάλαιο της ΔΕΕΑ στον τίτλο 7 και την αξιολόγηση ως προς τη ρευστότητα της ΔΕΕΑ στον τίτλο 9. Ομοίως, η ανάλυση ανά επιμέρους κίνδυνο της διαδικασίας αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου και των εσωτερικών κινδύνων που εξετάζεται στον τίτλο 7, καθώς και τυχόν ελλείψεις που εντοπίζονται στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση του συνολικού πλαισίου αξιολόγησης κινδύνου που πραγματοποιείται βάσει του παρόντος τίτλου.

100. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση¹³, η αξιολόγηση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης πρέπει να περιλαμβάνει την επαλήθευση της ύπαρξης ρυθμίσεων και μηχανισμών διακυβέρνησης, ώστε να διασφαλίζεται ότι η επιχείρηση επενδύσεων συμμορφώνεται με τις ισχύουσες απαιτήσεις ΚΕΧ/ΧΤ και να λαμβάνονται υπόψη τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που λαμβάνονται από την εποπτική αρχή ΚΕΧ/ΧΤ σχετικά με την αξιολόγηση των εν λόγω ρυθμίσεων και μηχανισμών.
101. Για να διασφαλιστεί η συνεπής προστασία των επενδυτών σε όλες τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συντονίζονται με τις αρχές της αγοράς και να εξετάζουν τις σχετικές πληροφορίες που λαμβάνονται από τις αρχές αυτές για την αξιολόγηση των ρυθμίσεων διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης.

Αρχή της αναλογικότητας

102. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την αρχή της αναλογικότητας προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης που θεσπίζονται από επιχειρήσεις επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων των ομίλων επιχειρήσεων επενδύσεων, συνάδουν με το ατομικό προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και του ομίλου και είναι ανάλογες με το μέγεθος και την εσωτερική τους οργάνωση, το επιχειρηματικό τους μοντέλο, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους και είναι επαρκείς για την αποτελεσματική επίτευξη των στόχων των σχετικών κανονιστικών απαιτήσεων.
103. Για τους σκοπούς της ανωτέρω παραγράφου και λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλία των διαφορετικών επιχειρηματικών μοντέλων βάσει των οποίων λειτουργούν οι επιχειρήσεις επενδύσεων και οι όμιλοι επιχειρήσεων επενδύσεων, θα πρέπει να αξιολογηθεί εάν οι επιχειρήσεις επενδύσεων με πιο περίπλοκη ή μεγαλύτερης κλίμακας οργάνωση θα πρέπει να έχουν πιο εξελιγμένες ρυθμίσεις διακυβέρνησης, ενώ οι επιχειρήσεις επενδύσεων με απλούστερη ή μικρότερης κλίμακας οργάνωση ή λιγότερο σύνθετες δραστηριότητες μπορούν να εφαρμόσουν απλούστερες ρυθμίσεις διακυβέρνησης.
104. Κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, όπως τα ακόλουθα, πρέπει να εξετάζονται για την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση:
- α. το μέγεθος από πλευράς ενεργητικού της επιχείρησης επενδύσεων και των θυγατρικών της εντός του πεδίου εφαρμογής της εποπτικής ενοποίησης,
  - β. το σύνολο του ενεργητικού υπό διαχείριση,
  - γ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων είναι εξουσιοδοτημένη να διατηρεί χρήματα ή περιουσιακά στοιχεία πελατών,

---

¹³ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 (EBA/GL/2021/14).

- δ. τα περιουσιακά στοιχεία που προστατεύονται και τελούν υπό διαχείριση,
- ε. τον όγκο των εκτελούμενων εντολών πελατών·
- στ. τον όγκο της ημερήσιας ροής συναλλαγών·
- ζ. τη γεωγραφική παρουσία της επιχείρησης επενδύσεων και το μέγεθος των δραστηριοτήτων της σε κάθε δικαιοδοσία, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων σε τρίτες χώρες·
- η. τη νομική μορφή της επιχείρησης επενδύσεων, μεταξύ άλλων αν η επιχείρηση επενδύσεων ανήκει σε όμιλο και, εάν ναι, την αξιολόγηση της αναλογικότητας που έχει διενεργηθεί για τον όμιλο,
- θ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων είναι εξουσιοδοτημένη να χρησιμοποιεί εσωτερικά μοντέλα για τη μέτρηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033·
- ι. τον τύπο των εγκεκριμένων δραστηριοτήτων, τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν από την επιχείρηση επενδύσεων, όπως ορίζεται στις ενότητες Α και Β του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, και άλλες υπηρεσίες που παρασχέθηκαν από την επιχείρηση επενδύσεων,
- ια. το βασικό επιχειρηματικό μοντέλο και τη βασική επιχειρηματική στρατηγική, τη φύση και την πολυπλοκότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, καθώς και την οργανωτική δομή της επιχείρησης επενδύσεων,
- ιβ. τη στρατηγική κινδύνου, τη διάθεση ανάληψης κινδύνου και το πραγματικό προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων, λαμβανομένου επίσης υπόψη του αποτελέσματος των αξιολογήσεων της κεφαλαιακής επάρκειας και της ρευστότητας στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)·
- ιγ. το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τη χρηματοδοτική διάρθρωση της επιχείρησης επενδύσεων,
- ιδ. το είδος των πελατών,
- ιε. την πολυπλοκότητα των χρηματοπιστωτικών μέσων ή των συμβάσεων,
- ιστ. τα καθήκοντα που αποτελούν αντικείμενο εξωτερικής ανάθεσης και τους διαύλους διανομής·
- ιζ. τα υφιστάμενα συστήματα και τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ), συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων επιχειρησιακής συνέχειας και της εξωτερικής ανάθεσης δραστηριοτήτων στον συγκεκριμένο τομέα.

105. Για την κατάλληλη εφαρμογή της ΔΕΕΑ στην περίπτωση επιχειρήσεων επενδύσεων που ταξινομούνται, σύμφωνα με τον τίτλο 2, στην κατηγορία 3, παρέχονται προσαρμοσμένες ελάχιστες απαιτήσεις στις αντίστοιχες ενότητες του παρόντος τίτλου.

106. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ως μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033 (επιχειρήσεις κατηγορίας 3), οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάσουν τις οργανωτικές ρυθμίσεις τους όπως κρίνουν σκόπιμο, έχοντας υπόψη τις ισχύουσες κανονιστικές απαιτήσεις.

5.2 Συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης

107. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων θεωρείται ισχυρό πλαίσιο και ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση, τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις ορθές πολιτικές αποδοχών¹⁴, τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής¹⁵, τις κατευθυντήριες γραμμές της ESMA για τις απαιτήσεις της οδηγίας MiFID II σχετικά με τη διακυβέρνηση προϊόντων¹⁶, και τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις¹⁷. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων αποδεικνύει τουλάχιστον ότι:

- α. το διοικητικό όργανο έχει θέσει, εγκρίνει και επιβλέπει ένα κατάλληλο και αποτελεσματικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης και εσωτερικού ελέγχου που περιλαμβάνει κατάλληλη και διαφανή οργανωτική και λειτουργική δομή και εύρυθμο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών χρηστής διοίκησης και λογιστικής και μόνιμη και αποτελεσματική λειτουργία κανονιστικής συμμόρφωσης και, εφόσον είναι ενδεδειγμένο και ανάλογο, λειτουργίες εσωτερικής διαχείρισης κινδύνων και εσωτερικού ελέγχου που διαθέτουν επαρκή εξουσία, κύρος και πόρους για να εκτελούν τα καθήκοντά τους ανεξάρτητα. Όταν οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν δημιουργούν και δεν διατηρούν ένα τμήμα διαχείρισης κινδύνου και ένα τμήμα εσωτερικού ελέγχου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες που υιοθετούνται και εφαρμόζονται για ένα πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου επιτυγχάνουν το ίδιο αποτέλεσμα με την τελική ευθύνη να παραμένει στο διοικητικό όργανο,

---

¹⁴ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ορθές πολιτικές αποδοχών δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 (EBA/GL/2021/13).

¹⁵ ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις οργανωτικές απαιτήσεις και τους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων, καθώς και τους ορισμούς που ισχύουν για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 087 της 31.3.2017, σ. 1).

¹⁶ Κατευθυντήριες γραμμές της ESMA για τις απαιτήσεις της οδηγίας MiFID II σχετικά με τη διακυβέρνηση προϊόντων (ESMA35-43-620)

¹⁷ Κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις (EBA/GL/2017/12).

- β. το διοικητικό όργανο διασφαλίζει και αξιολογεί σε περιοδική βάση την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης της επιχείρησης επενδύσεων και λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση τυχόν ανεπαρκειών που διαπιστώνονται,
- γ. το διοικητικό όργανο έχει καθορίσει, εγκρίνει και επιβλέπει τη συνολική επιχειρηματική στρατηγική και τη στρατηγική κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού της διάθεσης ανάληψης κινδύνων της επιχείρησης επενδύσεων και του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των κατάλληλων πολιτικών και διαδικασιών·
- δ. το διοικητικό όργανο γνωρίζει και κατανοεί τη νομική, οργανωτική και λειτουργική δομή της επιχείρησης επενδύσεων («Γνώρισε τη δομή σου»), ιδίως όταν η επιχείρηση επενδύσεων περιλαμβάνει περίπλοκες δομές και διασφαλίζει ότι αυτή συνάδει με την εγκεκριμένη επιχειρηματική στρατηγική, τη στρατηγική κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος·
- ε. η επιχείρηση επενδύσεων έχει κατάλληλη και διαφανή εταιρική δομή που είναι «κατάλληλη για τον σκοπό τον οποίο υπηρετεί» και που δεν εγείρει ανησυχίες ότι η επιχείρηση επενδύσεων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς που συνδέονται με το οικονομικό έγκλημα και μια ορθή εταιρική κουλτούρα και κουλτούρα κινδύνου που είναι ολοκληρωμένες και ανάλογες με τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που είναι εγγενείς στο επιχειρηματικό μοντέλο και τις δραστηριότητες της επιχείρησης επενδύσεων και συνάδουν με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων·
- στ. η επιχείρηση επενδύσεων προωθεί και διασφαλίζει μια κουλτούρα κινδύνου και υψηλά επαγγελματικά πρότυπα ηθικής, μέσω ενός κώδικα δεοντολογίας και εφαρμόζοντας κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες εσωτερικής προειδοποίησης·
- ζ. υπάρχει σαφής, ισχυρή και αποτελεσματική ενημέρωση σχετικά με τις στρατηγικές, τις εταιρικές αξίες, τις πολιτικές κινδύνου και άλλες πολιτικές σε όλο το σχετικό προσωπικό,
- η. το διοικητικό όργανο καθιέρωσε, ενέκρινε και επιβλέπει την εφαρμογή και τη διατήρηση αποτελεσματικών πολιτικών και διαδικασιών που αποσκοπούν στον εντοπισμό, στην αξιολόγηση, στη διαχείριση και στον περιορισμό ή στην πρόληψη πραγματικών και δυνητικών συγκρούσεων συμφερόντων στο επίπεδο της επιχείρησης, καθώς και μεταξύ των συμφερόντων της επιχείρησης επενδύσεων και των ιδιωτικών συμφερόντων των μελών του προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των μελών του διοικητικού οργάνου, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν δυσμενώς την άσκηση των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων τους,

- θ. το διοικητικό όργανο καθόρισε και διασφαλίζει την εφαρμογή πλαισίου για τη χορήγηση δανείων και την πραγματοποίηση λοιπών συναλλαγών με μέλη του διοικητικού οργάνου και τα συνδεδεμένα μέρη τους,
  - ι. οι επιχειρήσεις επενδύσεων θέσπισαν και τηρούν κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες εσωτερικής προειδοποίησης ώστε το προσωπικό να αναφέρει πιθανές ή πραγματικές παραβιάσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2019/2033 και των εθνικών διατάξεων που μεταφέρουν την οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 στο εθνικό δίκαιο μέσω ενός συγκεκριμένου, ανεξάρτητου και αυτόνομου διαύλου.
  - ια. έχει εφαρμοστεί μια διαδικασία επιλογής και αξιολόγησης της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις·
  - ιβ. εφαρμόστηκαν ρυθμίσεις που αποσκοπούν στη διασφάλιση της αρτιότητας των συστημάτων λογιστικής και χρηματοοικονομικών εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών και επιχειρησιακών ελέγχων και της συμμόρφωσης με τον νόμο και τα συναφή πρότυπα·
  - ιγ. έχει καθοριστεί, εποπτεύεται και αξιολογείται τακτικά το πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης από το διοικητικό όργανο· και
  - ιδ. οι στρατηγικές, οι πολιτικές και οι διαδικασίες κοινοποιούνται σε όλο το σχετικό προσωπικό σε μια επιχείρηση επενδύσεων και στις δομές μιας επιχείρησης επενδύσεων και είναι σαφείς, αποτελεσματικές και διαφανείς στο προσωπικό, τους μετόχους και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς και την αρμόδια αρχή.
108. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το γενικό πλαίσιο διακυβέρνησης της επιχείρησης επενδύσεων περιλαμβάνει επίσης τη διαχείριση της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων (NPAP) και τη διαδικασία εξωτερικής ανάθεσης. Κατά την ανάλυση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις αξιολογήσεις που λαμβάνονται από τις εποπτικές αρχές της αγοράς και να αξιολογούν εάν αυτές εγείρουν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας. Αυτό θα μπορούσε να ισχύει ιδίως όταν τα ευρήματα υποδεικνύουν σημαντικές αδυναμίες στα συστήματα και τους ελέγχους μιας επιχείρησης επενδύσεων όσον αφορά τη διαδικασία NPAP και τη διαδικασία εξωτερικής ανάθεσης. Αντιστρόφως, όταν από την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής προκύπτουν ελλείψεις στο πλαίσιο εσωτερικών ελέγχων και διακυβέρνησης και στους ελέγχους σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την προληπτική εποπτεία όσον αφορά τη διαδικασία NPAP και τη διαδικασία εξωτερικής ανάθεσης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης στις εποπτικές αρχές της αγοράς.

Επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3

109. Για λόγους αναλογικότητας και όσον αφορά τις επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει τουλάχιστον να αξιολογούν εάν τηρείται το σημείο α της παραγράφου 107.

5.3 Οργάνωση και λειτουργία του διοικητικού οργάνου

110. Σύμφωνα με το άρθρο 26 και το άρθρο 28 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση και τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τουλάχιστον εάν:

- α. οι ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο να διασφαλίσουν ότι η ατομική και συλλογική καταλληλότητα του διοικητικού οργάνου και η ατομική καταλληλότητα προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις εφαρμόζονται και εκτελούνται αποτελεσματικά κατά τον διορισμό, όταν προκύπτουν ουσιώδεις αλλαγές, και σε συνεχή βάση, συμπεριλαμβανομένης της κοινοποίησης στις αρμόδιες αρχές·
- β. η σύνθεση του διοικητικού οργάνου είναι κατάλληλη και το διοικητικό όργανο εκτελεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά του·
- γ. υπάρχει αποτελεσματική αλληλεπίδραση μεταξύ του διοικητικού οργάνου κατά την άσκηση των διοικητικών και εποπτικών αρμοδιοτήτων·
- δ. το διοικητικό όργανο κατά την άσκηση των διοικητικών του αρμοδιοτήτων διευθύνει με τον δέοντα τρόπο τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και η άσκηση των εποπτικών του αρμοδιοτήτων επιβλέπει και παρακολουθεί τη λήψη αποφάσεων και τις ενέργειες της διοίκησης·
- ε. εφαρμόζονται οι κατάλληλες πρακτικές και διαδικασίες εσωτερικής διακυβέρνησης για το διοικητικό όργανο και τις επιτροπές του, εφόσον έχουν συσταθεί· και
- στ. όλα τα μέλη του διοικητικού οργάνου ενημερώνονται για τη συνολική δραστηριότητα, την οικονομική κατάσταση και την κατάσταση κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων με σαφείς, αποτελεσματικές και επαρκώς διαφανείς γραμμές αναφοράς.

Επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3

111. Για λόγους αναλογικότητας και όσον αφορά τις επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει τουλάχιστον να αξιολογούν εάν τηρούνται τα σημεία α έως β της παραγράφου 110.

5.4 Πολιτικές και πρακτικές αμοιβών

112. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει πολιτικές και πρακτικές αποδοχών που είναι ουδέτερες ως προς το φύλο, όπως ορίζεται στα άρθρα 25 έως 26 και 30 έως 33 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 και στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για τις ορθές πολιτικές αποδοχών, ιδίως για τις κατηγορίες του προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των ανώτερων στελεχών, των υπαλλήλων που αναλαμβάνουν κινδύνους, του προσωπικού που ασχολείται με λειτουργίες ελέγχου και τυχόν υπαλλήλων που λαμβάνουν συνολική αμοιβή ίση με τουλάχιστον τη χαμηλότερη αμοιβή που λαμβάνουν τα ανώτερα στελέχη ή οι υπεύθυνοι ανάληψης κινδύνων, των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου ή στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης επενδύσεων υπό διαχείριση.
113. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τουλάχιστον τα εξής:
- α. η πολιτική αποδοχών για όλο το προσωπικό συνάδει με τις επιχειρηματικές στρατηγικές και τις στρατηγικές αντιμετώπισης κινδύνων, την εταιρική κουλτούρα και αξίες, τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της επιχείρησης επενδύσεων και τα μέτρα που λαμβάνονται για την αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων, είναι ουδέτερη ως προς το φύλο, δεν ενθαρρύνει την υπερβολική ανάληψη κινδύνων και διατηρείται, εγκρίνεται και εποπτεύεται από το διοικητικό όργανο·
  - β. το προσωπικό του οποίου οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων ή στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης επενδύσεων υπό διαχείριση προσδιορίζεται κατάλληλα και σύμφωνα με το ρυθμιστικό τεχνικό πρότυπο σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·
  - γ. οι μεταβλητές αποδοχές δεν επηρεάζουν την ικανότητα των επιχειρήσεων επενδύσεων να διασφαλίζουν μια άρτια κεφαλαιακή βάση και χορηγούνται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 32 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·
  - δ. οι αποδοχές σε σχέση με τις λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου, όπου διαπιστώνεται, δεν συνδέονται με την εκτέλεση των δραστηριοτήτων που παρακολουθούν και ελέγχουν οι λειτουργίες ελέγχου και δεν διακυβεύουν με άλλον τρόπο την αντικειμενικότητά τους·
  - ε. οι επιχειρήσεις επενδύσεων συνέστησαν, κατά περίπτωση, επιτροπή αποδοχών για να συμβουλευεί το διοικητικό όργανο κατά την εποπτική του λειτουργία και να προετοιμάζει τις αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν από το όργανο αυτό. Εφόσον δεν υπάρχει υποχρέωση συγκρότησης επιτροπής αποδοχών, θα πρέπει να θεωρείται ότι οι απαιτήσεις σχετικά με την επιτροπή αποδοχών αφορούν το διοικητικό όργανο κατά την άσκηση της εποπτικής του αρμοδιότητας και

στ. η πολιτική αποδοχών υπόκειται σε ανεξάρτητη εσωτερική επανεξέταση από τις υπηρεσίες εσωτερικού ελέγχου.

114. Κατά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ορθές πολιτικές αποδοχών, ιδίως εάν η επιχείρηση επενδύσεων είναι εξουσιοδοτημένη να παρέχει τις υπηρεσίες και τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ, σημεία 2, 3, 4, 6 και 7 του τμήματος Α του παραρτήματος 1. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή θα πρέπει κατά γενική αρχή να αναμένει υψηλότερο επίπεδο πολυπλοκότητας, ιδίως εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει λάβει άδεια να διατηρεί στην κατοχή της χρήματα ή στοιχεία ενεργητικού πελατών.

5.5 Πλαίσιο και λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου

5.5.1 Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

115. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου κατάλληλο για τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων επενδύσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να αναφέρει τουλάχιστον αν:

- α. οι εταιρείες επενδύσεων εφαρμόζουν το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου που καλύπτει ολόκληρο τον οργανισμό, συμπεριλαμβανομένων των ευθυνών και των καθηκόντων του διοικητικού οργάνου, καθώς και των δραστηριοτήτων όλων των επιχειρηματικών τομέων και των εσωτερικών μονάδων, συμπεριλαμβανομένων των τμημάτων εσωτερικού ελέγχου, των δραστηριοτήτων που αποτελούν αντικείμενο εξωτερικής ανάθεσης και των διαύλων διανομής·
- β. οι επιχειρήσεις επενδύσεων θεσπίζουν, διατηρούν και επικαιροποιούν ανά τακτά χρονικά διαστήματα κατάλληλες και γραπτώς τεκμηριωμένες πολιτικές, μηχανισμούς και διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου, που θα πρέπει να εγκρίνονται από το διοικητικό όργανο·
- γ. οι επιχειρηματικοί τομείς των επιχειρήσεων επενδύσεων έχουν την ευθύνη για τη διαχείριση των κινδύνων που συνεπάγεται η άσκηση των δραστηριοτήτων τους και διαθέτουν συστήματα ελέγχου τα οποία αποσκοπούν στη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις εσωτερικές και τις εξωτερικές απαιτήσεις·
- δ. το διοικητικό όργανο είναι υπεύθυνο για τη θέσπιση και την παρακολούθηση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητας του πλαισίου, των διαδικασιών και των μηχανισμών του συστήματος εσωτερικού ελέγχου, καθώς και για την επίβλεψη όλων των επιχειρηματικών τομέων και των εσωτερικών μονάδων, συμπεριλαμβανομένων των επιμέρους τμημάτων του συστήματος εσωτερικού ελέγχου·

- ε. κατά περίπτωση, το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου της εν λόγω επιχείρησης επενδύσεων προσαρμόζεται σε ατομική βάση στις ιδιαιτερότητες της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, της πολυπλοκότητάς της και των συναφών κινδύνων, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου του ομίλου·
- στ. υπάρχει σαφής, διαφανής και τεκμηριωμένη διαδικασία λήψης αποφάσεων, καθώς και σαφής κατανομή των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών στο πλαίσιο του συστήματος εσωτερικού ελέγχου του, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών τομέων του, των εσωτερικών μονάδων και των τμημάτων του συστήματος εσωτερικής επιθεώρησής του·
- ζ. προβλέπεται έγκαιρη ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών, των μηχανισμών και των διαδικασιών και των επικαιροποιήσεών τους, κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε διοικητικό όργανο, επιχειρηματικός τομέας και εσωτερική μονάδα, συμπεριλαμβανομένης κάθε επιμέρους ανεξάρτητης μονάδας εσωτερικού ελέγχου, είναι σε θέση να εκτελεί τα αντίστοιχα καθήκοντα·
- η. οι λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου υποβάλλουν τακτικά στο διοικητικό όργανο έγκαιρες, ακριβείς, συνοπτικές, περιεκτικές, σαφείς και χρήσιμες γραπτές εκθέσεις σχετικά με σημαντικές διαπιστωθείσες ελλείψεις και οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν, για κάθε νέα διαπιστωθείσα σημαντική ανεπάρκεια, τους σχετικούς κινδύνους, εκτίμηση επιπτώσεων, συστάσεις και διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν·
- θ. οι υπηρεσίες εσωτερικού ελέγχου έχουν πρόσβαση και μπορούν να αναφέρονται απευθείας στο διοικητικό όργανο στο πλαίσιο της εποπτικής του λειτουργίας, για να εγείρουν ανησυχίες εάν είναι απαραίτητο·
- ι. το διοικητικό όργανο παρακολουθεί τα πορίσματα των λειτουργιών εσωτερικού ελέγχου έγκαιρα και αποτελεσματικά και απαιτεί κατάλληλες διορθωτικές ενέργειες και επίσημη διαδικασία παρακολούθησης των ευρημάτων και των διορθωτικών μέτρων που λαμβάνονται.

5.5.2 Λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου

- 116. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει αποτελεσματική και μόνιμη λειτουργία εσωτερικής συμμόρφωσης και, εφόσον είναι ενδεδειγμένο και ανάλογο, λειτουργία διαχείρισης κινδύνου και λειτουργία εσωτερικού ελέγχου, με επαρκή εξουσία, κύρος, πόρους και, όπου χρειάζεται, άμεση πρόσβαση στο διοικητικό όργανο στην εποπτική του λειτουργία και στις επιτροπές του, εφόσον έχουν συγκροτηθεί, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της επιτροπής κινδύνου.
- 117. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η λειτουργία κανονιστικής συμμόρφωσης της επιχείρησης επενδύσεων και, όπου διαπιστώνεται, η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου και

η λειτουργία εσωτερικού ελέγχου συμμορφώνονται με τις διατάξεις του τίτλου 5 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση.

5.6 Πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου

118. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει θεσπίσει κατάλληλο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων καθώς και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τα εξής:

- α. τη στρατηγική κινδύνου, τη διάθεση για ανάληψη κινδύνων και το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων·
- β. το πλαίσιο ICARAP·
- γ. ευαισθησία στις κυκλικές οικονομικές διακυμάνσεις.

5.6.1 Πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων, διάθεση για ανάληψη κινδύνων και στρατηγική

119. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο το εν λόγω πλαίσιο είναι ενσωματωμένο στη συνολική στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων και τον τρόπο με τον οποίο την επηρεάζει. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, ειδικότερα, να αξιολογούν αν υπάρχουν κατάλληλοι και συνεπείς δεσμοί μεταξύ του πλαισίου επιχειρηματικής στρατηγικής, στρατηγικής κινδύνων, διάθεσης ανάληψης κινδύνου και διαχείρισης κινδύνων, και των πλαισίων διαχείρισης κεφαλαίων και ρευστότητας.

120. Κατά την εξέταση της στρατηγικής κινδύνων, του πλαισίου διάθεσης ανάληψης κινδύνου και του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων μιας επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τουλάχιστον αν:

- α. οι επιχειρήσεις επενδύσεων διαθέτουν ένα ολιστικό πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων, το οποίο θα εκτείνεται σε όλη την οργάνωση, και θα αναγνωρίζει πλήρως την οικονομική ουσία όλων των εκθέσεων τους σε κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται η ίδια η επιχείρηση επενδύσεων, οι πελάτες και οι αγορές της και των κινδύνων ρευστότητας, ιδίως αυτών που μπορεί να έχουν ουσιώδη αντίκτυπο ή να εξαντλήσουν το επίπεδο των διαθέσιμων ιδίων κεφαλαίων.
- β. το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων περιλαμβάνει όλους τους σχετικούς κινδύνους με κατάλληλη συνεκτίμηση τόσο των χρηματοοικονομικών όσο και των μη χρηματοοικονομικών κινδύνων·
- γ. η επιχείρηση επενδύσεων κατά τον εντοπισμό και τη μέτρηση ή την αξιολόγηση των κινδύνων, χρησιμοποιεί όχι μόνο μεθοδολογίες ποσοτικής αξιολόγησης (συμπεριλαμβανομένης της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων), αλλά και εργαλεία ποιοτικής αξιολόγησης κινδύνου (συμπεριλαμβανομένης της κρίσης εμπειρογνομόνων και της κριτικής ανάλυσης)·

- δ. υπάρχει αποτελεσματική διαδικασία υποβολής αναφορών σχετικά με τους κινδύνους που προϋποθέτει ορθή εσωτερική αξιολόγηση και κοινοποίηση της στρατηγικής κινδύνου και των συναφών δεδομένων κινδύνου, τόσο οριζοντίως όσο και καθ' όλο το μήκος της ιεραρχικής κλίμακας της επιχείρησης επενδύσεων·
- ε. το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων περιλαμβάνει πολιτικές, διαδικασίες, όρια κινδύνου και συστήματα ελέγχου κινδύνου τα οποία διασφαλίζουν επαρκή, έγκαιρο και συνεχή εντοπισμό, μέτρηση ή αξιολόγηση, παρακολούθηση, μείωση και αναφορά των κινδύνων, σε επίπεδο επιχειρηματικού τομέα, σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων και, κατά περίπτωση, σε ενοποιημένο επίπεδο·
- στ. η στρατηγική αντιμετώπισης κινδύνων και η διάθεση ανάληψης κινδύνου μεταφράζουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους σε συγκεκριμένα όρια κινδύνου·
- ζ. η στρατηγική αντιμετώπισης κινδύνων και η διάθεση ανάληψης κινδύνου λαμβάνουν δεόντως υπόψη τη διάθεση ανάληψης κινδύνου και τους χρηματοοικονομικούς πόρους της επιχείρησης επενδύσεων και λαμβάνουν υπόψη τις εποπτικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας και άλλα εποπτικά μέτρα και απαιτήσεις·
- η. η επιχείρηση επενδύσεων έχει καθιερώσει διαδικασίες για την έγκριση αποφάσεων για τις οποίες η λειτουργία κανονιστικής συμμόρφωσης ή, κατά περίπτωση, η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου, έχουν εκφράσει αρνητική άποψη.

5.6.2 Πλαίσιο για τη διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου και τη διαδικασία αξιολόγησης των εσωτερικών κινδύνων (ICARAP)

121. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν οι επιχειρήσεις επενδύσεων, οι οποίες δεν είναι μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033 ή για τις οποίες οι αρμόδιες αρχές άσκησαν τη διακριτική ευχέρεια που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, σε μεμονωμένο επίπεδο, ή οι όμιλοι επιχειρήσεων επενδύσεων, σε ενοποιημένο επίπεδο, διαθέτουν ορθές, αποτελεσματικές και ολοκληρωμένες ρυθμίσεις, στρατηγικές και διαδικασίες για την αξιολόγηση και τη διατήρηση σε συνεχή βάση των ποσών, των τύπων και της κατανομής των εσωτερικών κεφαλαίων και ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού που θεωρούν επαρκή για την κάλυψη της φύσης και του επιπέδου των κινδύνων που ενδέχεται να θέτουν σε άλλους και στους οποίους εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτίθενται οι ίδιες οι επιχειρήσεις επενδύσεων. Τέτοιες ρυθμίσεις, στρατηγικές και διαδικασίες θα πρέπει να αποτελούν μέρος μιας διαδικασίας αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου και διαδικασίας αξιολόγησης των εσωτερικών κινδύνων που μπορεί περαιτέρω να χωριστεί σε μια διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου (ΔΑΕΕΚ) και σε μια διαδικασία αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ).
122. Στην περίπτωση επιχειρήσεων επενδύσεων που πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ως μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων που ορίζονται

στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, στις οποίες έχουν ζητήσει οι αρμόδιες αρχές τους να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διενεργούν την αξιολόγηση εφόσον κρίνεται σκόπιμο.

123. Οι εν λόγω αξιολογήσεις πρέπει να συμβάλουν στον προσδιορισμό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων και στην αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας όπως περιγράφεται στον Τίτλο 7, καθώς και στην αξιολόγηση της επάρκειας ρευστότητας όπως περιγράφεται στον Τίτλο 9.

Ορθότητα της ICARAP

124. Κατά την αξιολόγηση της ορθότητας της ICARAP, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν, κατά περίπτωση κάνοντας διάκριση μεταξύ της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ, εάν:

- α. οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές και οι διαδικασίες που συνθέτουν την ΕΔΑΚΕΑΚ είναι κατάλληλες και ανάλογες με τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων·
- β. οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές και οι διαδικασίες που συνθέτουν την ΕΔΑΚΕΑΚ υποβάλλονται τακτικά σε επανεξέταση από την επιχείρηση επενδύσεων·
- γ. οι μεθοδολογίες και οι παραδοχές που εφαρμόζονται από τις επιχειρήσεις επενδύσεων είναι κατάλληλες και βασίζονται σε αξιόπιστα εμπειρικά δεδομένα εισόδου·
- δ. εάν το επίπεδο εμπιστοσύνης συνάδει με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου·
- ε. εάν ο ορισμός και η σύνθεση των διαθέσιμων πηγών εσωτερικού κεφαλαίου ή ρευστότητας που λαμβάνει υπόψη η επιχείρηση επενδύσεων για τους σκοπούς της ICARAP συνάδουν με τη μέτρηση κινδύνων που διενεργείται από την επιχείρηση επενδύσεων και μπορούν να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων και των αποθεμάτων ρευστότητας.

Αποτελεσματικότητα της ICARAP

125. Κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της ICARAP, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν, κατά περίπτωση κάνοντας διάκριση μεταξύ της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ, εάν:

- α. η επιχείρηση επενδύσεων λαμβάνει υπόψη την ΕΔΑΚΕΑΚ και τα αποτελέσματά της στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και διαχείρισης σε όλα τα επίπεδα στην επιχείρηση επενδύσεων·
- β. η επιχείρηση επενδύσεων χρησιμοποιεί την ΕΔΑΚΕΑΚ και τα αποτελέσματά της στη διαχείριση κινδύνου, κεφαλαίου και ρευστότητας·
- γ. η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει πολιτικές, διαδικασίες και εργαλεία για να διευκολύνει:

- i. τον σαφή προσδιορισμό των λειτουργιών και/ή των σχετικών επιτροπών που είναι υπεύθυνες για τα διάφορα στοιχεία της ICARAP·
  - ii. τον κεφαλαιακό προγραμματισμό και τον προγραμματισμό ρευστότητας: ο υπολογισμός των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας σε μελλοντοστραφή βάση σε σχέση με τη συνολική στρατηγική ή σημαντικές συναλλαγές·
  - iii. την κατανομή και την παρακολούθηση των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας μεταξύ επιχειρηματικών τομέων και ειδών κινδύνου, ιδίως με τον καθορισμό ορίων κινδύνου για επιχειρηματικούς τομείς, οντότητες ή επιμέρους κινδύνους που συνάδουν με τον στόχο της διασφάλισης της συνολικής επάρκειας των πηγών εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων·
  - iv. την τακτική και άμεση υποβολή αναφορών για την κεφαλαιακή επάρκεια και την επάρκεια ρευστότητας στα ανώτερα διοικητικά στελέχη και στο Διοικητικό συμβούλιο·
  - v. την ευαισθητοποίηση και τις ενέργειες των ανώτερων διοικητικών στελεχών ή του διοικητικού οργάνου σε περιπτώσεις που η επιχειρηματική στρατηγική ή/και σημαντικές μεμονωμένες συναλλαγές ενδέχεται να μην συνάδουν με την ΔΑΕΕΚ και το διαθέσιμο εσωτερικό κεφάλαιο ή με τη ΔΑΕΕΡ και τους διαθέσιμους εσωτερικούς πόρους ρευστότητας·
- δ. εάν το διοικητικό όργανο επιδεικνύει την κατάλληλη προσήλωση στην ICARAP και γνώση αυτής και των αποτελεσμάτων της· και
- ε. η ICARAP είναι μελλοντοστραφής αξιολογώντας τη συνοχή των εσωτερικών στοιχείων ενεργητικού όσον αφορά το κεφάλαιο και τη ρευστότητα με τα στρατηγικά σχέδια.

Ακεραιότητα της ICARAP

126. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν την καταλληλότητα της κάλυψης από την ΕΔΑΚΕΑΚ του επιχειρηματικού μοντέλου, των επιχειρηματικών γραμμών, των δραστηριοτήτων και των νομικών προσώπων της επιχείρησης επενδύσεων. Βάσει της αξιολόγησης αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν την καταλληλότητα του προσδιορισμού και της αξιολόγησης από την ICARAP των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή μπορεί να εκτεθεί ή να εκθέσει άλλους η επιχείρηση επενδύσεων, καθώς και την κανονιστική συμμόρφωση της ICARAP με τις νομικές απαιτήσεις. Ειδικότερα, πρέπει να αξιολογούν:

- α. εάν οι διαδικασίες της ICARAP εφαρμόζονται με ομοιόμορφο και αναλογικό τρόπο για όλους τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς, τις δραστηριότητες και τις νομικές οντότητες της επιχείρησης επενδύσεων σε σχέση με τον προσδιορισμό και την εκτίμηση κινδύνων·

- β. εάν οποιαδήποτε οντότητα έχει διαφορετικές ρυθμίσεις ή διαδικασίες εσωτερικής διακυβέρνησης από τις άλλες οντότητες του ομίλου, κατά πόσον οι αποκλίσεις αυτές είναι δικαιολογημένες. Η υιοθέτηση εξελιγμένων υποδειγμάτων από μέρος μόνο του ομίλου μπορεί να δικαιολογείται λόγω της έλλειψης επαρκών δεδομένων για την εκτίμηση των παραμέτρων για ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς, δραστηριότητες ή νομικές οντότητες, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω επιχειρηματικοί τομείς, οι δραστηριότητες ή οι νομικές οντότητες δεν αποτελούν πηγή συγκέντρωσης κινδύνων για το υπόλοιπο χαρτοφυλάκιο.

5.6.3 Αξιολόγηση της επιχείρησης επενδύσεων για τις κυκλικές οικονομικές διακυμάνσεις

127. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν οι επιχειρήσεις επενδύσεων πραγματοποιούν συνολική αξιολόγηση των κινδύνων που είναι σημαντικοί για το επιχειρηματικό και λειτουργικό τους μοντέλο, για τη σύνθεση του χαρτοφυλακίου τους ή για τις εμπορικές τους στρατηγικές. Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει αξιολόγηση των κινδύνων αυτών στο πλαίσιο των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων και του αντίκτυπου που μπορεί να έχουν οι διακυμάνσεις αυτές στην ικανότητα των επιχειρήσεων επενδύσεων να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, να χρηματοδοτούν τις τρέχουσες επιχειρηματικές τους δραστηριότητες ή να πραγματοποιούν συντεταγμένη εκκαθάριση.
128. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν οι επιχειρήσεις επενδύσεων που εκτελούν δραστηριότητες οι οποίες αναφέρονται στο σημείο 3 ή 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2014/65/ΕΕ διενεργούν πιο εμπειριστατωμένη αξιολόγηση χρησιμοποιώντας άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή ανάλυση ευαισθησίας, αναμένοντας από αυτές ότι θα αντικατοπτρίζουν ένα εύρος και επίπεδο πολυπλοκότητας κατάλληλο για τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων επενδύσεων.
129. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάζουν τις αξιολογήσεις των επιχειρήσεων επενδύσεων για τις κυκλικές οικονομικές διακυμάνσεις, εάν είναι σχετικές με τη μορφή των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας, και τα αποτελέσματά τους. Όταν, βάσει της επανεξέτασης αυτής, οι αξιολογήσεις της επιχείρησης επενδύσεων για τις επιπτώσεις των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων είναι επαρκώς αξιόπιστες, τα αποτελέσματα της επανεξέτασης αυτής θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες για την αξιολόγηση διαφόρων στοιχείων της ΔΕΕΑ, και ειδικότερα:
- α. θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο εντοπισμός πιθανών ελλείψεων σε ρυθμίσεις γενικής διακυβέρνησης ή ελέγχους σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων που εντοπίστηκαν κατά την επανεξέταση·
  - β. τον εντοπισμό των σχετικών επιχειρηματικών αδυναμιών που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της βιωσιμότητας του επιχειρηματικού

μοντέλου των επιχειρήσεων επενδύσεων και της βιωσιμότητας των στρατηγικών τους σύμφωνα με τον τίτλο 4·

- γ. κατά την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων για το κεφάλαιο όπως αναφέρεται στον τίτλο 6 ή των κινδύνων για τη ρευστότητα όπως αναφέρεται στον τίτλο 8 θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές ο εντοπισμός πιθανών ευπαθειών ή αδυναμιών στη διαχείριση κινδύνων και τους ελέγχους σε μεμονωμένους τομείς κινδύνου που εντοπίστηκαν κατά την επανεξέταση και
- δ. ο πιθανός προσδιορισμός κατευθύνσεων για πρόσθετα ίδια κεφάλαια (P2G), αναθεωρημένο κεφαλαιακό σχεδιασμό και άλλα μέτρα όπως ορίζονται στους τίτλους 7 και 10.

130. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που εκτελούν δραστηριότητες οι οποίες αναφέρονται στο σημείο 3 ή 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, κατά την αξιολόγηση των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας και των αποτελεσμάτων τους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στα εξής:

- α. την καταλληλότητα της επιλογής των σεναρίων, τα οποία θα πρέπει να σχετίζονται με το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων ή τους μεμονωμένους επιχειρηματικούς τομείς ή χαρτοφυλάκια και την αγορά στην οποία δραστηριοποιείται·
- β. τις υποκείμενες παραδοχές, μεθοδολογίες και παράγοντες κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της σοβαρότητας του σεναρίου·
- γ. την κάλυψη των σημαντικών κινδύνων και αδυναμιών που εντοπίστηκαν και τον αντίκτυπό τους στην ικανότητα των επιχειρήσεων επενδύσεων να παράγουν κέρδη και να διατηρήσουν επαρκείς κεφαλαιακές απαιτήσεις· και
- δ. τη χρήση των αποτελεσμάτων τους, πριν και αφού ληφθούν υπόψη οι σχετικές ενέργειες διαχείρισης, στη διαχείριση κινδύνων και στρατηγικής της επιχείρησης επενδύσεων.

131. Κατά την αξιολόγηση των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και των αναλύσεων ευαισθησίας και των αποτελεσμάτων τους σε περίπτωση διασυννοριακών ομίλων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη δυνατότητα μεταφοράς κεφαλαίων και ρευστότητας μεταξύ νομικών οντοτήτων ή επιχειρηματικών μονάδων υπό ακραίες συνθήκες, καθώς και τη λειτουργία τυχόν θεσπισμένων ρυθμίσεων χρηματοοικονομικής στήριξης εντός των ομίλων, λαμβάνοντας υπόψη τις δυσκολίες χρηματοδότησης που μπορεί να αναμένονται υπό ακραίες συνθήκες.

132. Εάν οι αρμόδιες αρχές εντοπίσουν ελλείψεις στον σχεδιασμό της αξιολόγησης των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων ή, κατά περίπτωση, στον σχεδιασμό των σεναρίων ή των παραδοχών που χρησιμοποιούνται από τις επιχειρήσεις επενδύσεων για ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή αναλύσεις ευαισθησίας, ενδέχεται να απαιτήσουν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να επαναλάβουν ή να επανεκτελέσουν, αντίστοιχα, τις

αναλύσεις τους, ή ορισμένα συγκεκριμένα μέρη χρησιμοποιώντας τροποποιημένες παραδοχές που παρέχονται από τις αρμόδιες αρχές ή συγκεκριμένα προβλεπόμενα σενάρια.

5.7 Κίνδυνοι ΞΧ/ΧΤ και ανησυχίες προληπτικής εποπτείας

133. Κατά την ανάλυση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις αξιολογήσεις που λαμβάνονται από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ και να αξιολογούν εάν αυτές εγείρουν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας. Αυτό θα μπορούσε να συμβεί ιδίως όταν τα πορίσματα επισημαίνουν ουσιώδεις αδυναμίες στα συστήματα και τους ελέγχους ΚΞΧ/ΧΤ μιας επιχείρησης επενδύσεων. Αντιστρόφως, όταν από την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής προκύπτουν ελλείψεις στο πλαίσιο εσωτερικών ελέγχων και διακυβέρνησης και στους ελέγχους σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την προληπτική εποπτεία όσον αφορά τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης στις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.
134. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν το γενικό πλαίσιο διακυβέρνησης της επιχείρησης επενδύσεων περιλαμβάνει επίσης τη διαχείριση των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ.
135. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση και τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της EAT για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν από την άποψη της προληπτικής εποπτείας εάν τηρούνται οι αρμοδιότητες του διοικητικού οργάνου όσον αφορά τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ μετά την αξιολόγησή τους.

Επιχειρήσεις επενδύσεων της κατηγορίας 3

136. Για λόγους αναλογικότητας, όπου ο χαμηλότερος κίνδυνος ΞΧ/ΧΤ δικαιολογείται από τους τύπους πελατών και το επιτρέπει η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τουλάχιστον εάν το συνολικό πλαίσιο διακυβέρνησης της επιχείρησης επενδύσεων περιλαμβάνει επίσης τη διαχείριση των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ.

5.8 Τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών

137. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει σωστά, αποτελεσματικά και αξιόπιστα συστήματα τεχνολογίας πληροφοριών και εάν οι λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου διαθέτουν κατάλληλα συστήματα ΤΠ και υποστήριξη με πρόσβαση στις εσωτερικές και εξωτερικές πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των ευθυνών τους.
138. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων είναι σε θέση να διαφυλάξει την ασφάλεια των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών της για

να διασφαλίσει την εμπιστευτικότητα, την ακεραιότητα και τη διαθεσιμότητα των διαδικασιών, των δεδομένων και των περιουσιακών στοιχείων της.

139. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν τα συστήματα πληροφοριών υποστηρίζουν αποτελεσματικά τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και τη διαχείριση κινδύνων της επιχείρησης επενδύσεων.

5.9 Σχεδιασμός έκτακτης ανάγκης και επιχειρησιακής συνέχειας

140. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν εάν η επιχείρηση επενδύσεων εφαρμόζει αποτελεσματική διαχείριση της επιχειρηματικής συνέχειας, προκειμένου να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη λειτουργία της και να περιορίζονται οι ζημιές σε περίπτωση σημαντικής διακοπής της επιχειρησιακής λειτουργίας.

141. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν μια επιχείρηση επενδύσεων:

- α. έχει θέσει σε εφαρμογή και δοκιμάσει σχέδια έκτακτης ανάγκης και επιχειρησιακής συνέχειας, τα οποία διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση επενδύσεων αντιδρά δεόντως σε έκτακτες ανάγκες και είναι σε θέση να ασκεί τις σημαντικότερες επιχειρηματικές της δραστηριότητες και λειτουργίες σε περίπτωση διαταραχής των συνήθων επιχειρησιακών της διαδικασιών·
- β. έχει τεκμηριώσει και εφαρμόσει επαρκώς τα σχέδια έκτακτης ανάγκης και επιχειρησιακής συνέχειας.

5.10 Εφαρμογή σε ενοποιημένη βάση και επιπτώσεις για οντότητες του ομίλου

142. Σε ενοποιημένη βάση, πέραν των στοιχείων που καλύπτονται στις ανωτέρω ενότητες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν επιπλέον εάν:

- α. το διοικητικό όργανο της επιχείρησης επενδύσεων που ενοποιείται κατανοεί τόσο την οργάνωση του ομίλου και τους ρόλους των διαφόρων οντοτήτων του, όσο και τους δεσμούς και τις σχέσεις μεταξύ τους·
- β. η οργανωτική και νομική διάρθρωση του ομίλου είναι σαφής και διαφανής, και κατάλληλη για το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και λειτουργιών·
- γ. η επιχείρηση επενδύσεων έχει αναπτύξει ένα αποτελεσματικό σύστημα πληροφόρησης της διοίκησης και υποβολής στοιχείων σε επίπεδο ομίλου το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρηματικές μονάδες και τις νομικές οντότητες και εάν οι πληροφορίες αυτές διατίθενται εγκαίρως στο διοικητικό όργανο της μητρικής επιχείρησης της επιχείρησης επενδύσεων·
- δ. το διοικητικό όργανο της επιχείρησης επενδύσεων που ενοποιείται έχει θεσπίσει συνεκτικές στρατηγικές σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένου ενός πλαισίου

στρατηγικής για την αντιμετώπιση κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου σε επίπεδο ομίλου·

- ε. η διαχείριση κινδύνων σε επίπεδο ομίλου καλύπτει όλους τους σημαντικούς κινδύνους ανεξάρτητα από το αν ο κίνδυνος προκύπτει από οντότητες που δεν υπόκεινται σε ενοποίηση [συμπεριλαμβανομένων των φορέων ειδικού σκοπού (SPV), των οντοτήτων ειδικού σκοπού (SPE) και εταιρειών ακινήτων] και καθορίζει μια συνολική εικόνα όλων των κινδύνων·
- στ. εφόσον έχει συγκροτηθεί, η μονάδα εσωτερικής επιθεώρησης σε επίπεδο ομίλου είναι ανεξάρτητη, διαθέτει ενιαίο πρόγραμμα ελέγχου για το σύνολο του ομίλου, το οποίο καταρτίζεται βάσει των κινδύνων, στελεχώνεται με το κατάλληλο προσωπικό και διαθέτει τους κατάλληλους πόρους, διαθέτει επαρκές κύρος και λογοδοτεί απευθείας στο διοικητικό όργανο της επιχείρησης επενδύσεων που ενοποιείται.

143. Κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων για τις θυγατρικές, εκτός από τα στοιχεία που απαριθμούνται στον παρόντα τίτλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες σε επίπεδο ομίλου εφαρμόζονται με συνέπεια σε επίπεδο θυγατρικών και εάν οι οντότητες του ομίλου έχουν λάβει μέτρα για να διασφαλίζεται ότι οι λειτουργίες τους συμμορφώνονται με όλους τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς.

5.11 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

144. Κατόπιν των ανωτέρω αξιολογήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με την επάρκεια των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης της επιχείρησης επενδύσεων και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 4.

Πίνακας 4. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας σε σχέση με την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων

Βαθμολογία	Άποψη εποπτείας	Παρατηρήσεις
1	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων παρουσιάζουν χαμηλό επίπεδο	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχει άρτια εταιρική κουλτούρα, διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων και διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι κατάλληλες.

	κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η πολιτική αποδοχών συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της επιχείρησης επενδύσεων. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου είναι κατάλληλα. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι κατάλληλα. • Οι μονάδες διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου είναι ανεξάρτητες και διαθέτουν επαρκείς πόρους, και η μονάδα εσωτερικού ελέγχου λειτουργεί αποτελεσματικά σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή πρότυπα και τις προδιαγραφές. • Οι τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών είναι κατάλληλες. • Οι ρυθμίσεις για την επιχειρησιακή συνέχεια και τον προγραμματισμό έκτακτης ανάγκης είναι κατάλληλες.
2	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων παρουσιάζουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει εν γένει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχει εν γένει άρτια εταιρική κουλτούρα, διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων και διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι εν γένει κατάλληλες. • Η πολιτική αποδοχών συνάδει σε μεγάλο βαθμό με τη στρατηγική κινδύνων και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της επιχείρησης επενδύσεων. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου είναι εν γένει κατάλληλα. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι σε μεγάλο βαθμό επαρκείς. • Οι μονάδες διαχείρισης εσωτερικών κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και επιθεώρησης είναι ανεξάρτητες οι λειτουργίες τους είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικές. • Οι τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών είναι εν γένει κατάλληλες. • Οι ρυθμίσεις για την επιχειρησιακή συνέχεια και τον προγραμματισμό έκτακτης ανάγκης είναι εν γένει κατάλληλες.
3	Οι ελλείψεις που αφορούν τις	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες της επιχείρησης επενδύσεων δεν είναι απόλυτα διακριτές και τα

	<p>ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<p>καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν διαχωρίζονται πλήρως από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα της εταιρικής κουλτούρας, τη διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων και τις διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα της σύνθεσης και της λειτουργίας του διοικητικού οργάνου. • Υπάρχουν ανησυχίες ότι η πολιτική αποδοχών ενδέχεται να μην συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων και των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου και των εσωτερικών ελέγχων. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την ανεξαρτησία και την αποτελεσματική λειτουργία των μονάδων διαχείρισης εσωτερικών κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και επιθεώρησης. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνίας. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα των ρυθμίσεων για τα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας και έκτακτης ανάγκης.
4	<p>Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων παρουσιάζουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες της επιχείρησης επενδύσεων δεν είναι διακριτές και τα καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν διαχωρίζονται από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Η εταιρική κουλτούρα, η διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων ή/και οι διαδικασίες καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing) είναι ακατάλληλες. • Η σύνθεση και η λειτουργία του Διοικητικού συμβουλίου είναι ακατάλληλες. • Η πολιτική αποδοχών δεν συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της επιχείρησης επενδύσεων. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου είναι ακατάλληλα. • Η εσωτερική μονάδα διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης ή/και ελέγχου δεν είναι

		<p>ανεξάρτητη ή/και οι μονάδες εσωτερικού ελέγχου δεν λειτουργούν σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή πρότυπα και τις προδιαγραφές· οι δραστηριότητες δεν είναι αποτελεσματικές.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι ακατάλληλα. • Οι τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών είναι ακατάλληλες. • Οι ρυθμίσεις για την επιχειρησιακή συνέχεια και τον προγραμματισμό έκτακτης ανάγκης είναι ακατάλληλες.
--	--	---

Τίτλος 6 Αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου

6.1 Γενικές παράμετροι

145. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να βαθμολογούν τους κινδύνους κεφαλαίου που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί για την επιχείρηση επενδύσεων. Για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει κατ' αρχάς να εντοπίζουν τις πηγές κινδύνων κεφαλαίου στους οποίους είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων. Για να γίνει αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκομίζονται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης της επιχείρησης επενδύσεων με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων και από οποιεσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες. Η αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου θα πρέπει να πραγματοποιείται με αναλογικό τρόπο, δηλαδή προσαρμόζοντας το επίπεδο λεπτομέρειας της ανάλυσης λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της επιχείρησης επενδύσεων.
146. Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι να παρουσιάσει κοινές μεθοδολογίες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων και της διαχείρισης κινδύνων και των ελέγχων των κινδύνων. Η παρουσίαση δεν είναι εξαντλητική και αφήνει περιθώριο στις αρμόδιες αρχές να λάβουν υπόψη και άλλα πρόσθετα κριτήρια που ενδέχεται να κριθούν σημαντικά βάσει της πείρας τους και των ειδικών χαρακτηριστικών της επιχείρησης επενδύσεων.
147. Ο τίτλος αυτός παρέχει στις αρμόδιες αρχές κατευθύνσεις για την αξιολόγηση των κινδύνων και του κόστους που σχετίζονται με την πιθανή συντεταγμένη εκκαθάριση της επιχείρησης επενδύσεων, καθώς και κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη βαθμολόγηση των ακόλουθων κατηγοριών κινδύνων κεφαλαίου στις συνεχιζόμενες δραστηριότητες των επιχειρήσεων επενδύσεων:

- α. κίνδυνος για τον πελάτη·
- β. κίνδυνος για την αγορά·
- γ. κίνδυνος για την επιχείρηση·
- δ. άλλοι κίνδυνοι.

148. Τα στοιχεία α) έως γ) της παραγράφου 147 ισχύουν για την αξιολόγηση των επιχειρήσεων επενδύσεων που ταξινομούνται στις κατηγορίες 1, 2 ή 3, λαμβανομένου υπόψη του εύρους των εγκεκριμένων δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων επενδύσεων αυτών. Όταν απαιτείται, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία α) έως γ) της παραγράφου 147, για την αξιολόγηση των μικρών και μη σύνθετων επιχειρήσεων επενδύσεων που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, λαμβάνοντας υπόψη τη συνάφεια ορισμένων υποκατηγοριών που αναφέρονται στους προαναφερθέντες κινδύνους κεφαλαίου για τις εν λόγω επιχειρήσεις επενδύσεων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τη συντεταγμένη εκκαθάριση μιας επιχείρησης επενδύσεων καθώς και άλλους κινδύνους, τόσο στην περίπτωση όλων των επιχειρήσεων επενδύσεων που υπόκεινται σε ΔΕΕΑ.
149. Στον παρόντα τίτλο προσδιορίζεται επίσης μια σειρά υποκατηγοριών στο πλαίσιο καθεμιάς από τις ανωτέρω κατηγορίες κινδύνου, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου. Οποιαδήποτε από τις εν λόγω υποκατηγορίες μπορεί να αξιολογηθεί και να βαθμολογηθεί μεμονωμένα, ανάλογα με τη σημαντικότητά της για μια συγκεκριμένη επιχείρηση επενδύσεων.
150. Η απόφαση για τη σημαντικότητα βασίζεται στα πιο πρόσφατα διαθέσιμα δεδομένα και μπορεί να συμπληρωθεί με εποπτική κρίση.
151. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να αξιολογούν άλλους κινδύνους που προσδιορίζονται ως σημαντικοί για μια συγκεκριμένη επιχείρηση επενδύσεων αλλά δεν αναφέρονται παραπάνω. Οι εν λόγω άλλοι κίνδυνοι, οι οποίοι δεν μπορούν εύλογα να αποδοθούν σε μία από τις τρεις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία α) έως γ) της παραγράφου 147, αποτελούν χωριστή κατηγορία κινδύνων. Τα κάτωθι στοιχεία ενδεχομένως να είναι χρήσιμα για τη διαδικασία προσδιορισμού:
- α. παράγοντες των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων·
  - β. κίνδυνοι που προσδιορίζονται στην ICARAP της επιχείρησης επενδύσεων ή στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, εάν υπάρχουν·
  - γ. κίνδυνοι που προκύπτουν από το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εντοπίζονται από άλλες επιχειρήσεις επενδύσεων που εφαρμόζουν παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο)·
  - δ. στοιχεία που απορρέουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών·
  - ε. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου·

- στ. συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται από την EAT, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ που αφορούν την επιχείρηση επενδύσεων και
- ζ. αναφορές παραβιάσεων και συμβάντων στις αρμόδιες αρχές.
152. Τα προαναφερθέντα στοιχεία πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές κατά τον προγραμματισμό της έντασης της εποπτικής τους δραστηριότητας σε σχέση με την αξιολόγηση ενός συγκεκριμένου κινδύνου.
153. Για τον κίνδυνο για τον πελάτη, τον κίνδυνο για την αγορά, τον κίνδυνο για την επιχείρηση, καθώς και για την απαίτηση σταθερών γενικών εξόδων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν τη συμμόρφωση της επιχείρησης επενδύσεων με τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2033. Ωστόσο, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να επεκτείνουν το πεδίο της αξιολόγησης πέρα από αυτές τις απαιτήσεις για να σχηματίσουν μια συνολική άποψη για τους κινδύνους κεφαλαίου. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εντοπίζουν καταστάσεις όπου ορισμένοι κίνδυνοι ή στοιχεία κινδύνου καλύπτονται ανεπαρκώς από τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, ακόμη και αν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033. Για παράδειγμα, η υστέρηση λόγω της χρήσης του κυλιόμενου μέσου όρου για ορισμένους παράγοντες Κ μπορεί να εξομαλύνει τις κορυφώσεις δραστηριότητας και η χρήση συνδεδεμένων αντιπροσώπων αντί του εσωτερικού προσωπικού έχει ως αποτέλεσμα την υποεκτίμηση των εξόδων. Η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να συνεκτιμάται κατά τον προσδιορισμό των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την ενότητα 7.2.1.
154. Κατά την εφαρμογή των μεθοδολογιών που καθορίζονται στον παρόντα τίτλο, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν πληροφορίες που προέρχονται από την παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως ορίζεται στον τίτλο 3. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν άλλους ποσοτικούς και ποιοτικούς δείκτες εάν είναι σχετικοί για τους σκοπούς της εν λόγω αξιολόγησης.
155. Κατά τη διεξαγωγή των αξιολογήσεών τους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν όλες τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων εκθέσεων που υποβάλλονται βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων, ειδικών εκθέσεων, των εσωτερικών κριτηρίων μέτρησης και εκθέσεων της επιχείρησης επενδύσεων (όπως έκθεση εσωτερικού ελέγχου, εκθέσεις διαχείρισης κινδύνων, πληροφορίες από την ICARAP), εκθέσεων επιτόπιων επιθεωρήσεων και εξωτερικών εκθέσεων (όπως κοινοποιήσεις της επιχείρησης επενδύσεων προς τους επενδυτές ή τους οργανισμούς αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας). Παρότι η αξιολόγηση αφορά ειδικά την επιχείρηση επενδύσεων, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η σύγκριση με ομάδα αναφοράς ομοειδών επιχειρήσεων για τον προσδιορισμό του πιθανού ανοίγματος σε κινδύνους κεφαλαίου. Για τον σκοπό αυτόν, η ομάδα αναφοράς πρέπει να ορίζεται βάσει εκτιμήσεων ανά κίνδυνο και ενδέχεται να διαφέρει από εκείνη που καθορίζεται για τους σκοπούς της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου ή άλλων αναλύσεων.

156. Για κάθε κατηγορία κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν και να αποτυπώνουν στη βαθμολογία κινδύνου:
- α. τον εγγενή κίνδυνο (ανοίγματα σε κίνδυνο)· και
  - β. την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης κινδύνων και ελέγχου αυτών.
157. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε κατηγορίας κινδύνου σε σύνοψη πορισμάτων στην οποία επεξηγούνται οι κυριότεροι παράγοντες κινδύνου, καθώς και η βαθμολογία κινδύνου, όπως καθορίζεται στις επόμενες ενότητες.

6.2 Αξιολόγηση της συντεταγμένης εκκαθάρισης της επιχείρησης επενδύσεων

158. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν και να αξιολογήσουν τη διαδικασία για τη συντεταγμένη εκκαθάριση της επιχείρησης επενδύσεων σε εύλογα σενάρια που αντικατοπτρίζουν το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων. Το επίπεδο των λεπτομερειών της εν λόγω αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των εξεταζόμενων σεναρίων, θα πρέπει να καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό μοντέλο, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων που εκτελεί η επιχείρηση επενδύσεων. Η αξιολόγηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:
- α. προσδιορισμό των σεναρίων εκκαθάρισης·
  - β. προσδιορισμό του ρεαλιστικού χρονικού πλαισίου για την εκκαθάριση των επιχειρήσεων επενδύσεων· και
  - γ. αξιολόγηση του αντίκτυπου της εκκαθάρισης μιας επιχείρησης επενδύσεων στους πελάτες, τους αντισυμβαλλομένους και τις αγορές της, καθώς και στην ίδια την επιχείρηση επενδύσεων.

6.2.1 Προσδιορισμός σεναρίων εκκαθάρισης

159. Υπάρχουν πολλά σενάρια σύμφωνα με τα οποία μια επιχείρηση επενδύσεων μπορεί να εκκαθαριστεί. Κατά τη διεξαγωγή της ανάλυσής τους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται σε ένα ή περισσότερα σενάρια σύμφωνα με τα οποία η επιχείρηση επενδύσεων καθίσταται μη βιώσιμη και αναγκάζεται να τερματίσει τις δραστηριότητές της. Ορισμένα τυπικά σενάρια που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές είναι τα εξής:
- α. σημαντικές οικονομικές ζημίες λόγω σοβαρών διακυμάνσεων της αγοράς· και
  - β. απώλεια ζωτικής σημασίας υποδομής που είναι αδύνατο να αντικατασταθεί έγκαιρα.

160. Για τον καθορισμό των κατάλληλων σεναρίων σύμφωνα με την παράγραφο 159, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, κατά περίπτωση, τις ακόλουθες πληροφορίες, με βάση την ανάλυση που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον τίτλο 4 (ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου):
- α. τη νομική μορφή της επιχείρησης επενδύσεων και τις σχετικές ισχύουσες απαιτήσεις αφερεγγυότητας·
  - β. το επιχειρηματικό μοντέλο της εταιρείας επενδύσεων και τις συναφείς αδυναμίες·
  - γ. τους βασικούς παράγοντες εσόδων και κόστους της επιχείρησης επενδύσεων·
  - δ. τις βασικές ταμειακές εισροές και εκροές·
  - ε. τα βασικά εσωτερικά ή εξωτερικά λειτουργικά εργαλεία και διαδικασίες (βασικά συστήματα ΤΠ) και
  - στ. τις βασικές επιχειρηματικές δραστηριότητες, ειδικά εκείνες που μπορεί να είναι δύσκολο να περατωθούν ή που υπόκεινται σε υψηλή εσωτερική/εξωτερική διασύνδεση.
161. Εάν υπάρχει διαθέσιμο σχέδιο ανάκαμψης, κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να βασίζονται στα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης, δίνοντας μεγαλύτερη έμφαση σε αυτά για να καταλήξουν σε εκκαθάριση (δηλαδή σε περιπτώσεις όπου δεν θα υπάρχουν διαθέσιμες επιλογές ανάκαμψης).

6.2.2 Προσδιορισμός του κατάλληλου χρονικού ορίζοντα για την εκκαθάριση

162. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν τον κατάλληλο χρονικό ορίζοντα για τη συντεταγμένη εκκαθάριση. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν εάν θα χρειαζόταν χρονικός ορίζοντας μεγαλύτερος των τριών μηνών για τη συντεταγμένη εκκαθάριση των επιχειρήσεων επενδύσεων.
163. Για τον προσδιορισμό του αναμενόμενου χρονικού ορίζοντα της συντεταγμένης εκκαθάρισης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις πτυχές που περιγράφονται λεπτομερώς στις παραγράφους 165 έως 167, οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν τη διάρκεια της εκκαθάρισης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να βασίζονται στον μέσο χρονικό ορίζοντα της συντεταγμένης εκκαθάρισης που είχε πραγματοποιηθεί προηγουμένως για επιχειρήσεις επενδύσεων με παρόμοια χαρακτηριστικά εντός της δικαιοδοσίας τους.

6.2.3 Εκτίμηση των επιπτώσεων μιας εκκαθάρισης για τους πελάτες, τους αντισυμβαλλομένους και τις αγορές

164. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη που θα μπορούσαν να επηρεαστούν από την εκκαθάριση της επιχείρησης επενδύσεων, σύμφωνα με τα σενάρια που αναλύθηκαν. Κατά τη διεξαγωγή της εκτίμησης επιπτώσεων,

οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τους κύριους πελάτες, τους άλλους αντισυμβαλλομένους και τις αγορές της επιχείρησης επενδύσεων.

165. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διενεργούν εκτίμηση των επιπτώσεων μιας εκκαθάρισης για τους πελάτες της επιχείρησης επενδύσεων. Η εκτίμηση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πτυχές, στον βαθμό που είναι διαθέσιμες οι σχετικές πληροφορίες:
- α. την ικανότητα των επιχειρήσεων επενδύσεων να κλείσουν τις εκκρεμείς συναλλαγές και τις συνέπειες που μπορεί να έχει το κλείσιμο αυτό στους πελάτες και στην ίδια την επιχείρηση επενδύσεων (δηλαδή εάν η επιχείρηση επενδύσεων θα υποστεί κυρώσεις τερματισμού ή νομικά έξοδα).
  - β. όταν οι συμβάσεις είναι μη ακυρώσιμες, την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να τις μεταβιβάσει όλες σε άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και με ποιο κόστος και
  - γ. την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να επιστρέψει έγκαιρα χρήματα πελατών και περιουσιακά στοιχεία υπό τη φύλαξη της επιχείρησης επενδύσεων, σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζονται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ.
166. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διενεργούν εκτίμηση των επιπτώσεων μιας εκκαθάρισης για τις αγορές στις οποίες δραστηριοποιείται η επιχείρηση επενδύσεων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εστιάζουν ιδιαίτερα στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α. όταν μεγάλο ποσοστό των εργασιών της επιχείρησης επενδύσεων εκτελείται σε μία ή ορισμένες συγκεκριμένες αγορές και
  - β. όταν η επιχείρηση επενδύσεων είναι σημαντικός πάροχος επιχειρήσεων σε μια συγκεκριμένη αγορά.

6.2.4 Εκτίμηση των επιπτώσεων μιας εκκαθάρισης για την επιχείρηση επενδύσεων

167. Με βάση την ανάλυση της οργανωτικής δομής και του μοντέλου λειτουργίας της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν τους βασικούς κινδύνους για την επιχείρηση επενδύσεων σε περίπτωση εκκαθάρισης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάσουν τις ακόλουθες πτυχές, στον βαθμό που σχετίζονται με την επιχείρηση επενδύσεων και υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες:
- α. την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να καλύψει τα λειτουργικά της έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων διατήρησης των βασικών εσωτερικών ή εξωτερικών διαδικασιών και συστημάτων ΤΠ, ώστε να συνεχίσει να είναι σε θέση να λειτουργεί σε επίπεδο που να επιτρέπει τη συντεταγμένη εκκαθάριση.
  - β. την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να διαθέσει έγκαιρα τα πάγια περιουσιακά της στοιχεία και να απορροφήσει τις σχετικές ζημιές.
  - γ. την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να διαχειριστεί/απολύσει τους υπαλλήλους της, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις της σχετικής εργατικής

νομοθεσίας, ιδίως σε περιπτώσεις όπου η επιχείρηση επενδύσεων έχει διασυννοριακές οντότητες, και τα έξοδα που μπορεί να συνεπάγεται αυτό (λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις πιθανές αποζημιώσεις απόλυσης).

- δ. την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να διατηρεί βασικούς υπαλλήλους για την εκτέλεση της εκκαθάρισης και το κόστος που μπορεί να συνεπάγεται· και
- ε. οποιαδήποτε άλλη λειτουργική δαπάνη ή κίνδυνο που θα μπορούσε να προκύψει κατά τη διαδικασία εκκαθάρισης.

6.3 Αξιολόγηση κινδύνου για τον πελάτη

6.3.1 Γενικές παράμετροι

- 168. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο για τον πελάτη που προκύπτει από όλους τους τύπους εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων εκτός ισολογισμού: περιουσιακά στοιχεία υπό διαχείριση, χρήματα πελατών υπό κατοχή, περιουσιακά στοιχεία υπό φύλαξη και διαχείριση, και εκτελούμενες εντολές πελατών. Θα πρέπει επίσης να εξετάζουν τους εθνικούς νόμους που διέπουν τον διαχωρισμό οι οποίοι ισχύουν για τα χρήματα των πελατών καθώς και τη διαθεσιμότητα για την επιχείρηση επενδύσεων μιας ασφάλισης επαγγελματικής ευθύνης ως αποτελεσματικό εργαλείο για τη διαχείριση των κινδύνων, σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019 /2034.
- 169. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου για τον πελάτη, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους διαφορετικούς τύπους πελατών και τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων σχετικά με τους πελάτες αυτούς.

6.3.2 Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου για τον πελάτη

- 170. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου για τον πελάτη, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες που αυξάνουν τα ποσά του συντελεστή Κ της επιχείρησης επενδύσεων για τον κίνδυνο για τον πελάτη και να αξιολογούν τη σημασία των επιπτώσεων του κινδύνου αυτού για την επιχείρηση επενδύσεων από την άποψη της προληπτικής εποπτείας. Η αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου για τον πελάτη θα πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα ακόλουθα βασικά στάδια:
  - α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
  - β. αξιολόγηση της φύσης και της κλίμακας των υπηρεσιών και των δραστηριοτήτων για τη διαχείριση των στοιχείων ενεργητικού πελατών, τη διατήρηση χρημάτων πελατών, τη διαφύλαξη των στοιχείων ενεργητικού των πελατών και τη διεκπεραίωση των εντολών πελατών· και
  - γ. αξιολόγηση των συστημάτων και διαδικασιών σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες.

171. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση του κινδύνου για τον πελάτη τόσο στις παρούσες όσο και σε μελλοντικές συνθήκες.
172. Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προβούν σε αναλυτικότερη αξιολόγηση, ενδεχομένως σε επίπεδο μεμονωμένων πελατών.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

173. Για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αξιολόγησης του κινδύνου για τον πελάτη, οι αρμόδιες αρχές πρέπει κατ' αρχάς να εντοπίζουν τις πηγές του κινδύνου για τον πελάτη στις οποίες είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων.
174. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, τουλάχιστον, τα εξής:
  - α. τη διάθεση ανάληψης κινδύνου όσον αφορά τον κίνδυνο για τον πελάτη, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων·
  - β. τον συντελεστή στάθμισης του ποσού του συντελεστή K ως προς τον κίνδυνο για τον πελάτη σε σύγκριση με το συνολικό ποσό του συντελεστή K·
  - γ. προβλέψεις του ποσού του συντελεστή K ως προς τον κίνδυνο για τον πελάτη, εάν είναι διαθέσιμες·
  - δ. τη φύση, το μέγεθος και τη σύνθεση των εντός και εκτός ισολογισμού στοιχείων της επιχείρησης επενδύσεων που σχετίζονται με τον κίνδυνο για τον πελάτη·
  - ε. εάν είναι διαθέσιμο, το κόστος των λειτουργικών ζημιών στους λογαριασμούς πελατών έναντι των προμηθειών.
175. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την προκαταρκτική ανάλυση συνεκτιμώντας τη διαχρονική μεταβολή των ανωτέρω δεικτών προκειμένου να διαμορφώσουν εμπειριστατωμένη άποψη για τους κύριους παράγοντες κινδύνου για τον πελάτη της επιχείρησης επενδύσεων.

Υπό διαχείριση περιουσιακά στοιχεία (AUM)

176. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο οι πελάτες να υποστούν ζημία λόγω της κακής διαχείρισης των υπό διαχείριση περιουσιακών στοιχείων των πελατών. Τα υπό διαχείριση περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν τόσο περιουσιακά στοιχεία υπό διακριτική διαχείριση χαρτοφυλακίου όσο και μη διακριτικές συμβουλευτικές ρυθμίσεις διαρκούς χαρακτήρα. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να προκύψει, μεταξύ άλλων πηγών, από παραβίαση των όρων της εντολής, υπερβολική μόχλευση, υπερβολική συγκέντρωση, περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε πιέσεις ρευστότητας ή ανεπαρκή πολυπλοκότητα του προϊόντος σε σχέση με την εντολή.
177. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου, κατά περίπτωση:
  - α. πολυπλοκότητα εντολών, δήλωση επενδυτικής πολιτικής ή στρατηγικές που εφαρμόζονται·

- β. προφίλ πελατών (κρατικά κεφάλαια, θεσμικοί επενδυτές, εταιρικοί ή ιδιώτες) και ανοχή στον κίνδυνο·
- γ. κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων του υποκείμενου χαρτοφυλακίου·
- δ. ποσό των υπό διαχείριση περιουσιακών στοιχείων·

Χρήματα πελατών υπό κατοχή

- 178. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο απώλειας χρημάτων πελατών και υποχρέωσης αποζημίωσης των πελατών λόγω της κακής διαχείρισης των λογαριασμών πελατών από την επιχείρηση επενδύσεων.
- 179. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν τα χρήματα των πελατών κρατούνται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των χρημάτων πελατών και μπορούν να διαχωριστούν σαφώς από τα μετρητά της επιχείρησης επενδύσεων.
- 180. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου, κατά περίπτωση:
  - α. τύπος λογαριασμού (εμπορική τραπεζική κατάθεση)·
  - β. συμφωνία για την πρόσβαση της επιχείρησης επενδύσεων σε χρήματα πελατών·
  - γ. εγκεκριμένη επενδυτική πολιτική για τα χρήματα πελατών·
  - δ. συγκεντρωτικοί λογαριασμοί ή μεμονωμένοι διαχωρισμένοι λογαριασμοί·
  - ε. ιχνηλασιμότητα χρημάτων πελατών·
  - στ. το ποσό των χρημάτων πελατών και τον αριθμό των πελατών·
  - ζ. νομίματα που χρησιμοποιούνται στους λογαριασμούς πελατών.

Περιουσιακά στοιχεία υπό φύλαξη και διαχείριση

- 181. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο να υποστούν ζημιά οι πελάτες και να πρέπει να αποζημιωθούν λόγω της κακής διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων υπό φύλαξη και διαχείριση από την επιχείρηση επενδύσεων.
- 182. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου κατά περίπτωση:
  - α. επαναχρησιμοποίηση των ασφαλειών που κατέχονται·
  - β. δικαιώματα εκκαθάρισης επί περιουσιακών στοιχείων·
  - γ. αποσβέσεις ασφαλειών·
  - δ. αντιπροσωπείες εισερχόμενες από και εξερχόμενες σε άλλες χρηματοοικονομικές οντότητες·
  - ε. είδη περιουσιακών στοιχείων·

- στ. πράξεις ή αποτυχία εκτέλεσης πράξεων σε συμβάντα που συνδέονται με περιουσιακά στοιχεία (ψηφοφορία στη γενική συνέλευση, πληρωμή τοκομεριδίων, ζητήματα δικαιωμάτων).

Εκτελούμενες εντολές πελατών

183. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο λειτουργικής ζημίας κατά την εκτέλεση εντολών πελατών. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να προκύψει από συστημικά ή ανθρώπινα σφάλματα λόγω της πολυπλοκότητας των διεργασιών, των διαδικασιών και των συστημάτων ΤΠ (συμπεριλαμβανομένης της χρήσης νέων τεχνολογιών), στον βαθμό που μπορεί να οδηγήσουν σε σφάλματα, συμπεριλαμβανομένων καθυστερήσεων, εσφαλμένων προδιαγραφών ή παραβιάσεων ασφαλείας.
184. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου, κατά περίπτωση:
- α. ποσότητα και ύψος των εκτελούμενων εντολών πελατών·
  - β. φύση των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων (εξωχρηματιστηριακά, περισσότερο ή λιγότερο ρευστοποιήσιμα...)
  - γ. τύποι και χαρακτηριστικά εντολών (συγκεντρωτικές, σταθερή τιμή...)
  - δ. χαρακτηριστικά μετάδοσης ή εκτέλεσης (με ηλεκτρονική διαπραγμάτευση ή προφορικά...)
  - ε. διαδικασίες και οργάνωση μετάδοσης ή εκτέλεσης (ειδικά γραφεία ανά κατηγορία περιουσιακών στοιχείων, πωλήσεις μέσω εμπόρων, συναλλαγές για ίδιο λογαριασμό, πρόσβαση στην αγορά...).

6.3.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης των κινδύνων για τον πελάτη και των ελέγχων

185. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ του κινδύνου για τον πελάτη της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων στο οποίο στηρίζονται οι πιστωτικές της δραστηριότητες. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία, κατά περίπτωση:
- α. ότι η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει ορθή, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική κινδύνου που είναι δεόντως επικυρωμένη από το διοικητικό συμβούλιο και καλύπτει τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων, τη διαχείριση των ταμειακών ροών εντός της επιχείρησης και τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων υπό φύλαξη και διαχείριση·
  - β. η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για να διασφαλίζει την αποτελεσματική παροχή υπηρεσιών στους πελάτες, με επαρκείς (ποιοτικούς και ποσοτικούς) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους (προώθηση και υποστήριξη, πληροφοριακά συστήματα)·

- γ. η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου (αποτελεσματικότητα και ανεξαρτησία των λειτουργιών ελέγχου) και ισχυρές διασφαλίσεις για τον μετριασμό των κινδύνων της για τους πελάτες, σύμφωνα με τη στρατηγική διαχείρισης και τη διάθεση ανάληψης κινδύνων.
- δ. η επιχείρηση επενδύσεων έχει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο των λειτουργικών κινδύνων για τους πελάτες.
- ε. τα δικαιώματα πρόσβασης της εταιρείας σε λογαριασμούς πελατών είναι σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς.

6.3.4 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

186. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο για τον πελάτη της επιχείρησης επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μια σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 5. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων παραγόντων κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν να τις αξιολογήσουν και να τις βαθμολογήσουν μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 5. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας όσον αφορά τον κίνδυνο για τον πελάτη

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται αμελητέο/πολύ χαμηλό κίνδυνο. • Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι αμελητέα/πολύ χαμηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. • Το επίπεδο κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι ασήμαντο/πολύ χαμηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της διοίκησης και των ελέγχων της επιχείρησης επενδύσεων και της συνολικής στρατηγικής και της διάθεσής της για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο είναι εύρωστο και προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνων και των

2	Υπάρχει μεσαίος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<p>Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο.</p> <p>Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι χαμηλή έως μέτρια.</p> <p>Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι χαμηλό έως μέτριο.</p> <p>Το επίπεδο κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι μέτριο.</p>	<p>μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων είναι κατάλληλα.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<p>Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο.</p> <p>Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι μέτρια έως υψηλή.</p> <p>Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι μέτριο έως υψηλό.</p> <p>Το επίπεδο κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι μέτριο έως υψηλό.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει ανεπάρκεια στη διοίκηση και στους ελέγχους της επιχείρησης επενδύσεων σε σύγκριση με τη συνολική στρατηγική και τη διάθεσή της για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο δεν προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων ανάληψης κινδύνου και των τμημάτων διαχείρισης και ελέγχου.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι υψηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι υψηλό. • Το επίπεδο κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι υψηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων δεν είναι επαρκή ή αρκετά συνεπή, ορισμένοι κίνδυνοι δεν παρακολουθούνται ή αναφέρονται σωστά.

6.4 Αξιολόγηση κινδύνου για την αγορά

6.4.1 Γενικές παράμετροι

187. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο για την αγορά που προκύπτει από όλους τους τύπους εκθέσεων: για θέσεις που δεν υπόκεινται σε εκκαθάριση (δηλαδή η έκθεση υπολογίζεται μέσω της μεθοδολογίας για τον κίνδυνο καθαρής θέσης) και για θέσεις που υπόκεινται σε εκκαθάριση ή περιθωριοποίηση (δηλαδή η έκθεση υπολογίζεται μέσω της μεθοδολογίας με δεδομένο το περιθώριο εκκαθάρισης).
188. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου για την αγορά, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον όγκο, τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων.

6.4.2 Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου για την αγορά

189. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου για την αγορά, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες της επιχείρησης επενδύσεων που ενέχουν κίνδυνο για την αγορά και να αξιολογούν τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας. Η αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου αγοράς πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα εξής βασικά στάδια:
- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
  - β. αξιολόγηση της φύσης και της σύνθεσης των θέσεων της επιχείρησης επενδύσεων που υπόκεινται σε κίνδυνο για την αγορά·
  - γ. εκτίμηση κερδοφορίας·
  - δ. αξιολόγηση κινδύνου συγκεντρώσεως στην αγορά·
  - ε. αξιολόγηση του συνετού πλαισίου αποτίμησης για θέσεις χαρτοφυλακίου συναλλαγών· και
  - στ. αξιολόγηση του κινδύνου του μοντέλου (δηλαδή μοντέλα που χρησιμοποιούνται για ρυθμιστικούς σκοπούς).

Προκαταρκτική αξιολόγηση

190. Προκειμένου να καθορίσουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης του κινδύνου για την αγορά, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει πρώτα να εντοπίσουν τις πηγές κινδύνου για την αγορά στις οποίες είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων.
191. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν, κατ' ελάχιστον:
- α. τις δραστηριότητες της επιχείρησης επενδύσεων στις αγορές, τους επιχειρηματικούς τομείς και τα προϊόντα·

- β. την κύρια στρατηγική του χαρτοφυλακίου που ενέχει κίνδυνο για την αγορά εντός του χαρτοφυλακίου συναλλαγών και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου κατά τις δραστηριότητες αγοράς·
  - γ. τον σχετικό συντελεστή στάθμισης των θέσεων του χαρτοφυλακίου συναλλαγών ως προς το σύνολο του ενεργητικού, τις μεταβολές σε βάθος χρόνου και τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων για αυτές τις θέσεις, εάν είναι διαθέσιμες·
  - δ. τη σχετική αναλογία των καθαρών κερδών από τις θέσεις του ιδρύματος που ενέχουν κίνδυνο αγοράς στα συνολικά λειτουργικά έσοδα· και
  - ε. την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο στην αγορά σε σύγκριση με τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της ιστορικής μεταβολής του αριθμού αυτού και των προβλέψεων, εάν υπάρχουν.
192. Κατά τις αρχικές τους αξιολογήσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν σημαντικές μεταβολές στις δραστηριότητες της επιχείρησης επενδύσεων στην αγορά, δίνοντας έμφαση σε δυνητικές μεταβολές του συνολικού ανοίγματος στον κίνδυνο αγοράς. Ειδικότερα, μπορούν να αξιολογούν:
- α. σημαντικές μεταβολές στη στρατηγική, στις πολιτικές και στο ύψος των ορίων που σχετίζονται με τον κίνδυνο αγοράς·
  - β. τον δυνητικό αντίκτυπο τέτοιων μεταβολών στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων· και
  - γ. τις κύριες τάσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Φύση και σύνθεση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων που σχετίζονται με τον κίνδυνο αγοράς

193. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αναλύουν τη φύση της έκθεσης της επιχείρησης επενδύσεων σε κινδύνους αγοράς, προκειμένου να εντοπίζουν συγκεκριμένα ανοίγματα σε κίνδυνο και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου (μεταξύ άλλων, συναλλαγματικές ισοτιμίες, επιτόκια ή πιστωτικά περιθώρια) ώστε να προβαίνουν σε περαιτέρω αναλυτική αξιολόγηση.
194. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τα ανοίγματα που ενέχουν κίνδυνο αγοράς ανά κατηγορία στοιχείων ενεργητικού ή/και χρηματοοικονομικών μέσων, σύμφωνα με το μέγεθος, την πολυπλοκότητα και το επίπεδο κινδύνου τους. Για τα σημαντικότερα ανοίγματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους συναφείς παράγοντες κινδύνου.
195. Κατά την ανάλυση δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν την πολυπλοκότητα των σχετικών χρηματοπιστωτικών προϊόντων (μεταξύ άλλων, προϊόντα που αποτιμώνται σύμφωνα με τεχνικές αποτίμησης βάσει υποδείγματος) και συγκεκριμένων δραστηριοτήτων αγοράς (μεταξύ άλλων, συναλλαγές υψηλής συχνότητας). Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα σημεία:

- α. εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει θέσεις σε παράγωγα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τόσο την αγοραία αξία όσο και το ονομαστικό ποσό·
  - β. όταν η επιχείρηση επενδύσεων έχει έκθεση σε εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, εφόσον υπάρχουν, το μερίδιο αυτών των συναλλαγών στο συνολικό χαρτοφυλάκιο παραγώγων και την ανάλυση του εξωχρηματιστηριακού χαρτοφυλακίου ανά είδος συμβολαίου (συμφωνίες ανταλλαγής, προθεσμιακές συναλλαγές), υποκείμενων χρηματοοικονομικών μέσων (ο πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου που συνδέεται με τα εν λόγω προϊόντα καλύπτεται από τη μεθοδολογία κινδύνου για την επιχείρηση επενδύσεων)·
  - γ. όταν η επιχείρηση επενδύσεων έχει εφαρμόσει στρατηγικές αντιστάθμισης κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον υπολειπόμενο κίνδυνο αγοράς μετά την εφαρμογή των στρατηγικών αυτών.
196. Όπου ενδείκνυται, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τις προβληματικές και/ή μη ρευστοποιήσιμες θέσεις και να αξιολογούν τον αντίκτυπό τους στην κερδοφορία της επιχείρησης επενδύσεων.
197. Σε επιχειρήσεις επενδύσεων οι οποίες χρησιμοποιούν εσωτερικές μεθόδους υπολογισμού των εποπτικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τους ακόλουθους δείκτες προκειμένου να εντοπίζουν συγκεκριμένες περιοχές κινδύνου και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου:
- α. τον διαχωρισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον κίνδυνο αγοράς μεταξύ δυνητικής ζημίας (VaR), δυνητικής ζημίας ακραίων συνθηκών (SVaR), επιπρόσθετων κινδύνων αθέτησης υποχρεώσεων και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (IRC) και επιβάρυνσης για το χαρτοφυλάκιο διαπραγμάτευσης συσχετίσεων·
  - β. την ανάλυση της δυνητικής ζημίας ανά παράγοντα κινδύνου·
  - γ. τη μεταβολή της δυνητικής ζημίας και της δυνητικής ζημίας ακραίων συνθηκών (η ημερήσια/εβδομαδιαία μεταβολή, ο τριμηνιαίος μέσος όρος και τα αποτελέσματα των δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων αποτελούν πιθανούς δείκτες)· και
  - δ. τους πολλαπλασιαστικούς συντελεστές που εφαρμόζονται στη δυνητική ζημία και τη δυνητική ζημία ακραίων συνθηκών.
198. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να εξετάζουν τις εσωτερικές μετρήσεις κινδύνου των επιχειρήσεων επενδύσεων. Σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνεται η αναμενόμενη ζημία, η δυνητική ζημία που υπολογίζεται για εσωτερικούς σκοπούς, δεν έχει χρησιμοποιηθεί στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων ή ευαισθησίες του κινδύνου αγοράς σε διάφορους παράγοντες κινδύνου και δυνητικές ζημιές.
199. Κατά την ανάλυση του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα στοιχεία και τις τάσεις σε δεδομένες χρονικές στιγμές (point-in-time), τόσο σε συνολική βάση όσο και ανά χαρτοφυλάκιο. Κατά περίπτωση, η ανάλυση πρέπει να

ολοκληρώνεται με σύγκριση των στοιχείων της επιχείρησης επενδύσεων με αυτά της ομάδας αναφοράς ομοειδών επιχειρήσεων και με σχετικούς μακροοικονομικούς δείκτες.

Ανάλυση της αποδοτικότητας

200. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τη διαχρονική κερδοφορία, συμπεριλαμβανομένης της μεταβλητότητας των κερδών, των δραστηριοτήτων αγοράς, προκειμένου να κατανοήσουν καλύτερα το προφίλ κινδύνου αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων. Η ανάλυση αυτή θα μπορούσε να διενεργείται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου ή ανά επιχειρηματικό τομέα, μονάδα διαπραγμάτευσης ή ανά κατηγορία στοιχείων ενεργητικού (δυνητικά ως μέρος της ευρύτερης αξιολόγησης που διενεργείται στο πλαίσιο της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου).
201. Κατά την αξιολόγηση της κερδοφορίας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις κύριες περιοχές κινδύνου που εντοπίστηκαν κατά την εξέταση δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κίνδυνο αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διακρίνουν αφενός τα έσοδα από συναλλαγές διαπραγμάτευσης (trading) από τα λοιπά έσοδα (όπως προμήθειες, αμοιβές πελατών) και αφετέρου τα πραγματοποιηθέντα από τα μη πραγματοποιηθέντα κέρδη/ζημίες.
202. Όσον αφορά κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού ή/και ανοίγματα που παράγουν μη κανονικά κέρδη ή ζημίες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την κερδοφορία σε σχέση με το επίπεδο κινδύνου που έχει αναλάβει η επιχείρηση επενδύσεων (μεταξύ άλλων, δυνητική ζημία/καθαρά κέρδη από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις προοριζόμενα για εμπορική εκμετάλλευση), προκειμένου να εντοπίζουν και να αναλύουν τυχόν ασυνέπειες. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν τα στοιχεία της επιχείρησης επενδύσεων με τις επιδόσεις της στο παρελθόν και με την ομάδα αναφοράς ομοειδών επιχειρήσεων.

Κίνδυνος συγκέντρωσης στην αγορά

203. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον βαθμό κινδύνου συγκέντρωσης στον κίνδυνο αγοράς στον οποίο είναι εκτεθειμένη η επιχείρηση επενδύσεων, είτε λόγω ανοιγμάτων σε έναν μόνο παράγοντα κινδύνου είτε λόγω ανοιγμάτων σε πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου που συσχετίζονται.
204. Κατά την αξιολόγηση πιθανών συγκεντρώσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις συγκεντρώσεις σε πολύπλοκα προϊόντα (ιδίως δομημένα προϊόντα), μη άμεσα ρευστοποιήσιμα προϊόντα (ιδίως εξασφαλισμένα χρεωστικά ομόλογα (CDO)) ή προϊόντα που αποτιμώνται σύμφωνα με τεχνικές αποτίμησης βάσει υποδείγματος.

Συνετή αποτίμηση των θέσεων του χαρτοφυλακίου συναλλαγών

205. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη για το συνετό πλαίσιο αποτίμησης της επιχείρησης επενδύσεων, καθώς μια εσφαλμένη διαδικασία αποτίμησης μπορεί να οδηγήσει σε σφάλματα στον υπολογισμό της αξίας εξόδου των

χρηματοπιστωτικών μέσων με αποτέλεσμα την υποεκτίμηση των πιθανών ζημιών της επιχείρησης επενδύσεων. Κατά τη διεξαγωγή της ανάλυσης αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στον υπολογισμό των αποθεματικών (ιδίως αποθεματικά εύλογης αξίας, αποθεματικά υποδειγμάτων) και τον πιθανό αντίκτυπό τους στην κεφαλαιακή θέση της επιχείρησης επενδύσεων.

206. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν οι θέσεις στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών της επιχείρησης επενδύσεων αποτιμώνται σε συνετή αξία που επιτυγχάνει κατάλληλο βαθμό βεβαιότητας λαμβάνοντας υπόψη τη δυναμική φύση των θέσεων του χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Το επίπεδο βεβαιότητας που αναφέρεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2016/101¹⁸ της Επιτροπής θα πρέπει να θεωρείται ότι επιτυγχάνει κατάλληλο βαθμό βεβαιότητας για τον σκοπό αυτό.
207. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν οι επιχειρήσεις επενδύσεων διαθέτουν ισχυρές και συνετές μεθοδολογίες αποτίμησης και ότι λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες προσαρμογές αποτίμησης:
- α. μη δεδουλευμένα πιστωτικά περιθώρια·
  - β. έξοδα κλεισίματος·
  - γ. λειτουργικούς κινδύνους·
  - δ. αβεβαιότητα τιμών αγοράς·
  - ε. πρόωρη λήξη·
  - στ. έξοδα επένδυσης και χρηματοδότησης·
  - ζ. μελλοντικές διοικητικές δαπάνες· και
  - η. κατά περίπτωση, κίνδυνο υποδείγματος.
208. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τα εξής:
- α. ότι οι ρυθμίσεις διακυβέρνησης, οι διεργασίες και οι διαδικασίες που σχετίζονται με τις προσαρμογές αποτίμησης είναι επαρκώς άρτιες, ιδίως όσον αφορά τις λιγότερο ρευστοποιημένες θέσεις, και συνάδουν με τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων·
  - β. τα συστήματα και οι διαδικασίες ΤΠ που συνδέονται με το πλαίσιο αποτίμησης είναι ισχυρά·
  - γ. επανεξετάζεται περιοδικά η επάρκεια των προσαρμογών που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις επενδύσεων.

---

¹⁸ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/101 της Επιτροπής της 26ης Οκτωβρίου 2015 για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τη συνετή αποτίμηση (ΕΕ L 021 της 28.1.2016, σ. 54).

Κίνδυνος υποδείγματος

209. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο που σχετίζεται με την υποεκτίμηση των απαιτήσεων σε ίδια κεφάλαια με εγκεκριμένα από τις ρυθμιστικές αρχές εσωτερικά υποδείγματα που χρησιμοποιούνται, ιδίως την προσέγγιση βάσει εσωτερικών αξιολογήσεων (IRB), την IRC, υποδείγματα που χρησιμοποιούνται για τον μετριασμό του πιστωτικού κινδύνου, τη VaR και την sVaR.

6.4.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και των ελέγχων των κινδύνων για την αγορά

210. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ κινδύνου αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο στηρίζονται οι δραστηριότητές της στις αγορές. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο, τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων:

- α. εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική κινδύνου αγοράς, η οποία έχει εγκριθεί από το διοικητικό της όργανο·
- β. η στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων για τον κίνδυνο αγοράς αντικατοπτρίζει ορθά τη διάθεση της επιχείρησης επενδύσεων για ανάληψη κινδύνου αγοράς και συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου·
- γ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τις μονάδες της διαχείρισης, της μέτρησης, της παρακολούθησης και του ελέγχου του κινδύνου αγοράς, με επαρκείς (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους·
- δ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τον προσδιορισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς, συμπεριλαμβανομένων ορίων που αντικατοπτρίζουν τη διάθεση ανάληψης κινδύνου που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο·
- ε. εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση και τη μέτρηση του κινδύνου αγοράς, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της επιχείρησης επενδύσεων, και εάν το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται με τις σχετικές απαιτήσεις της συναφούς ευρωπαϊκής νομοθεσίας και της εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας και
- στ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τον μετριασμό του κινδύνου αγοράς σύμφωνα με τη στρατηγική της για τη διαχείριση του κινδύνου αγοράς και τη διάθεσή της για ανάληψη κινδύνου αγοράς.

6.4.4 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

211. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μία σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 6. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων παραγόντων κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν να τις αξιολογήσουν και να τις βαθμολογήσουν μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

212. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν όλους αυτούς τους παράγοντες παράλληλα και όχι μεμονωμένα και να κατανοούν τους παράγοντες πίσω από τον κίνδυνο για την αγορά.

Πίνακας 6. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κινδύνου αγοράς

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται αμελητέο/πολύ χαμηλό κίνδυνο. • Τα ανοίγματα της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο αγοράς δεν είναι σύνθετα. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς δεν είναι σημαντικός/είναι πολύ χαμηλός. • Τα ανοίγματα της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις χωρίς μεταβλητότητα. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής διαχείρισης του κινδύνου αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων και της συνολικής στρατηγικής της, καθώς και της διάθεσής της για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον κίνδυνο αγοράς είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχων. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου αγοράς είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο της αγοράς είναι άρτια και συνάδουν με τη στρατηγική
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι χαμηλός έως μέτριος. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου αγοράς είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο της αγοράς είναι άρτια και συνάδουν με τη στρατηγική

	εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η έκθεση της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο της αγοράς δημιουργεί αποδόσεις οι οποίες χαρακτηρίζονται από χαμηλό έως μέτριο βαθμό μεταβλητότητας. 	διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι μέτριο έως υψηλό. • Οι εκθέσεις της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται αποδόσεις που χαρακτηρίζονται από μέτριο έως υψηλό βαθμό μεταβλητότητας. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει ανεπάρκεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής διαχείρισης του κινδύνου αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων και της συνολικής στρατηγικής της, καθώς και της διάθεσής της για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο αγοράς στερείται σαφών αρμοδιοτήτων και σαφούς διαχωρισμού καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων για τον κίνδυνο αγοράς δεν είναι επαρκή ή αρκετά συνεπή, ορισμένοι κίνδυνοι δεν παρακολουθούνται ή αναφέρονται σωστά. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο της αγοράς δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται υψηλό κίνδυνο. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι υψηλός. • Οι εκθέσεις της επιχείρησης επενδύσεων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται αποδόσεις που 	

	διαχείρισης και των ελέγχων.	χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό μεταβλητότητας.	ανάληψης κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων.
--	------------------------------	---	---

6.5 Αξιολόγηση κινδύνου για την επιχείρηση

6.5.1 Γενικές παράμετροι

213. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο για την εταιρεία που προκύπτει από διαφορετικούς παράγοντες κινδύνου, όπως: λειτουργικοί κίνδυνοι από την ημερήσια ροή συναλλαγών (DTF), κίνδυνος συγκέντρωσης λόγω μεγάλων εκθέσεων (CON) και έκθεση σε αθέτηση υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένων συναλλαγών (TCD). Κατά την εκτίμησή τους, οι αρμόδιοι θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις πηγές κινδύνου για την επιχείρηση επενδύσεων, όπως οι σημαντικές αλλαγές στη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων, η πτώχευση πελατών ή αντισυμβαλλομένων, οι θέσεις σε χρηματοοικονομικά μέσα, ξένα νομίσματα και εμπορεύματα και οι υποχρεώσεις σε συνταξιοδοτικά συστήματα καθορισμένων παροχών σύμφωνα με το άρθρο 29 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Θα πρέπει επίσης να εξετάζουν, κατά περίπτωση, άλλους παράγοντες που ενδέχεται να θέτουν σε κίνδυνο την επιχείρηση επενδύσεων.

214. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου για την επιχείρηση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον όγκο, τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων.

6.5.2 Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου για την επιχείρηση

215. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου για την επιχείρηση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες και να αξιολογούν τη σημασία των επιπτώσεων του κινδύνου αυτού για την επιχείρηση επενδύσεων από την άποψη της προληπτικής εποπτείας. Η αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου για την επιχείρηση θα πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα ακόλουθα βασικά στάδια:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
- β. αξιολόγηση της φύσης και της κλίμακας των επενδυτικών δραστηριοτήτων που ενέχουν κίνδυνο για την επιχείρηση επενδύσεων·

- γ. αξιολόγηση των συστημάτων και διαδικασιών σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες.
216. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση του κινδύνου για την επιχείρηση τόσο στις παρούσες όσο και σε μελλοντικές συνθήκες.
217. Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προβούν σε αναλυτικότερη αξιολόγηση, ενδεχομένως σε επίπεδο μεμονωμένων πελατών.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

218. Για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αξιολόγησης του κινδύνου για την επιχείρηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει κατ' αρχάς να εντοπίζουν τις πηγές του κινδύνου για την επιχείρηση στις οποίες είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων.
219. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, τουλάχιστον, τα εξής:
- α. το επιχειρηματικό μοντέλο και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου·
  - β. τον συντελεστή στάθμισης του ποσού του συντελεστή Κ ως προς τον κίνδυνο για την επιχείρηση σε σύγκριση με το συνολικό ποσό του συντελεστή Κ·
  - γ. προβλέψεις του ποσού του συντελεστή Κ ως προς τον κίνδυνο για την επιχείρηση, εάν είναι διαθέσιμες·
  - δ. το κόστος των λειτουργικών ζημιών για την επιχείρηση έναντι των εσόδων.
220. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την προκαταρκτική ανάλυση συνεκτιμώντας τη διαχρονική μεταβολή των ανωτέρω προκειμένου να διαμορφώσουν εμπεριστατωμένη άποψη για τους κύριους παράγοντες κινδύνου για την επιχείρηση της επιχείρησης επενδύσεων.

Καθημερινή ροή συναλλαγών

221. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη για τον βαθμό λειτουργικού κινδύνου που σχετίζεται με τις συναλλαγές που εκτελούνται για ίδιο λογαριασμό. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να προκύψει από συστημικά ή ανθρώπινα σφάλματα λόγω της πολυπλοκότητας των διεργασιών, των διαδικασιών και των συστημάτων ΤΠ (συμπεριλαμβανομένης της χρήσης νέων τεχνολογιών), στον βαθμό που μπορεί να οδηγήσουν σε σφάλματα, καθυστερήσεις, εσφαλμένες προδιαγραφές, παραβιάσεις ασφαλείας.
222. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου, κατά περίπτωση:
- α. όγκος, έκθεση, αριθμός και πολυπλοκότητα των συναλλαγών που πραγματοποιήθηκαν·
  - β. μη διαθεσιμότητα ή απώλεια της ακεραιότητας των συστημάτων ΤΠ·

- γ. τύποι υποδομών χρηματοπιστωτικών αγορών (FMI) που χρησιμοποιούνται για τη διεκπεραίωση συναλλαγών: φωνή, ηλεκτρονικές πλατφόρμες (MTF, OTF)·
- δ. αλγοριθμική διαπραγμάτευση.

Κίνδυνος συγκέντρωσης

- 223. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη για τον βαθμό κινδύνου συγκέντρωσης στον οποίο εκτίθεται η επιχείρηση επενδύσεων. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο να υποστεί η επιχείρηση επενδύσεων σημαντικές ζημιές που απορρέουν από τη συγκέντρωση ανοιγμάτων σε μικρή ομάδα αντισυμβαλλομένων ή σε χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού με υψηλή συσχέτιση μεταξύ τους.
- 224. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν τη συγκεκριμένη αξιολόγηση λαμβάνοντας υπόψη διάφορες κατηγορίες συγκεντρώσεων ανοιγμάτων, μεταξύ άλλων:
  - α. συγκεντρώσεις σε έναν μεμονωμένο πιστούχο (συμπεριλαμβανομένου ενός πελάτη ή ομάδας συνδεδεμένων πελατών όπως ορίζεται για τα μεγάλα ανοίγματα)·
  - β. κλαδικές συγκεντρώσεις·
  - γ. γεωγραφικές συγκεντρώσεις·
  - δ. συγκέντρωση προϊόντων· και
  - ε. συγκέντρωση εξασφαλίσεων και εγγυήσεων.
- 225. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή σε κρυφές πηγές κινδύνων συγκέντρωσης ανοιγμάτων που ενδέχεται να εκδηλωθούν υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων, όπου το επίπεδο συσχέτισης μπορεί να αυξηθεί σε σύγκριση με τις κανονικές συνθήκες και όπου μπορεί να προκύψουν πρόσθετα ανοίγματα από στοιχεία εκτός ισολογισμού.
- 226. Για τους ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον κίνδυνο συγκέντρωσης ανοιγμάτων που μπορεί να προκύψει από την ενοποίηση, ο οποίος μπορεί να μην είναι εμφανής σε επίπεδο μεμονωμένων ιδρυμάτων.

Κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλομένου

- 227. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων και που προκύπτει από ανοίγματα σε συναλλαγές σε χρηματοπιστωτικά μέσα.
- 228. Για την αξιολόγηση αυτήν, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου κατά περίπτωση:
  - α. ποιότητα των αντισυμβαλλομένων και οι συναφείς προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης αντισυμβαλλομένου·

- β. πολυπλοκότητα των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία στηρίζονται οι σχετικές συναλλαγές·
- γ. κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης που προκύπτει από τη θετική συσχέτιση μεταξύ του πιστωτικού κινδύνου αντισυμβαλλομένου και του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο·
- δ. άνοιγμα σε πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και σε κίνδυνο διακανονισμού τόσο ως προς τις τρέχουσες τιμές της αγοράς όσο και ως προς το ονομαστικό ποσό, σε σύγκριση με το συνολικό πιστωτικό άνοιγμα και με τα ίδια κεφάλαια·
- ε. ποσοστό των συναλλαγών που διεκπεραιώνονται μέσω υποδομών χρηματοπιστωτικών αγορών οι οποίες παρέχουν διακανονισμό με πληρωμή έναντι παράδοσης·
- στ. αναλογία των συναφών συναλλαγών προς κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας τους από ζημίες, όπως τα επίπεδα περιθωρίου και η εισφορά στο κεφάλαιο εκκαθάρισης· και
- ζ. ύπαρξη, σημασία, αποτελεσματικότητα και εκτελεστότητα των συμφωνιών συμψηφισμού (συμψηφισμός κλεισίματος).

Ουσιώδεις αλλαγές στη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων

229. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη σχετικά με τους κινδύνους που διατρέχουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων λόγω σημαντικών αλλαγών στη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να οδηγήσει σε ζημίες εάν η αξία στην οποία καταγράφονται τα περιουσιακά στοιχεία δεν αντικατοπτρίζει σωστά την πραγματική αγοραία αξία τους.
230. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρωθούν σε περιουσιακά στοιχεία των οποίων η αξία έχει εκτιμηθεί μέσω μοντέλων και προσεγγιστικών τιμών αντί δεδομένων που συνάγονται άμεσα από την αγορά.

Πιστωτικός κίνδυνος (πτώχευση πελατών ή αντισυμβαλλομένων)

231. Πιστωτικός κίνδυνος μπορεί να προκύψει από τη χορήγηση δανείων προκειμένου ο πελάτης να μπορεί να πραγματοποιήσει μια συναλλαγή, απευθείας δανείων στο προσωπικό, κίνδυνο ενδομερήσιας πίστωσης λόγω υπερανάληψης, εγγυήσεων και ενδεχόμενων πιστωτικών ανοιγμάτων, θέσεις διακράτησης έως τη λήξη ή μη ρευστοποιήσιμες θέσεις σε ομόλογα, δάνεια περιθωρίου σε πελάτες, δεδουλευμένες/απλήρωτες αμοιβές και προμήθειες, άμεσα πιστωτικά ανοίγματα στα υπό διαχείριση κεφάλαιά τους μέσω δανείων, αρχικών επενδύσεων και εγγυήσεων.
232. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου, εάν είναι διαθέσιμα τα σχετικά δεδομένα:

- α. φύση του πιστωτικού κινδύνου στην επιχείρηση επενδύσεων, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη των αντισυμβαλλομένων και των ανοιγμάτων·
  - β. ανοίγματα εκτός ισολογισμού, ιδίως εγγυήσεις που δόθηκαν ή ελήφθησαν·
  - γ. κίνδυνο απομείωσης.
233. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη σχετικά με τον βαθμό κινδύνου απομείωσης ή απόσβεσης περιουσιακών στοιχείων εκτός του χαρτοφυλακίου συναλλαγών που δεν αποτυπώνεται από παράγοντες Κ, όπως ο Κ-ΤCD. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να προκύψει από αναπροσαρμογές όταν, για παράδειγμα, η πιθανότητα αθέτησης υποχρεώσεων ενός αντισυμβαλλόμενου αυξάνεται σημαντικά ή η αξία μιας θυγατρικής έχει μειωθεί από την απόκτηση.
234. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου κατά περίπτωση:
- α. αλλαγές στην πιστοληπτική ικανότητα των αντισυμβαλλομένων·
  - β. πολυπλοκότητα συναλλαγών και υψηλή μόχλευση (ιδίως LBO)·
  - γ. έκτακτα γεγονότα που συνεπάγονται ανατίμηση.

Θέσεις σε χρηματοοικονομικά μέσα, συνάλλαγμα και εμπορεύματα

235. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη σχετικά με τους κινδύνους που διατρέχουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων λόγω της έκθεσης σε χρηματοοικονομικά μέσα, ξένα συνάλλαγμα και εμπορεύματα. Αυτές οι πηγές κινδύνου ενδέχεται να οδηγήσουν σε απώλειες σε περίπτωση δυσμενών κινήσεων στη χρηματοπιστωτική αγορά, στην αγορά συναλλάγματος και στις αγορές εμπορευμάτων.
236. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρωθούν στη φύση των χρηματοοικονομικών μέσων που κατέχει η επιχείρηση επενδύσεων, στη συνολική έκθεση της επιχείρησης επενδύσεων στην αγορά συναλλάγματος (λαμβάνοντας επίσης υπόψη, για παράδειγμα, τη συσχέτιση των νομισμάτων στα οποία η επιχείρηση επενδύσεων έχει έκθεση) και σχετικά με την έκθεση σε συγκεκριμένα εμπορεύματα.

Κίνδυνοι που σχετίζονται με παροχές σε εργαζόμενους και συνταξιοδοτικός κίνδυνος

237. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη σχετικά με τους κινδύνους που ενέχει το σύστημα αποδοχών και συνταξιοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να οδηγήσει σε ζημίες εάν τα ποσά που καταβάλλονται είναι υπέρογκα σε σχέση με το εισόδημα της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου για την κερδοφορία και τη φερεγγυότητα της επιχείρησης.

238. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εστιάζουν στον κίνδυνο που προκύπτει από τυχόν διαρθρωτικό χάσμα μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που σχετίζονται με παροχές σε εργαζομένους, κατά περίπτωση.

6.5.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και των ελέγχων των κινδύνων για την επιχείρηση

239. Για να επιτευχθεί ολοκληρωμένη κατανόηση του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάσουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνου που μειώνει τον κίνδυνο που προκύπτει από τη ροή συναλλαγών, τη συγκέντρωση και την αθέτηση υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο, τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων:

- α. η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική κινδύνου σχετικά με τη ροή συναλλαγών, τη συγκέντρωση και την αθέτηση υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου, η οποία είναι εγκεκριμένη από το διοικητικό της όργανο·
- β. η στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων για τον κίνδυνο αντικατοπτρίζει ορθά τη διάθεση της επιχείρησης επενδύσεων για ανάληψη των κινδύνων αυτών και συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου·
- γ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τη διαχείριση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο των κινδύνων συγκέντρωσης και αθέτησης υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου, με επαρκείς (ποιοτικούς και ποσοτικούς) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους·
- δ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τον προσδιορισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο των κινδύνων για την επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων ορίων που αντικατοπτρίζουν τη διάθεση ανάληψης κινδύνου που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο·
- ε. εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση και τη μέτρηση των κινδύνων για την επιχείρηση, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της επιχείρησης επενδύσεων, και εάν το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται με τις σχετικές ελάχιστες απαιτήσεις της συναφούς ευρωπαϊκής νομοθεσίας και της εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας και
- στ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τον μετριασμό των κινδύνων για την επιχείρηση σύμφωνα με τη στρατηγική της για τη διαχείριση του κινδύνου και τη διάθεσή της για ανάληψη κινδύνου αγοράς.

6.5.4 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

240. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο για την επιχείρηση της επιχείρησης επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μία σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 7. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων παραγόντων κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν να τις αξιολογήσουν και να τις βαθμολογήσουν μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

241. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν όλους αυτούς τους παράγοντες παράλληλα και όχι μεμονωμένα και να κατανοούν τους παράγοντες πίσω από τον κίνδυνο για την επιχείρηση.

Πίνακας 7. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κινδύνου για την επιχείρηση

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται αμελητέο κίνδυνο/πολύ χαμηλό επενδυτικό κίνδυνο. • Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται αμελητέο/πολύ χαμηλό κίνδυνο. • Η έκθεση σε αθέτηση υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου είναι ασήμαντη/πολύ χαμηλή. • Η έκθεση σε κινδύνους που σχετίζονται με παροχές σε εργαζόμενους και συνταξιοδοτικό κίνδυνο είναι ασήμαντη/πολύ χαμηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι ασήμαντο/πολύ χαμηλό. • Το επίπεδο του λειτουργικού κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι ασήμαντο/πολύ χαμηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της διοίκησης και των ελέγχων της επιχείρησης επενδύσεων και της συνολικής στρατηγικής και της διάθεσής της για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο είναι εύρωστο και προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνων και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης,

2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται χαμηλό έως μέτριο επενδυτικό κίνδυνο. • Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Η έκθεση σε αθέτηση υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου είναι χαμηλή έως μέτρια. • Η έκθεση σε κινδύνους που σχετίζονται με παροχές σε εργαζόμενους και συνταξιοδοτικό κίνδυνο είναι μέτρια έως υψηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι χαμηλό έως μέτριο. • Το επίπεδο λειτουργικού κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι μέτριο. 	παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων είναι κατάλληλα.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται μέτριο έως υψηλό επενδυτικό κίνδυνο. • Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Η έκθεση σε αθέτηση υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου είναι μέτρια έως υψηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι μέτριο έως υψηλό. • Το επίπεδο λειτουργικού κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι μέτριο έως υψηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει ανεπάρκεια στη διοίκηση και στους ελέγχους της επιχείρησης επενδύσεων σε σύγκριση με τη συνολική στρατηγική και τη διάθεσή της για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο δεν προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων ανάληψης κινδύνου και των μονάδων

4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται υψηλό επενδυτικό κίνδυνο. • Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε κίνδυνο συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Η έκθεση σε αθέτηση υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου είναι υψηλή. • Η έκθεση σε κινδύνους που σχετίζονται με παροχές σε εργαζόμενους και συνταξιοδοτικό κίνδυνο είναι υψηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης είναι υψηλό. • Το επίπεδο λειτουργικού κινδύνου που σχετίζεται με διαδικασίες και συστήματα είναι υψηλό. 	<p>διαχείρισης και ελέγχου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων δεν είναι επαρκή ή αρκετά συνεπή, ορισμένοι κίνδυνοι δεν παρακολουθούνται ή αναφέρονται σωστά.
---	--	--	---

6.6 Αξιολόγηση άλλων κινδύνων

6.6.1 Γενικές παράμετροι

242. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τη σημασία άλλων κινδύνων για το κεφάλαιο της επιχείρησης επενδύσεων, οι οποίοι δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1, σύμφωνα με τα άρθρα 36 και 40 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Κατά την αξιολόγηση των άλλων αυτών κινδύνων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων, που επηρεάζουν τη σημασία των κινδύνων αυτών.

6.6.2 Αξιολόγηση εγγενών κινδύνων

243. Μέσω της αξιολόγησης των εγγενών κινδύνων που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες των κινδύνων της επιχείρησης επενδύσεων και να αξιολογούν τη σημασία των επιπτώσεων των κινδύνων αυτών για την επιχείρηση επενδύσεων. Η αξιολόγηση των εν λόγω κινδύνων θα πρέπει να διαρθρώνεται γύρω από τα ακόλουθα βασικά στάδια:

- α. προκαταρκτική αξιολόγηση·
- β. αξιολόγηση της φύσης και της κλίμακας των επενδυτικών δραστηριοτήτων που ενέχουν κίνδυνο για την επιχείρηση επενδύσεων, οι οποίες δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1·

- γ. αξιολόγηση των συστημάτων και διαδικασιών σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες.
244. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τους κινδύνους που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1 τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον.
245. Όπου είναι σκόπιμο, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να διενεργούν αξιολόγηση άλλων κινδύνων από αυτούς που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

246. Για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αξιολόγησης των κινδύνων που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1, οι αρμόδιες αρχές πρέπει κατ' αρχάς να εντοπίζουν τις πηγές των κινδύνων στις οποίες είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων.
247. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, τουλάχιστον, τα εξής:
- α. το επιχειρηματικό μοντέλο και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου·
  - β. την εσωτερική ανάπτυξη ή την εξωτερική ανάθεση λύσεων ΤΠ·
  - γ. υποστηρικτικές λειτουργίες όπως σχετικές με τη συμμόρφωση, νομικές, φορολογικές (επίσης εάν ανατίθενται σε εξωτερικούς συνεργάτες)·
  - δ. έξοδα για αγωγές και διαφορές·
  - ε. συνολικές λειτουργικές ζημίες, συμπεριλαμβανομένου του κόστους εσωτερικής και εξωτερικής απάτης·
  - στ. εύρος δραστηριοτήτων εκτός του χαρτοφυλακίου συναλλαγών.
248. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την προκαταρκτική ανάλυση συνεκτιμώντας τη διαχρονική μεταβολή των ανωτέρω στοιχείων προκειμένου να διαμορφώσουν εμπειριστατωμένη άποψη για τους κύριους παράγοντες των λοιπών κινδύνων της επιχείρησης επενδύσεων.

Κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών

249. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών στον οποίο εκτίθεται η επιχείρηση επενδύσεων.
250. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν πώς οι αλλαγές στα επιτόκια μπορούν να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στα στοιχεία ενεργητικού, παθητικού και τα εκτός ισολογισμού ανοίγματα της επιχείρησης επενδύσεων. Για να προσδιοριστεί καλύτερα η πολυπλοκότητα και το προφίλ κινδύνου επιτοκίου της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να κατανοούν τα κύρια χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού, παθητικού και των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων της επιχείρησης επενδύσεων.

251. Κατά την ποσοτική αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να εξετάζουν τα αποτελέσματα των εσωτερικών μεθοδολογιών της επιχείρησης επενδύσεων για μέτρηση του κινδύνου επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν τα κατάλληλα σενάρια κλυδωνισμών, δεδομένης της φύσης της έκθεσης στον κίνδυνο επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών της επιχείρησης επενδύσεων.

Λειτουργικοί κίνδυνοι που δεν καλύπτονται από τον Πυλώνα 1

252. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τους λειτουργικούς κινδύνους που δεν καλύπτονται από τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2033. Οι κίνδυνοι αυτοί ενδέχεται να οδηγήσουν σε άμεσες λειτουργικές ζημιές και σε έμμεσες ζημιές που προκύπτουν από καταγγελίες και δικαστικές διαφορές. Μεγάλοι λειτουργικοί κίνδυνοι μπορεί επίσης να οδηγήσουν σε έλλειψη προσωπικού σε βασικές θέσεις. Η αξιολόγηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνο τις λειτουργικές ζημιές, αλλά και τους παρ' ολίγον κινδύνους και τα συμβάντα λειτουργικού κινδύνου που κατέληξαν σε κέρδος.

253. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου και, κατά περίπτωση, να επικεντρώνουν την αξιολόγηση σε εκείνες τις πτυχές που θεωρούνται οι πιο σημαντικές για την επιχείρηση επενδύσεων:

- α. ασφάλεια στον χώρο εργασίας·
- β. ζημιές σε ενσώματα περιουσιακά στοιχεία·
- γ. εσωτερική απάτη·
- δ. εξωτερική απάτη·
- ε. κίνδυνοι ΤΠΕ·
- στ. κίνδυνος συμπεριφοράς·
- ζ. κανονιστικοί, νομικοί και φορολογικοί κίνδυνοι·
- η. κίνδυνος υποδείγματος, σε σχέση με υποδείγματα που χρησιμοποιούνται για επιχειρηματικούς σκοπούς·
- θ. ανεπαρκείς (τόσο ποιοτικοί όσο και ποσοτικοί) ανθρώπινοι και τεχνικοί πόροι σε βασικές θέσεις·
- ι. κίνδυνος φήμης·

254. Στο πλαίσιο όλων των αξιολογήσεων ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη για τον βαθμό κινδύνου ΤΠΕ και τη συνέπεια των λειτουργιών ΤΠΕ με την επιχειρηματική στρατηγική. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να περιλαμβάνουν στην αξιολόγησή τους όλες τις σχετικές πτυχές του κινδύνου ΤΠΕ, όπως ο κίνδυνος ασφάλειας, ο κίνδυνος έργων ΤΠΕ και ο κίνδυνος διαχείρισης ΤΠΕ, στο βαθμό που αυτό δεν καλύπτεται ήδη από άλλα μέρη των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών, και έχοντας

υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τον κίνδυνο ΤΠΕ και ασφάλειας¹⁹ και τις κατευθυντήριες γραμμές της ESMA σχετικά με την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε παρόχους υπηρεσιών υπολογιστικού νέφους²⁰.

255. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη για τον βαθμό κινδύνου συμπεριφοράς που σχετίζεται με τις επενδύσεις και τις δραστηριότητες αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων, στον βαθμό που δεν καλύπτεται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1. Ως κίνδυνος συμπεριφοράς θα πρέπει να νοείται ο τρέχων ή μελλοντικός κίνδυνος που αναλαμβάνουν οι πελάτες, οι αγορές ή η ίδια η επιχείρηση λόγω ακατάλληλης συμπεριφοράς της επιχείρησης ή του προσωπικού της. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να προκύψει από περιπτώσεις εσκεμμένων ή αμελών παραπτωμάτων (συμπεριλαμβανομένης της ακατάλληλης παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών), στον βαθμό που μπορεί να οδηγήσουν σε αρνητικές οικονομικές επιπτώσεις ή επιπτώσεις στη φήμη. Ο εν λόγω κίνδυνος φήμης μπορεί με τη σειρά του να προκαλέσει απώλεια μεριδίων αγοράς ή βασικών πελατών και αύξηση των παραπόνων των πελατών.
256. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενούς κινδύνου συμπεριφοράς κατά περίπτωση:
- α. κλείσιμο ή αναστολή ενός ταμείου·
  - β. αριθμός περιστατικών ανάρμοστης συμπεριφοράς: κακή πώληση, χειραγώγηση της αγοράς.
  - γ. ρυθμιστικές κυρώσεις.
257. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη για τους ρυθμιστικούς, νομικούς και φορολογικούς κινδύνους που προκύπτουν από τη μη συμμόρφωση με νόμους ή κανονισμούς. Αυτοί οι κίνδυνοι ενδέχεται να οδηγήσουν σε δικαστικές αγωγές και κυρώσεις για την επιχείρηση επενδύσεων. Τα προγράμματα αποκατάστασης ενδέχεται επίσης να επιφέρουν μεγάλα έξοδα για τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία και τους κανονισμούς.
258. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επικεντρώνονται στις ακόλουθες πηγές εγγενών ρυθμιστικών, νομικών και φορολογικών κινδύνων όπου χρειάζεται:
- α. δαπάνες για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τους ισχύοντες κανονισμούς·
  - β. πληρωμή προστίμων ή άλλων κυρώσεων για μη συμμόρφωση·
  - γ. επανεκτίμηση φόρου ή πληρωμή καθυστερημένων τελών, προστίμων και κυρώσεων·
  - δ. αναμονή ρυθμιστικών αλλαγών που σχετίζονται με την επιχείρηση επενδύσεων.

---

¹⁹ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις ΤΠΕ και τη διαχείριση κινδύνων ασφάλειας (EBA/GL/2019/04).

²⁰ Κατευθυντήριες γραμμές της ESMA σχετικά με την εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε παρόχους υπηρεσιών υπολογιστικού νέφους (ESMA50-164-4285).

259. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο που σχετίζεται με υποδείγματα που χρησιμοποιούνται για επιχειρηματικούς σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων υποδειγμάτων αποτίμησης/τιμολόγησης, υποδειγμάτων αλγοριθμικών συναλλαγών και άλλων υποδειγμάτων που ενδέχεται να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις επιχειρηματικές αποφάσεις και δραστηριότητες της επιχείρησης επενδύσεων.
260. Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της επιχείρησης επενδύσεων, κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης κινδύνων που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν άλλες πηγές κινδύνου που δεν περιλαμβάνονται στις προαναφερόμενες κατηγορίες.

Συστημικός κίνδυνος

261. Με βάση ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να σχηματίσουν άποψη για τον συστημικό κίνδυνο της επιχείρησης επενδύσεων. Βάσει της αξιολόγησης αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίσουν εάν η πτώχευση της επιχείρησης επενδύσεων θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντικές διαταραχές των χρηματοπιστωτικών αγορών στις οποίες δραστηριοποιείται η επιχείρηση επενδύσεων.
262. Όπου ενδείκνυται, η αξιολόγηση του συστημικού κινδύνου μπορεί να διενεργείται με συγκεντρωτικό τρόπο για ομάδα επιχειρήσεων επενδύσεων με παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο και προφίλ κινδύνου. Κατά τη διεξαγωγή αυτής της συγκεντρωτικής αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις της ταυτόχρονης πτώχευσης συγκεκριμένου αριθμού/ποσοστού αυτών των επιχειρήσεων επενδύσεων στις χρηματοπιστωτικές αγορές στις οποίες δραστηριοποιούνται. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν ένα ή περισσότερα σενάρια.

6.6.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης και των ελέγχων των κινδύνων

263. Για να επιτευχθεί ολοκληρωμένη κατανόηση του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων σχετικά με κινδύνους που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάσουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνου που μειώνει τον κίνδυνο ο οποίος προκύπτει από άλλες πηγές κινδύνου. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τα ακόλουθα στοιχεία λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο, τη φύση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης επενδύσεων:
- α. η στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων αντικατοπτρίζει ορθά τη διάθεση της επιχείρησης επενδύσεων για ανάληψη των κινδύνων αυτών και συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου·
  - β. η επιχείρηση επενδύσεων έχει εσωτερικές κατευθυντήριες γραμμές και πολιτικές για να εξασφαλίσει μια ορθή κουλτούρα κινδύνου·
  - γ. η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τη διαχείριση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο του κινδύνου επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών·

- δ. η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τη διαχείριση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο των κινδύνων ΤΠ, με επαρκείς (ποιοτικούς και ποσοτικούς) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους·
- ε. η επιχείρηση επενδύσεων έχει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τον έλεγχο του λειτουργικού κινδύνου.

6.6.4 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

264. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τους λοιπούς κινδύνους της επιχείρησης επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μια σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 8. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων παραγόντων κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν να τις αξιολογήσουν και να τις βαθμολογήσουν μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.
265. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν όλους αυτούς τους παράγοντες παράλληλα και όχι μεμονωμένα και να κατανοούν τους παράγοντες πίσω από τους κινδύνους που δεν καλύπτονται από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1.

Πίνακας 8. Εποπτικές παράμετροι για την βαθμολόγηση των λοιπών κινδύνων

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται αμελητέο κίνδυνο/πολύ χαμηλό κίνδυνο συμπεριφοράς. • Η έκθεση σε κίνδυνο επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών είναι ασήμαντη/πολύ χαμηλή. • Το επίπεδο των λοιπών λειτουργικών κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον Πυλώνα 1, συμπεριλαμβανομένου ειδικότερα του κινδύνου ΤΠΕ καθώς και των κανονιστικών, νομικών και φορολογικών κινδύνων, είναι ασήμαντο/πολύ χαμηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της διοίκησης και των ελέγχων της επιχείρησης επενδύσεων και της συνολικής στρατηγικής και της διάθεσής της για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο είναι ισχυρό με σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων και ξεχωριστές λειτουργίες διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων είναι κατάλληλα.

2	Υπάρχει μεσαίος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο συμπεριφοράς. • Η έκθεση σε κίνδυνο επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών είναι χαμηλή έως μέτρια. • Το επίπεδο των λοιπών λειτουργικών κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον Πυλώνα 1 είναι χαμηλό έως μέτριο. 	
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο συμπεριφοράς. • Η έκθεση σε κίνδυνο επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών είναι μέτρια έως υψηλή. • Το επίπεδο των λοιπών λειτουργικών κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον Πυλώνα 1 είναι μέτριο έως υψηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχουν ανεπάρκειες στη διοίκηση και στους ελέγχους της επιχείρησης επενδύσεων σε σύγκριση με τη συνολική στρατηγική και τη διάθεσή της για ανάληψη κινδύνων, κατά περίπτωση. • Το οργανωτικό πλαίσιο στερείται σαφούς κατανομής αρμοδιοτήτων ή ξεχωριστών λειτουργικών διαχείρισης και ελέγχου.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση των δραστηριοτήτων συνεπάγεται υψηλό κίνδυνο συμπεριφοράς. • Η έκθεση σε κίνδυνο επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών είναι υψηλή. • Το επίπεδο των λοιπών λειτουργικών κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον Πυλώνα 1 είναι υψηλό. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων δεν είναι επαρκή ή αρκετά συνεπή, ορισμένοι κίνδυνοι δεν παρακολουθούνται ή αναφέρονται σωστά.

Τίτλος 7 Αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

7.1 Γενικές παράμετροι

266. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίζουν μέσω της αξιολόγησης κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ εάν τα ίδια κεφάλαια που διατηρεί η επιχείρηση επενδύσεων παρέχουν επαρκή κάλυψη των κινδύνων κεφαλαίου που προέρχονται από ρυθμιζόμενες και μη ρυθμιζόμενες επιχειρήσεις στις οποίες εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων ή εκθέτει άλλους, εάν οι κίνδυνοι αυτοί αξιολογούνται ως σημαντικοί για την επιχείρηση επενδύσεων.
267. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να το πράξουν αυτό προσδιορίζοντας και ορίζοντας το ποσό των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται να διατηρεί η επιχείρηση επενδύσεων για την κάλυψη κινδύνων και στοιχείων κινδύνων στους οποίους εκτίθεται η επιχείρηση επενδύσεων ή εκθέτει άλλους, που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από τα Μέρη 3 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033. Εφόσον είναι απαραίτητο, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίσουν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση ελλείψεων στη διακυβέρνηση και τους μηχανισμούς ελέγχου της επιχείρησης επενδύσεων, τα εσωτερικά μοντέλα που χρησιμοποιούνται για ρυθμιστικούς σκοπούς, τη συνετή αποτίμηση του χαρτοφυλακίου συναλλαγών ή για την αντιμετώπιση της επανειλημμένης αποτυχίας των επιχειρήσεων επενδύσεων να διατηρήσουν επαρκές επίπεδο καθοδήγησης για πρόσθετα ίδια κεφάλαια. Η απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να καλύπτεται από την επιχείρηση επενδύσεων ανά πάσα στιγμή.
268. Για να αντιμετωπιστούν πιθανές κεφαλαιακές ανεπάρκειες, μεταξύ άλλων σε αντίξοες συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της θέσπισης και της κοινοποίησης κατευθύνσεων για πρόσθετα ίδια κεφάλαια (P2G), που είναι το ποσό του κεφαλαίου που αναμένεται να διατηρεί η επιχείρηση επενδύσεων ώστε να διασφαλίζει ότι οι κυκλικές οικονομικές διακυμάνσεις δεν οδηγούν σε παραβίαση των ιδίων κεφαλαίων και της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων ούτε απειλούν την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να τεθεί υπό εκκαθάριση και να παύσει τις δραστηριότητές της με συντεταγμένο τρόπο.
269. Κατά τον καθορισμό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων και, κατά περίπτωση, των κατευθύνσεων P2G, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να λαμβάνουν υπόψη τυχόν εποπτικά μέτρα που έχει εφαρμόσει ή προτίθεται να εφαρμόσει η αρμόδια αρχή σε μια επιχείρηση επενδύσεων σύμφωνα με τον τίτλο 10 και λαμβάνοντας υπόψη τις παραγράφους 291 έως 293·
  - β. να τεκμηριώνουν σαφώς την απόφαση για την επιβολή απαίτησης και καθοδήγησης για πρόσθετα ίδια κεφάλαια·

- γ. να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις και την καθοδήγηση για πρόσθετα ίδια κεφάλαια με συνεπή τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται η ευρεία συνοχή των αποτελεσμάτων προληπτικής εποπτείας μεταξύ των επιχειρήσεων επενδύσεων.
270. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης επενδύσεων, καθώς και τον αντίκτυπο ακραίων σεναρίων σε αυτά, ως βασικό καθοριστικό παράγοντα για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων. Η απόφαση αυτή πρέπει να συνοψίζεται και να αντικατοπτρίζεται σε μια βαθμολογία βάσει των κριτηρίων που προσδιορίζονται στο τέλος του παρόντος τίτλου.
271. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν και να ορίζουν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων και, κατά περίπτωση, τις P2G σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης δέσμευσης που καθορίζεται στον τίτλο 2. Συγκεκριμένα, η συχνότητα με την οποία προσδιορίζεται και ορίζεται η εν λόγω πρόσθετη απαίτηση και, κατά περίπτωση, οι P2G θα πρέπει να ακολουθεί τη συχνότητα της αξιολόγησης κεφαλαιακής επάρκειας σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης συμμετοχής ΔΕΕΑ.
272. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσδιορίζουν τυχόν απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων, σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, όταν κρίνονται δικαιολογημένες και κατά περίπτωση. Τέτοιες μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων δεν υπόκεινται σε καμία P2G, σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

7.2 Προσδιορισμός της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων

273. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για σημαντικούς κινδύνους και στοιχεία κινδύνων που απορρέουν από τις δραστηριότητες της επιχείρησης επενδύσεων, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, συμπεριλαμβανομένων των εξής:
- α. κίνδυνοι ή στοιχεία κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή εκθέτει άλλους η επιχείρηση επενδύσεων δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από επαρκή ποσά, είδη και διανομή κεφαλαίων σύμφωνα με το Μέρος 3 ή 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033·
  - β. ελλείψεις στις ρυθμίσεις, τις διαδικασίες, τους μηχανισμούς και τις στρατηγικές των επιχειρήσεων επενδύσεων, εάν αυτές οι ελλείψεις δεν μπορούν να επιλυθούν εντός του κατάλληλου χρονικού πλαισίου·
  - γ. ελλείψεις στις προσαρμογές της επιχείρησης επενδύσεων σε σχέση με τη συνετή αποτίμηση του χαρτοφυλακίου συναλλαγών που της επιτρέπουν να πουλήσει ή να αντισταθμίσει τις θέσεις της εντός σύντομης περιόδου χωρίς να υποστεί σημαντικές ζημιές υπό κανονικές συνθήκες αγοράς·
  - δ. μη συμμόρφωση της επιχείρησης επενδύσεων με την απαίτηση για εφαρμογή των επιτρεπόμενων εσωτερικών μοντέλων που οδηγεί σε ανεπαρκή επίπεδα κεφαλαίου· και

- ε. επανειλημμένη αδυναμία της επιχείρησης επενδύσεων να δημιουργήσει ή να διατηρήσει επαρκές επίπεδο πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, όπως ορίζεται στο άρθρο 41 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

274. Το συνολικό ποσό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να είναι το άθροισμα τυχόν απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές και καλύπτουν όλες τις καταστάσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

7.2.1 Προσδιορισμός πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από το Μέρος 3 ή 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033

275. Οι αρμόδιες αρχές καλούνται να καθορίσουν το επίπεδο της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από το Μέρος 3 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, όπως ορίζεται περαιτέρω από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 και κατόπιν της αξιολόγησης κινδύνου που διενεργήθηκε σύμφωνα με τον τίτλο 6.

276. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να βασίζονται στις ακόλουθες πηγές πληροφοριών για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση και την ποσοτικοποίηση τέτοιων κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων:

- α. για επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν πληρούν τα κριτήρια χαρακτηρισμού ως μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, ομίλους επιχειρήσεων επενδύσεων και για επιχειρήσεις επενδύσεων που πληρούν τα κριτήρια αυτά όταν η αρμόδια αρχή το κρίνει σκόπιμο, η ICARAP ή η ενοποιημένη ICARAP στην περίπτωση ομίλων επιχειρήσεων επενδύσεων, και πιο συγκεκριμένα η συνιστώσα ΔΑΕΕΚ της, και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της από την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, όπου κρίνονται αξιόπιστοι ή μερικώς αξιόπιστοι σύμφωνα με τις παραγράφους 279 έως 282·
- β. για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που υπόκεινται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, το σχέδιο ανάκαμψης και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής του από την αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις για τα σχέδια ανάκαμψης που ισχύουν για την υπό εξέταση επιχείρηση επενδύσεων·
- γ. εποπτικές εκθέσεις·
- δ. τα αποτελέσματα της εποπτικής αξιολόγησης και τυχόν υπολογισμοί αναφοράς·
- ε. τα αποτελέσματα τυχόν σχετικών προηγούμενων εποπτικών δραστηριοτήτων και
- στ. οποιαδήποτε άλλα συναφή δεδομένα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προκύπτουν από αλληλεπιδράσεις και διαλόγους με την επιχείρηση επενδύσεων, δημόσιες μελέτες για την αγορά ή απόψεις τομέων και χαρτοφυλακίων.

277. Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 276, στοιχείο α), η ΔΑΕΕΚ και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές ως ένα από τα βασικά στοιχεία για τον εντοπισμό και την αξιολόγηση των κινδύνων και στοιχείων κινδύνων, που προέρχονται τόσο από μη ρυθμιζόμενες όσο και από ρυθμιζόμενες επιχειρήσεις, στις οποίες η επιχείρηση επενδύσεων εκτίθεται ή εκθέτει πελάτες και αγορές. Ο ποσοτικός προσδιορισμός του ποσού του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές και τελικά η απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων εισροών, τους υπολογισμούς της ΔΑΕΕΚ, εάν κρίνονται αξιόπιστοι ή μερικώς αξιόπιστοι.
278. Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 276, στοιχείο β), όπου ενδείκνυται, το σχέδιο ανάκαμψης και η αξιολόγησή του θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές για να υποστηρίξουν τον προσδιορισμό του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές για τη συντεταγμένη εκκαθάριση, όπως προσδιορίζεται περαιτέρω μέσω του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Πιο συγκεκριμένα, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να χρησιμοποιεί τα δεδομένα του σχεδίου ανάκαμψης για να προσδιορίσει τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες, τις ενέργειες ανάκαμψης, τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης, τα επιχειρησιακά βήματα και τα σενάρια. Μπορούν να αξιοποιήσουν τα σενάρια που χρησιμοποιούνται στο σχέδιο ανάκαμψης αυξάνοντας το επίπεδο σοβαρότητάς τους για να επιτύχουν ένα σενάριο εκκαθάρισης.

Υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ

279. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν εάν η ΔΑΕΕΚ καλύπτει:
- α. τους κινδύνους ή τα στοιχεία κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή εκθέτει άλλους η επιχείρηση επενδύσεων ή ο όμιλος της επιχείρησης επενδύσεων που απορρέουν από τις δραστηριότητες και τις εργασίες της, είτε ρυθμιζόμενες είτε μη· και
  - β. τα απαραίτητα βήματα και τους πόρους, αλλά και τους κινδύνους ή τα στοιχεία κινδύνων που ενδέχεται να προκύψουν από μια διαδικασία συντεταγμένης εκκαθάρισης.
280. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ που σχετίζονται με την παράγραφο 279, σημεία α) και β), αξιολογώντας εάν είναι επαρκώς:
- α. συνεπείς: οι ποσοτικοποιημένοι κίνδυνοι θα πρέπει να είναι ανάλογοι με το επιχειρηματικό μοντέλο, τη σύνθεση του χαρτοφυλακίου και τη στρατηγική συναλλαγών της επιχείρησης επενδύσεων·

- β. λεπτομερείς: οι μεθοδολογίες της ΔΑΕΕΚ θα πρέπει να επιτρέπουν την ανάλυση των υπολογισμών τουλάχιστον ανά κατηγορία κινδύνου²¹, όπου είναι δυνατόν, με ανάλυση ανά κίνδυνο, παρά να παρουσιάζουν έναν ενιαίο υπολογισμό (οικονομικού κεφαλαίου) ο οποίος καλύπτει όλους τους κινδύνους.
  - γ. αξιόπιστοι: οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται θα πρέπει να καλύπτουν αποδεδειγμένα τους κινδύνους που επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν και θα πρέπει να βασίζονται στη γνώση και την εμπειρία της επιχείρησης επενδύσεων ή, κατά περίπτωση, σε κατάλληλα μοντέλα και συνετές παραδοχές.
  - δ. κατανοητοί: οι υποκείμενοι παράγοντες των υπολογισμών/μεθοδολογιών πρέπει να προσδιορίζονται με σαφήνεια. Ένας υπολογισμός με τη μέθοδο του «μαύρου κουτιού» δεν πρέπει να γίνεται αποδεκτός και
  - ε. συγκρίσιμοι: οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάσουν τις μεθοδολογίες μέτρησης κινδύνων της ΔΑΕΕΚ, προσαρμόζοντας ή απαιτώντας από την επιχείρηση επενδύσεων να τις προσαρμόσει για να διευκολύνει τη συγκρισιμότητα με ομοειδείς επιχειρήσεις και εκτιμήσεις εποπτικών σημείων αναφοράς.
281. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, συγκρίνοντάς τους με το αποτέλεσμα των εποπτικών σημείων αναφοράς για τους ίδιους κινδύνους ή, εάν είναι επαρκώς συγκρίσιμα, τις ίδιες κατηγορίες κινδύνου και άλλα συναφή δεδομένα.
282. Ο υπολογισμός της ΔΑΕΕΚ πρέπει να θεωρείται εν μέρει αξιόπιστος όταν, παρά το γεγονός ότι δεν πληροί όλα τα παραπάνω κριτήρια, εξακολουθεί να εμφανίζεται επαρκώς αξιόπιστος, αν και κάτι τέτοιο πρέπει να συμβαίνει σε εξαιρετικές περιπτώσεις και να συνοδεύεται από ενέργειες για τη βελτίωση των ελλείψεων που εντοπίζονται στον υπολογισμό της ΔΑΕΕΚ.

Εποπτικά σημεία αναφοράς

283. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν εποπτικά σημεία αναφοράς για κάθε συγκεκριμένο κίνδυνο ως μέσο ελέγχου των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή στοιχείων τέτοιων κινδύνων, που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από το μέρος 3 και το μέρος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2019/2033, ή για την περαιτέρω στήριξη του καθορισμού της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων ανά κατηγορία κινδύνου και κατά προτίμηση ανά επιμέρους κίνδυνο, ιδιαίτερα όταν οι υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή στοιχεία τέτοιων κινδύνων, θεωρούνται αναξιόπιστοι ή δεν είναι διαθέσιμοι.
284. Τα εποπτικά σημεία αναφοράς θα πρέπει να αναπτυχθούν, λαμβάνοντας υπόψη τον φόρτο εφαρμογής για τις αρμόδιες αρχές, όπου μπορούν να προβλεφθούν συνετά,

²¹ Οι κατηγορίες κινδύνων καλύπτουν τους κινδύνους που σχετίζονται με μια συντεταγμένη εκκαθάριση, τους κινδύνους για τους πελάτες, τους κινδύνους για τις αγορές, τους κινδύνους για τις επιχειρήσεις και άλλους κινδύνους που προσδιορίζονται περαιτέρω μέσω του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

συνεπή, διαφανή και συγκρίσιμα μέτρα για τη σύγκριση μεταξύ των επιχειρήσεων επενδύσεων του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές για μια δεδομένη κατηγορία ή στοιχείο κινδύνου.

285. Δεδομένης της ποικιλίας των διαφόρων επιχειρηματικών μοντέλων που εφαρμόζουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων ανάλογα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητά τους, το αποτέλεσμα των εποπτικών σημείων αναφοράς ενδέχεται να μην είναι κατάλληλο σε κάθε περίπτωση για κάθε επιχείρηση επενδύσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντιμετωπίζουν το ζήτημα αυτό χρησιμοποιώντας το πλέον κατάλληλο σημείο αναφοράς όταν διατίθενται εναλλακτικές, και κρίνοντας το αποτέλεσμα του σημείου αναφοράς να εξετάζουν τους παράγοντες για το συγκεκριμένο επιχειρηματικό μοντέλο και για τη συγκεκριμένη επιχείρηση επενδύσεων.
286. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τα εποπτικά σημεία αναφοράς για τον καθορισμό απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, ως μέρος του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στην επιχείρηση επενδύσεων το σκεπτικό και τις γενικές υποκείμενες αρχές στις οποίες βασίζονται τα σημεία αναφοράς.

Άλλα συναφή δεδομένα

287. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν άλλα συναφή δεδομένα για να στηρίζουν τον καθορισμό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων ανά κατηγορία κινδύνου ή ανά κίνδυνο. Στα άλλα συναφή δεδομένα μπορεί να περιλαμβάνονται συγκρίσεις μεταξύ ομίλων ομοειδών επιχειρήσεων ή άλλες σχετικές αναφορές και μελέτες.
288. Τα άλλα συναφή δεδομένα πρέπει να παρακινούν τις αρμόδιες αρχές να επανεκτιμήσουν την καταλληλότητα/αξιοπιστία ενός υπολογισμού της ΔΑΕΕΚ/σημείου αναφοράς για συγκεκριμένο κίνδυνο ή κατηγορία κινδύνου ή/και να προσαρμόσουν το αποτέλεσμα, όταν υφίστανται αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβειά του .
289. Για να διασφαλίζεται η συνέπεια κατά τον καθορισμό απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων ανά κατηγορία κινδύνου ή ανά κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν αποτελέσματα άλλων αντίστοιχων ιδρυμάτων που έχουν καθοριστεί για την ανάλυση κινδύνων κεφαλαίου, όπως ορίζεται στον τίτλο 6.
290. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη άλλα συναφή δεδομένα για τον καθορισμό απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, ως μέρος του διαλόγου, πρέπει να επεξηγούν στην επιχείρηση επενδύσεων το σκεπτικό και τις γενικές αρχές στις οποίες βασίζονται τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν.

7.2.2 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη ελλείψεων σε υποδείγματα που χρησιμοποιούνται για κανονιστικούς σκοπούς

291. Εάν, κατά τη διάρκεια της συνεχιζόμενης επανεξέτασης των εσωτερικών προσεγγίσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 37 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές εντοπίσουν ελλείψεις στα υποδείγματα οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2033, πρέπει να καθορίζουν απαίτηση πρόσθετων ιδίων

κεφαλαίων για τις εν λόγω ελλείψεις, εφόσον αυτό κρίνεται καταλληλότερο από άλλα εποπτικά μέτρα, όπως η απαίτηση από τις εταιρείες επενδύσεων να προσαρμόσουν τα υποδείγματά τους. Η εν λόγω απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων πρέπει να καθορίζεται μόνο ως προσωρινό μέτρο ενώ αντιμετωπίζονται οι ελλείψεις.

7.2.3 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη ελλείψεων στην προσαρμογή της συνετής αποτίμησης του χαρτοφυλακίου συναλλαγών

292. Εάν κατά τις επιθεωρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 36 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 και μετά την αξιολόγηση κινδύνου που διενεργήθηκε σύμφωνα με τον τίτλο 6, οι αρμόδιες αρχές εντοπίσουν ελλείψεις στη συνετή αποτίμηση των θέσεων του χαρτοφυλακίου συναλλαγών της επιχείρησης επενδύσεων οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση της απαίτησης K-NPR που ορίζεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, θα πρέπει να καθορίσουν απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των εν λόγω ελλείψεων. Οι εν λόγω απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να καθορίζονται μόνο εφόσον κάτι τέτοιο κρίνεται περισσότερο σκόπιμο και θα πρέπει να διατηρούνται μόνο ως προσωρινό μέτρο έως ότου αντιμετωπιστούν οι ελλείψεις.

7.2.4 Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη άλλων ελλείψεων

293. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν πρόσθετα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη ελλείψεων σε ρυθμίσεις διακυβέρνησης, διαδικασίες, μηχανισμούς και στρατηγικές ή άλλες ελλείψεις – που εντοπίζονται μετά την αξιολόγηση κινδύνου που περιγράφεται στους τίτλους 4 έως 6 – όταν άλλα εποπτικά μέτρα κρίνονται ανεπαρκή ή ακατάλληλα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν την εν λόγω απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων μόνο ως προσωρινό μέτρο, ενόσω αντιμετωπίζονται οι ελλείψεις.

294. Όταν μια επιχείρηση επενδύσεων που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως μικρή και μη διασυνδεδεμένη, όπως ορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, αποτυγχάνει επανειλημμένα να δημιουργήσει ή να διατηρήσει επαρκές επίπεδο ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη της καθοδήγησης σχετικά με τα πρόσθετα ίδια κεφάλαια που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ορίσουν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του πρόσθετου αυτού κινδύνου το αργότερο δύο έτη μετά την αθέτηση της καθοδήγησης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αναβάλουν την εν λόγω απόφαση εάν επιτρέπουν στην επιχείρηση επενδύσεων να λειτουργεί κάτω από το επίπεδο καθοδήγησης λόγω κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων ή άλλων ειδικών περιστάσεων για την επιχείρηση.

7.3 Διάρθρωση και αιτιολόγηση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων

295. Κατά τον προσδιορισμό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, τη χρονική στιγμή που καθορίζεται στην παράγραφο 271, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ορίσουν:

- a. απόλυτο ποσό απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων ως αποτέλεσμα του συμπεράσματος που βασίζεται στην αξιολόγηση ΔΕΕΑ· και
- b. τον λόγο του απόλυτου ποσού που αναφέρεται στο στοιχείο α) προς τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης επενδύσεων που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033 κατά τον προσδιορισμό του απόλυτου αυτού ποσού που αναφέρεται στο σημείο α) («D») σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

Απαίτηση απόλυτου ποσού πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων

D

296. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ισχύουσα απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει ανά πάσα στιγμή να είναι ίση με το υψηλότερο από το απόλυτο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 295, στοιχείο α) ή το ποσό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται για τη διατήρηση, σε περιπτώσεις όπου το D αυξάνεται και έως ότου καθοριστεί νέο απόλυτο ποσό ως αποτέλεσμα του συμπεράσματος της αξιολόγησης ΔΕΕΑ από τις αρμόδιες αρχές, του λόγου που αναφέρεται στην παράγραφο 295, στοιχείο β).

297. Κατά την κοινοποίηση των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας στις επιχειρήσεις επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους για την επιβολή απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων παρέχοντας σαφή απολογισμό της πλήρους αξιολόγησης των στοιχείων που απαριθμούνται στην παράγραφο 273 σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/ 2034. Η αιτιολόγηση θα πρέπει να είναι ειδική ανά επιχείρηση επενδύσεων και πρέπει να παρέχει σαφή ένδειξη των βασικών παραγόντων στους οποίους βασίζεται η απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων και των στοιχείων των κινδύνων που συμβάλλουν στην εν λόγω απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων. Κατά την αιτιολόγηση της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αναφέρονται σε όλες τις σχετικές κατηγορίες κινδύνου, δηλαδή σε κινδύνους που συνδέονται με μια συντεταγμένη εκκαθάριση, κινδύνους για τους πελάτες, κινδύνους για τις αγορές, κινδύνους για τις επιχειρήσεις και άλλους κινδύνους.

298. Κατά την αιτιολόγηση της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 273, στοιχεία β) έως δ), οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να προσδιορίζουν τις κύριες ελλείψεις που πρέπει να καλυφθούν από τις εν λόγω απαιτήσεις έως ότου αντιμετωπιστούν, σύμφωνα με τις παραγράφους 291 και 293. Λαμβάνοντας υπόψη τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα σύμφωνα με τον τίτλο 10, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ζητούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να προσδιορίζουν τις κατάλληλες ενέργειες για

την αποκατάσταση των εν λόγω ελλείψεων και να κοινοποιούν τα αναμενόμενα χρονοδιαγράμματα για την αποκατάσταση των ελλείψεων.

7.4 Εκ πλήρωση απαιτήσεων υπό συνθήκες κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων

299. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ως μικρές και μη διασυνδεδεμένες επιχειρήσεις επενδύσεων που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης επενδύσεων σε περίπτωση δυσμενών κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων και κατά πόσον είναι απαραίτητο να ληφθούν εποπτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), αναθεωρημένος κεφαλαιακός σχεδιασμός και άλλα μέτρα όπως ορίζονται στον τίτλο 10, για την αντιμετώπιση πιθανών ανεπαρκειών.
300. Όταν εξετάζονται δυσμενείς κυκλικές οικονομικές διακυμάνσεις, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο ενδέχεται να εξελιχθούν οι κίνδυνοι ή τα στοιχεία κινδύνων στους οποίους οι επιχειρήσεις επενδύσεων εκθέτουν άλλους ή στους οποίους εκτίθενται σε μια πολυετή περίοδο, λαμβάνοντας υπόψη τον οικονομικό κύκλο της επιχείρησης επενδύσεων. Το επίπεδο των λεπτομερειών της αξιολόγησης αυτής θα πρέπει να ποικίλλει ανάλογα με την πολυπλοκότητα του επιχειρηματικού μοντέλου και το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων.
301. Για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας σε περίπτωση δυσμενών κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ποιοτικά και ποσοτικά αποτελέσματα:
- α. εφόσον υπάρχουν, των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή αναλύσεων ευαισθησίας·
  - β. εφόσον υπάρχουν και είναι επαρκώς αξιόπιστες με βάση τη διενεργούμενη αξιολόγηση που αναφέρεται στον τίτλο 5, ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή αναλύσεων ευαισθησίας των επιχειρήσεων επενδύσεων· ή
  - γ. άλλης αξιολόγησης των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων που πραγματοποιείται από τις αρμόδιες αρχές ή από την επιχείρηση επενδύσεων με βάση τη διενεργούμενη αξιολόγηση που αναφέρεται στον τίτλο 5, εάν θεωρείται επαρκώς αξιόπιστη· ή
302. με βάση την αξιολόγηση σύμφωνα με την παράγραφο 301, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να καθορίσουν εάν τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης επενδύσεων επαρκούν για να καλύψουν τις ισχύουσες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, υπό συνθήκες δυσμενών κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων.

7.4.1 Προσδιορισμός και ορισμός των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G)

303. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) όπως ορίζονται στην παρούσα ενότητα και στον χρόνο που καθορίζεται στην παράγραφο 271. Όταν ο προσδιορισμός οδηγεί σε θετική αξία, θα πρέπει να ορίζουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) ώστε να αντιμετωπίσουν τις εποπτικές ανησυχίες σχετικά με την ευαισθησία της επιχείρησης επενδύσεων σε δυσμενείς κυκλικές οικονομικές διακυμάνσεις.
304. Οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) είναι το ποσό του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές και που θα πρέπει να καθοριστεί ώστε να επιτρέπει κυκλικές οικονομικές διακυμάνσεις, προστατεύοντας παράλληλα από τυχόν παραβίαση των σχετικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033 και της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 και κατά οποιασδήποτε απειλής για την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να πραγματοποιήσει συντεταγμένη εκκαθάριση. Όταν οι αρμόδιες αρχές καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι η επιχείρηση επενδύσεων δεν ανησυχεί για τέτοια εμπόδια υπό δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να μην ορίσουν Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G).
305. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν και να ορίσουν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων σύμφωνα με την παράγραφο 301. Οι αναλύσεις αυτές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη στρατηγική και το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων, καθώς και το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται, ως βάση για τον εντοπισμό αδυναμιών και κινδύνων ζημίας σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων και να αντικατοπτρίζουν τις σχετικές οικονομικές διακυμάνσεις που μπορεί να είναι συστημικές, όπως ευρεία διακοπή της παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που προκαλείται από απομείωση μεγάλου μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος ή εκτεταμένη αστάθεια στις τιμές των στοιχείων ενεργητικού ή αφορούν το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων με τη μορφή κλυδωνισμού που σχετίζεται με τη φύση και τη διάρκεια των χρηματοπιστωτικών μέσων για τα οποία η επιχείρηση επενδύσεων εκτελεί συναλλαγές σε μακρόπνοο ορίζοντα.
306. Για τους σκοπούς της παραγράφου 305, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αναλύσεις που πραγματοποιούνται για τη ρύθμιση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) καλύπτουν επαρκώς:
- α. όλους τους σημαντικούς κινδύνους που συμβάλλουν στην απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034· και
  - β. καταστάσεις όπου η επιχείρηση επενδύσεων υφίσταται ουσιώδεις ζημίες που εμποδίζουν τη λειτουργία των επιχειρήσεών της ή όπου μπορεί να χρειαστεί να διακόψει τις δραστηριότητές της με συντεταγμένο τρόπο.

307. Οι αρμόδιες αρχές δεν θα πρέπει γενικά να χρησιμοποιούν τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) για την κάλυψη πτυχών κινδύνων που πρέπει να καλύπτονται από απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την ενότητα 7.2 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.
308. Κατά τον προσδιορισμό του μεγέθους των P2G, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αυτό ορίζεται σε επίπεδο κατάλληλο για την κάλυψη των μέγιστων αναμενόμενων διακυμάνσεων του CET1 της επιχείρησης επενδύσεων και για τη διασφάλιση της κάλυψης των ισχυουσών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.
309. Κατά τον προσδιορισμό του μεγέθους των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες, κατά περίπτωση:
- α. εφόσον οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) προσδιορίζονται με βάση τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, το έτος κατά το οποίο σημειώνονται οι μεγαλύτερες επιπτώσεις ακραίων καταστάσεων σε σχέση με το σημείο εκκίνησης και τον χρονικό ορίζοντα των σεναρίων που χρησιμοποιούνται στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων·
  - β. το αποτέλεσμα αξιόπιστης εσωτερικής προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή ανάλυσης ευαισθησίας της επιχείρησης επενδύσεων, λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς ορισμούς και παραδοχές σεναρίων, ιδίως στις περιπτώσεις που θεωρούνται περισσότερο συναφείς για το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων, ή όταν τα εσωτερικά σενάρια είναι πιο σοβαρά από τα εποπτικά σενάρια·
  - γ. τα σχετικά διαχειριστικά μέτρα μετριασμού της επιχείρησης επενδύσεων, εφόσον είναι επαρκώς αξιόπιστα και απολύτως βέβαια μετά την εποπτική τους αξιολόγηση·
  - δ. πληροφορίες και εποπτικές απόψεις σχετικά με τη συνάφεια των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας της εποπτικής αρχής ή της επιχείρησης επενδύσεων με τη στρατηγική, τα χρηματοοικονομικά σχέδια και το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων·
  - ε. μειωμένη βεβαιότητα σχετικά με την πραγματική ευαισθησία της επιχείρησης επενδύσεων σε αντίζοα σενάρια·
  - στ. τυχόν επικαλύψεις με την ισχύουσα απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων·
  - ζ. αν η επιχείρηση επενδύσεων βρίσκεται υπό αναδιάρθρωση ή εξυγίανση.
310. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 271, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάζουν έγκαιρα το επίπεδο των P2G εάν το επίπεδο αυτό κριθεί ανακριβές με βάση όλες τις σχετικές πληροφορίες που διαθέτουν οι αρμόδιες αρχές. Θα πρέπει τουλάχιστον να αξιολογούν εάν το υφιστάμενο επίπεδο P2G παραμένει κατάλληλο και να το αναθεωρούν εάν είναι απαραίτητο, όποτε τα ποιοτικά και ποσοτικά αποτελέσματα που

αναφέρονται στην παράγραφο 305 εμφανίζουν σημαντικές αλλαγές σε σύγκριση με την ανάλυση που χρησιμοποιήθηκε προηγουμένως για τον ορισμό των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G).

311. Οι P2G που ορίζονται από τις αρμόδιες αρχές είναι επιπρόσθετες της υψηλότερης συνιστώσας των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033 και της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

7.4.2 Κοινοποίηση και σύνθεση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2

312. Όταν οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) έχουν οριστεί ή επικαιροποιηθεί, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν στην επιχείρηση επενδύσεων το επίπεδό τους και τις σχετικές προθεσμίες για τη θέσπισή τους σύμφωνα με την παράγραφο 316. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξηγούν την πιθανή αντίδραση του εποπτικού φορέα σε καταστάσεις κατά τις οποίες δεν τηρούνται οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G).
313. Σε περίπτωση επανεξέτασης σύμφωνα με την παράγραφο 310, όταν δεν πραγματοποιούνται εποπτικές επιθεωρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν το νέο επίπεδο των P2G.
314. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν στις επιχειρήσεις επενδύσεων ότι οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) αναμένεται να καλυφθούν από επιλέξιμα ίδια κεφάλαια κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 (CET1) και ότι οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) αναμένεται να ενσωματωθούν στο πλαίσιο σχεδιασμού κεφαλαιακής ενίσχυσης και διαχείρισης κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου του πλαισίου διάθεσης ανάληψης κινδύνου και, κατά περίπτωση, του προγραμματισμού ανάκαμψης.
315. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να κοινοποιούν στις επιχειρήσεις επενδύσεων ότι τα ίδια κεφάλαια που διατηρούνται για τους σκοπούς των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη άλλων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.
316. Κατά τον καθορισμό και την κοινοποίηση στις επιχειρήσεις επενδύσεων προθεσμιών για τη θέσπιση των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τουλάχιστον τα εξής:
- α. αν μια επιχείρηση επενδύσεων βρίσκεται υπό αναδιάρθρωση ή εξυγίανση· και
  - β. τις δυνητικές συνέπειες που οι εκφρασμένες σε CET1 Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) μπορεί να έχουν για άλλα τμήματα των κεφαλαιακών απαιτήσεων και την ικανότητα των επιχειρήσεων επενδύσεων να εκδίδουν πρόσθετα μέσα Κατηγορίας 1 (AT1) ή Κατηγορίας 2 (T2).

7.4.3 Σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης και άλλα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κεφαλαιακής επάρκειας υπό ακραίες συνθήκες

Σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης

317. Όταν τα ποσοτικά αποτελέσματα που αναφέρονται στην ενότητα 7.4 υποδεικνύουν ότι, στο πλαίσιο συγκεκριμένων δυσμενών σεναρίων, μια επιχείρηση επενδύσεων δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να απαιτούν από την επιχείρηση επενδύσεων να υποβάλει αξιόπιστο σχεδιασμό κεφαλαιακής ενίσχυσης που αντιμετωπίζει τον κίνδυνο μη συμμόρφωσης με τις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις.
318. Για τον προσδιορισμό της αξιοπιστίας του σχεδιασμού κεφαλαιακής ενίσχυσης, η αρμόδια αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη, κατά περίπτωση:
- α. εάν ο σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης καλύπτει το σύνολο του υποτιθέμενου χρονικού ορίζοντα των δυσμενών συνθηκών·
  - β. εάν ο σχεδιασμός κεφαλαιακής ενίσχυσης προβάλλει ένα σύνολο αξιόπιστων μέτρων μετριασμού και διαχείρισης·
  - γ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων είναι πρόθυμη και ικανή να λάβει τέτοια μέτρα προκειμένου να αντιμετωπίσει τις παραβιάσεις των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων υπό δυσμενείς συνθήκες·
  - δ. εάν τα εν λόγω μέτρα μετριασμού και διαχείρισης υπόκεινται σε νομικούς περιορισμούς ή περιορισμούς φήμης·
  - ε. την πιθανότητα τα μέτρα μετριασμού και διαχείρισης να επιτρέψουν στην επιχείρηση επενδύσεων να ανταποκριθεί πλήρως στις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις εντός κατάλληλου χρονικού πλαισίου·
  - στ. εάν τα προτεινόμενα μέτρα ευθυγραμμίζονται σε γενικές γραμμές με τους προβληματισμούς μακροοικονομικής εποπτείας και με γνωστές μελλοντικές ρυθμιστικές αλλαγές που επηρεάζουν μια επιχείρηση επενδύσεων εντός του πεδίου εφαρμογής και του χρονοδιαγράμματος των προβλεπόμενων δυσμενών σεναρίων·
  - ζ. κατά περίπτωση, το εύρος επιλογών ανάκαμψης και την ανάλυσή τους όπως ορίζεται στο σχέδιο ανάκαμψης της επιχείρησης επενδύσεων.
319. Κατά την αξιολόγηση σχεδίων κεφαλαιακής ενίσχυσης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, όπου κρίνεται αναγκαίο, μετά από αποτελεσματικό διάλογο με την επιχείρηση επενδύσεων, να ζητούν από την επιχείρηση επενδύσεων να τροποποιήσει τα εν λόγω σχέδια κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανομένων των προτεινόμενων διαχειριστικών δράσεων ή να απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να λάβουν πρόσθετα μέτρα μετριασμού που θα είναι επίκαιρα με βάση τα σενάρια και τις τρέχουσες μακροοικονομικές συνθήκες.

320. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αναμένουν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να εφαρμόσουν το αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων περαιτέρω αλλαγών που πραγματοποιούνται βάσει των αποτελεσμάτων της εποπτικής αξιολόγησης και του εποπτικού διαλόγου.

Πρόσθετα εποπτικά μέτρα

321. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, κατά περίπτωση, να εξετάζουν την εφαρμογή των πρόσθετων εποπτικών μέτρων που καθορίζονται στον Τίτλο 10, προκειμένου να διασφαλίζεται επαρκής κεφαλαιοποίηση της επιχείρησης επενδύσεων υπό δυσμενείς συνθήκες.
322. Ειδικότερα, όταν τα ποσοτικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας καταδεικνύουν ότι η επιχείρηση επενδύσεων ενδέχεται να παραβιάσει τις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις στο πλαίσιο δυσμενούς σεναρίου εντός των επόμενων δώδεκα (12) μηνών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, κατά περίπτωση, να αντιμετωπίζουν αυτές τις πληροφορίες ως μία από τις πιθανές συνθήκες κατά την έννοια του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, με στόχο τη διασφάλιση επαρκών επιπέδων ιδίων κεφαλαίων. Ειδικότερα, όταν τα μέτρα αυτά αφορούν το κεφάλαιο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν ειδικότερα το ένα ή και τα δύο από τα ακόλουθα, όπως ορίζεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχεία α) και στ):
- α. να απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διαθέτουν κατάλληλο ποσό πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων υπό μορφή ονομαστικού ποσού, λαμβάνοντας υπόψη το αποτέλεσμα της αξιολόγησης ΔΕΕΑ·
  - β. να απαιτούν μείωση του εγγενούς κινδύνου στις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τα συστήματα της επιχείρησης επενδύσεων.

7.5 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

323. Σύμφωνα με την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να σχηματίσουν άποψη ως προς το κατά πόσο οι υφιστάμενοι πόροι ιδίων κεφαλαίων παρέχουν άρτια κάλυψη των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 9.

Πίνακας 9 - Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κεφαλαιακής επάρκειας

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	<p>Η ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται θέτει χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η εταιρεία επενδύσεων μπορεί να ανταποκριθεί με άνεση στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) με διαθέσιμο κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, κατά περίπτωση. • Η επιχείρηση επενδύσεων διατηρεί ένα επίπεδο ιδίων κεφαλαίων το οποίο υπερβαίνει με άνεση τα ίδια κεφάλαιά της και την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων και αναμένεται να συνεχίσει και στο μέλλον. • Από την αξιολόγηση των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας, δεν προκύπτει κανένας διακριτός κίνδυνος σχετικά με τον αντίκτυπο των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων στα ίδια κεφάλαια. • Η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης το οποίο έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό εάν χρειαστεί.
2	<p>Η ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχει μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων αντιμετωπίζει δυσκολίες να ανταποκριθεί στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) με το διαθέσιμο κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Τα διαχειριστικά μέτρα μετριασμού για την αντιμετώπιση της δυσκολίας αυτής αξιολογούνται ως αξιόπιστα και αποτελεσματικά. • Από την αξιολόγηση των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας, προκύπτει χαμηλό επίπεδο κινδύνου σχετικά με τον αντίκτυπο των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων στα ίδια κεφάλαια, αλλά τα μέτρα της διοίκησης για την αντιμετώπισή τους αξιολογούνται ως αξιόπιστα και αποτελεσματικά. • Η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει ένα ρεαλιστικό και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης το οποίο, αν και ενέχει κίνδυνο, έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό, εάν χρειαστεί.
3	<p>Η ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων δεν ανταποκρίνεται στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
	<p>που διατηρούνται ενέχει μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<p>(P2G) με το διαθέσιμο κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1. Υπάρχουν ανησυχίες σχετικά με την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα των διαχειριστικών μέτρων μετριασμού για την αντιμετώπιση του προβλήματος.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Από την αξιολόγηση των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας, προκύπτει μεσαίο επίπεδο κινδύνου σχετικά με τον αντίκτυπο των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων στα ίδια κεφάλαια. Τα διαχειριστικά μέτρα ενδέχεται να μην τον αντιμετωπίσουν με αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα. • Η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης, το οποίο δεν είναι πιθανό να αποδειχθεί αποτελεσματικό.
4	<p>Η ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχει υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η επιχείρηση επενδύσεων δεν ανταποκρίνεται στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) (ή εσκεμμένα δεν έχει θεσπίσει P2G) με επαρκές κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 και δεν θα είναι σε θέση να το πράξει στο προσεχές μέλλον. Τα διαχειριστικά μέτρα μετριασμού για την αντιμετώπιση του προβλήματος αξιολογούνται ως μη αξιόπιστα και αποτελεσματικά. • Από την αξιολόγηση των κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή των αναλύσεων ευαισθησίας, προκύπτει ότι η επιχείρηση επενδύσεων θα παραβίαζε τις απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων της λόγω κυκλικών οικονομικών διακυμάνσεων. Τα διαχειριστικά μέτρα δεν θα αντιμετωπίσουν με αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα το ζήτημα αυτό. • Η επιχείρηση επενδύσεων δεν διαθέτει σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης ή διαθέτει κάποιο το οποίο είναι πρόδηλα ανεπαρκές.

Τίτλος 8 Αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

8.1 Γενικές παράμετροι

324. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν και να βαθμολογούν τους κινδύνους ρευστότητας που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί για την επιχείρηση επενδύσεων, καθώς και τη διαχείριση και τους ελέγχους αυτών των κινδύνων από την επιχείρηση επενδύσεων.
325. Η τυπικότητα και η αναλυτικότητα της αξιολόγησης θα πρέπει να εξαρτώνται από το μέγεθος, τη δομή και την εσωτερική οργάνωση της επιχείρησης επενδύσεων και τη φύση, το εύρος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της, καθώς και τον κίνδυνο για τους πελάτες, τον κίνδυνο για την αγορά και τον κίνδυνο για την επιχείρηση επενδύσεων. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν συναλλάσσονται για ίδιο λογαριασμό, η αξιολόγηση θα πρέπει να είναι λιγότερο ολοκληρωμένη, ενώ για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που συναλλάσσονται για ίδιο λογαριασμό η αξιολόγηση θα πρέπει να είναι αναλυτική και πιο ολοκληρωμένη.
326. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων που συναλλάσσονται για ίδιο λογαριασμό θα πρέπει να διενεργούν αξιολόγηση ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένης ενδοημερήσιας, σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν διεξοδικά τις επιχειρήσεις επενδύσεων που ασκούν δραστηριότητα ειδικής διαπραγμάτευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ια) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012 όπως η εκτίμηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας και της επάρκειας της διαθέσιμης ρευστότητας.
327. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επαληθεύουν τη συμμόρφωση της επιχείρησης επενδύσεων με τις ελάχιστες απαιτήσεις ρευστότητας που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2033 και στην οδηγία (ΕΕ) 2019/2034. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης, προκειμένου να σχηματίζουν μια συνολική άποψη για τον κίνδυνο ρευστότητας.
328. Κατά τη διεξαγωγή της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις ακόλουθες πηγές πληροφοριών, εφόσον είναι διαθέσιμες:
- α. αποτελέσματα από την ανάλυση των υπηρεσιών και των δραστηριοτήτων που παρέχει η επιχείρηση επενδύσεων και πληροφορίες από την παρακολούθηση βασικών δεικτών, ιδίως όπου αυτό μπορεί να βοηθήσει στην κατανόηση των βασικών πηγών κινδύνου για τη ρευστότητα.

- β. εποπτικές αναφορές, και ειδικότερα στοιχεία που παρέχει η επιχείρηση επενδύσεων στις αναφορές της για τον κίνδυνο ρευστότητας σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033.
  - γ. οποιαδήποτε περιοδική έκθεση, ποσοτική έκθεση, έκθεση οικονομικών καταστάσεων, εσωτερικές εκθέσεις, όπως οι εκθέσεις διαχείρισης για τη ρευστότητα και κάθε άλλη πληροφορία που ζητεί η αρμόδια αρχή στην επιχείρηση επενδύσεων.
  - δ. οποιαδήποτε πληροφορία από τη μητρική εταιρεία της επιχείρησης επενδύσεων, εάν η επιχείρηση επενδύσεων είναι θυγατρική και περιλαμβάνεται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, και ιδίως πληροφορίες σχετικά με τον κίνδυνο ρευστότητας των επιχειρήσεων επενδύσεων που ανήκουν σε τραπεζικό όμιλο.
  - ε. αποτελέσματα οποιωνδήποτε εποπτικών δραστηριοτήτων.
  - στ. οποιαδήποτε πληροφορία από τη ΔΑΕΕΡ της επιχείρησης επενδύσεων.
  - ζ. πορίσματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου.
  - η. συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται από την EAT ή την ESMA, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ και
  - θ. τον κίνδυνο που εντοπίζεται σε άλλες επιχειρήσεις επενδύσεων που λειτουργούν παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο.
329. Η αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας θα πρέπει να βασίζεται σε αξιόπιστες και επικαιροποιημένες πληροφορίες και τα αποτελέσματα θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της διαδικασίας διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας.
330. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας σε σύνοψη πορισμάτων στην οποία εξηγούνται οι κυριότεροι παράγοντες κινδύνου ρευστότητας, καθώς και η βαθμολογία.

8.2 Αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

331. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τον αντίκτυπο στα ρευστά περιουσιακά στοιχεία υπό σοβαρές, αλλά εύλογες συνθήκες και τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση επενδύσεων διατίθεται να μετριάσει τις εκροές ρευστότητας σε περίπτωση κρίσης σύμφωνα με το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας που αναφέρεται στην ενότητα 8.4 των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών.
332. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν το ποσό των ρευστών περιουσιακών στοιχείων που απαιτούνται για να διασφαλιστεί ότι η επιχείρηση επενδύσεων διατηρεί

επαρκή επίπεδα πόρων ρευστότητας που αντιμετωπίζουν ουσιώδεις τις πηγές κινδύνου για την επιχείρηση επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων για τους πελάτες, του κινδύνου για την αγορά και του κινδύνου για την επιχείρηση επενδύσεων υπό κανονικές συνθήκες και σοβαρές, αλλά εύλογες συνθήκες για την κάλυψη των ιδιαζουσών και συνδυασμένων κλυδωνισμών που καλύπτουν όλο το εύρος της αγοράς.

333. Κατά την αξιολόγηση του αντίκτυπου των σοβαρών, αλλά εύλογων συνθηκών στις ανάγκες ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν όλες τις ουσιώδεις πηγές κινδύνου ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων του κινδύνου για τους πελάτες, του κινδύνου για την αγορά και του κινδύνου για την επιχείρηση επενδύσεων, καθώς και τους πόρους ρευστότητας που απαιτούνται για την πιθανή συντεταγμένη εκκαθάριση της επιχείρησης επενδύσεων. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν όλα τα ακόλουθα:
- α. εάν η επιχείρηση επενδύσεων κατέχει περιουσιακά στοιχεία ή χρήματα πελατών και την ικανότητά της να επιστρέψει τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία εγκαίρως κάτω από σοβαρά αλλά εύλογα σενάρια·
  - β. εάν η επιχείρηση επενδύσεων αξιολογεί τις ανάγκες ρευστότητάς της για τις άλλες εκτός ισολογισμού δραστηριότητές της, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ενδεχόμενη φύση των μέσων εκτός ισολογισμού ενισχύει την πολυπλοκότητα της διαχείρισης των σχετικών ταμειακών ροών·
  - γ. άλλες πιθανές πηγές ταμειακών εκροών, συμπεριλαμβανομένων των πράξεων ανταλλαγής, των δικαιωμάτων προαίρεσης που έχουν εγγραφεί ή πωλούνται εξωχρηματοπιστηριακά (OTC), άλλων συμβάσεων επί επιτοκίων, προθεσμιακών συμβάσεων συναλλαγματικών ισοτιμιών, μηχανισμών κάλυψης διαφορών αποτίμησης και συμφωνιών πρόωρης λήξης·
  - δ. εάν υπάρχουν δυσκολίες πρόσβασης σε ορισμένες αγορές·
  - ε. εάν οι αγορές συναλλάγματος ενδέχεται να στερούνται ρευστότητας·
  - στ. εάν η συναλλαγματική ισοτιμία μπορεί να υποτιμηθεί απότομα όταν η επιχείρηση επενδύσεων διενεργεί συναλλαγές σε συνάλλαγμα σε σημαντική κλίμακα· και
  - ζ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων που διατηρεί θέσεις δανειακής εξάρτησης εκτίθεται σε κίνδυνο ρευστότητας λόγω του κινδύνου μείωσης της αγοραίας αξίας μιας θέσης που θα δημιουργούσε την ανάγκη για πρόσθετη ασφάλεια ή περιθώριο που θα απαιτούσε γρήγορη ρευστοποίηση των θέσεών της.

Αξιολόγηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας

334. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που συναλλάσσονται για ίδιο λογαριασμό, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει επαρκές

επίπεδο ρευστών περιουσιακών στοιχείων υψηλής ποιότητας και άλλες εισροές ρευστότητας για την κάλυψη των εκροών ρευστότητας σε καθημερινή βάση, συμπεριλαμβανομένης της ενδοημερήσιας περιόδου. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν πληρέστερα τις επιχειρήσεις επενδύσεων που συμμετέχουν σε δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης. Ωστόσο, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον ενδεχόμενο μετριασμό του κινδύνου ρευστότητας που εξασφαλίζεται από συναλλαγές εκκαθάρισης μέσω μέλους συστήματος εκκαθάρισης.

335. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να βασίζονται στην αξιολόγησή τους στην ανάλυση της επιχείρησης επενδύσεων για τον κίνδυνο ενδοημερήσιας ρευστότητας σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Η ενδοημερήσια ρευστότητα θα πρέπει να αξιολογείται υπό κανονικές και σοβαρές, αλλά εύλογες συνθήκες.
336. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης του κινδύνου ενδοημερήσιας ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων εκκαθαρίζει τις θέσεις της μέσω μελών συστήματος εκκαθάρισης ή δραστηριοποιείται σε εξωχρηματιστηριακή αγορά. Εάν η επιχείρηση επενδύσεων είναι εγγυημένη από μέλος συστήματος εκκαθάρισης ή οποιοδήποτε άλλο μέρος, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα των εγγυήσεων για τον μετριασμό του κινδύνου ρευστότητας.
337. Για την αξιολόγηση των αναγκών ρευστότητας υπό κανονικές συνθήκες και την αξιολόγηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να υποστηρίζουν την ανάλυση με στοιχεία από τις εσωτερικές εκθέσεις και πληροφορίες της επιχείρησης επενδύσεων και από στοιχεία εποπτικών αναφορών, όπως ορίζεται στον εκτελεστικό κανονισμό που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033.
338. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την έκθεση της επιχείρησης επενδύσεων στον κίνδυνο ενδοημερήσιας ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένης της ενδοημερήσιας διαθεσιμότητας ρευστών περιουσιακών στοιχείων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν θα πληρούνται οι απαιτήσεις ημερήσιου διακανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης της διαθέσιμης ενδοημερήσιας ρευστότητας ή της προσβάσιμης ρευστότητας υπό κανονικές συνθήκες, καθώς και κατά τη διάρκεια οικονομικών ή λειτουργικών συμβάντων που μπορεί να επηρεάσουν την πρόσβαση σε ρευστότητα, όπως βλάβες ΤΠ, νομικοί περιορισμοί στη μεταφορά κεφαλαίων ή υπερημερία αντισυμβαλλομένων.

Αξιολόγηση διαθέσιμων ρευστών πόρων

339. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι ειδικοί διαπραγματευτές όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ια) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012, οι αρμόδιες

αρχές πρέπει να αξιολογούν τους διαθέσιμους ρευστούς πόρους. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διενεργούν παρόμοιες αξιολογήσεις σε επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις ως ειδικοί διαπραγματευτές στον βαθμό που οι αρμόδιες αρχές το κρίνουν σκόπιμο.

340. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των πόρων ρευστότητας των επιχειρήσεων επενδύσεων που είναι ειδικοί διαπραγματευτές, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την κάλυψη των αναγκών ρευστότητας σε διαφορετικούς χρονικούς ορίζοντες, συμπεριλαμβανομένου του ενδοημερήσιου. Στην εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α. τα ρευστά περιουσιακά στοιχεία που είναι διαθέσιμα εγκαίρως για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων υπό κανονικές και σοβαρές, αλλά εύλογες συνθήκες·
- β. τα συνολικά ρευστά περιουσιακά στοιχεία που διαθέτει η επιχείρηση επενδύσεων για όλη την περίοδο των σχετικών σοβαρών, αλλά εύλογων συνθηκών·
- γ. τα χαρακτηριστικά διαφορετικών σοβαρών, αλλά εύλογων συνθηκών, όπως η σοβαρότητα και η διάρκεια, και οι περίοδοι που λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των αναγκών ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων·
- δ. το ποσό των περιουσιακών στοιχείων που θα έπρεπε να ρευστοποιηθούν στη διάρκεια των σχετικών χρονικών οριζόντων· και
- ε. εάν οι πραγματικοί ρευστοί πόροι, συμπεριλαμβανομένης της ποιότητας των ρευστών περιουσιακών στοιχείων, συμφωνούν με τον κίνδυνο ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων· και
- στ. τη διαθεσιμότητα και το μέγεθος των πόρων ρευστότητας που παρέχονται από ένα μέλος συστήματος εκκαθάρισης.

341. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την ικανότητα των επιχειρήσεων επενδύσεων που είναι ειδικοί διαπραγματευτές να ρευστοποιούν τα ρευστά περιουσιακά τους στοιχεία εγκαίρως, προκειμένου να καλύπτουν τις ανάγκες ρευστότητάς τους κατά τη διάρκεια μιας περιόδου ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α. εάν η επιχείρηση επενδύσεων δοκιμάζει την πρόσβασή της στην αγορά με πωλήσεις ή συμφωνίες επαναγοράς ανά τακτά χρονικά διαστήματα·
- β. εάν υπάρχουν υψηλές συγκεντρώσεις που ενδέχεται να αντιπροσωπεύουν κίνδυνο μη ορθώς αναμενόμενων ρευστών πόρων·

- γ. εάν οι πόροι ρευστότητας είναι άμεσα διαθέσιμοι και υπό τον έλεγχο του αρμόδιου προσωπικού·
- δ. εάν το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία συμβαδίζει με την κατανομή των αναγκών ρευστότητας ανά νόμισμα·
- ε. όταν η επιχείρηση επενδύσεων έχει δανειστεί ρευστά περιουσιακά στοιχεία, εάν δεν θα τα είχε πλέον διαθέσιμα για την κάλυψη των εκροών της υπό σοβαρές αλλά εύλογες συνθήκες, λαμβάνοντας υπόψη το καθαρό αποτέλεσμα της συναλλαγής· και
- στ. την αξιοπιστία των δεσμευμένων διευκολύνσεων ρευστότητας εάν χρησιμοποιούνται από την επιχείρηση επενδύσεων.

Αξιολόγηση της χρηματοδότησης

342. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τις ρυθμίσεις χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων και τη σταθερότητα των πηγών χρηματοδότησης υπό κανονικές και σοβαρές, αλλά εύλογες συνθήκες.
343. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα του προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:
- α. εάν οι υποχρεώσεις της επιχείρησης επενδύσεων καλύπτονται επαρκώς με σταθερή χρηματοδότηση·
  - β. εάν – στην περίπτωση που η επιχείρηση επενδύσεων ανήκει σε ομίλους – υπάρχουν τακτικές ενδοομιλικές ροές ρευστότητας και εάν αυτές επιβάλλονται από συμβάσεις και εξακολουθούν να ισχύουν· και
  - γ. εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει πρόσβαση σε πιστωτικές διευκολύνσεις από πιστωτικό ίδρυμα ή άλλη οντότητα του ομίλου ή άλλες εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης.
344. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την ποικιλομορφία των πηγών χρηματοδότησης. Η αξιολόγηση θα πρέπει να εξετάζει εάν η χρηματοδότηση είναι εξασφαλισμένη ή μη εξασφαλισμένη, όπως η χρήση συμφωνιών επαναγοράς, οι αγορές δανεισμού τίτλων, η έκδοση μακροπρόθεσμου χρέους στις δημόσιες και ιδιωτικές αγορές, διάφορα βραχυπρόθεσμα χρηματοδοτικά μέσα όπως τραπεζικά δάνεια και, κατά περίπτωση, η ποικιλομορφία των περιφερειακών αγορών.
345. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν εάν πιθανές ελλείψεις που προκύπτουν από το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων, όπως αναντιστοιχίες

εισροών και εκροών σε δραστηριότητες της αγοράς που παραβιάζουν τα αποδεκτά όρια ή υπερβολικές συγκεντρώσεις πηγών χρηματοδότησης, θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε κίνδυνο ρευστότητας. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν το επίπεδο εξάρτησης της επιχείρησης επενδύσεων σε συγκεκριμένες πηγές χρηματοδότησης με βάση τις επενδυτικές υπηρεσίες, τη φύση και τον πάροχο των κεφαλαίων.

346. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να μειώσουν τη σταθερότητα της χρηματοδότησης σε σχέση με το είδος και τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού.
347. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο βιωσιμότητας του χρηματοδοτικού προφίλ της επιχείρησης επενδύσεων που προκύπτει από συγκεντρώσεις χρηματοδοτικών πηγών. Θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη εάν οι αντισυμβαλλόμενοι της επιχείρησης επενδύσεων είναι μεμονωμένοι ή συνδεδεμένοι και άλλο κίνδυνο συγκέντρωσης που μπορεί να επηρεάσει μελλοντικά την πρόσβαση της επιχείρησης επενδύσεων στη χρηματοδότηση. Η αξιολόγηση θα πρέπει να περιλαμβάνει την αξιοπιστία των εναλλακτικών στρατηγικών χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων και την επάρκειά τους για την προστασία της επιχείρησης.

8.3 Αξιολόγηση της διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας

348. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων. Για τις μικρότερες και λιγότερο περίπλοκες επιχειρήσεις επενδύσεων, αυτή η αξιολόγηση θα πρέπει να εξορθολογιστεί για να αποφευχθεί η υπερβολική επιβάρυνση της αρχής, καθώς και της επιχείρησης επενδύσεων.

Οργανωτικό πλαίσιο, πολιτικές και διαδικασίες

349. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει αποτελεσματικό πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας που της επιτρέπει να προσδιορίσει πώς εκτίθεται στον κίνδυνο ρευστότητας. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει δημιουργήσει άρτια συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας, τα οποία επιτρέπουν στην επιχείρηση επενδύσεων να παρακολουθεί την αποτελεσματικότητα της ρευστότητάς της, το επίπεδο του κινδύνου ρευστότητάς της και τη συμμόρφωση με τις καθιερωμένες πολιτικές και διαδικασίες της.
350. Το πλαίσιο θα πρέπει να είναι ανάλογο με το μέγεθος, τη δομή και την εσωτερική οργάνωση της επιχείρησης επενδύσεων και τη φύση, το εύρος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της, καθώς και τον κίνδυνο για τους πελάτες, τον κίνδυνο για την αγορά και τον κίνδυνο για την επιχείρηση επενδύσεων. Για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν συναλλάσσονται για ίδιο λογαριασμό, το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας ενδέχεται να μην χρειάζεται να διαχωριστεί από άλλες σχετικές με τον κίνδυνο πολιτικές και διαδικασίες.

351. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν εάν το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων λαμβάνει υπόψη τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση επενδύσεων είναι σε θέση να εντοπίσει ελλείψεις ρευστών περιουσιακών στοιχείων προτού εκδηλωθούν συνθήκες ακραίων καταστάσεων.
352. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν εάν οι στρατηγικές της επιχείρησης επενδύσεων εστιάζουν στη διασφάλιση της ικανότητας της επιχείρησης επενδύσεων να συνεχίσει να λειτουργεί και να επιδιώκει νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες σε όλα τα περιβάλλοντα της αγοράς για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να προβεί σε άμεση ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων ή σε άντληση πρόσθετης χρηματοδότησης.
353. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου, των πολιτικών και των διαδικασιών για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:
- α. εάν το διοικητικό όργανο εγκρίνει τις πολιτικές για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και τις υποβάλλει σε τακτική συζήτηση και αναθεώρηση·
  - β. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη έχουν την ευθύνη ανάπτυξης και εφαρμογής των πολιτικών και των διαδικασιών διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας·
  - γ. εάν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται και παρακολουθούνται ενεργά οι αποφάσεις του διοικητικού οργάνου·
  - δ. εάν το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας διαθέτει εσωτερική συνέπεια και διασφαλίζει ότι η διαδικασία αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ), εάν υπάρχει, είναι διεξοδική, και εάν εντάσσεται καταλλήλως στο ευρύτερο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης επενδύσεων·
  - ε. εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες καθορίζονται δεόντως, τυποποιούνται και κοινοποιούνται αποτελεσματικά σε ολόκληρη την επιχείρηση επενδύσεων.
354. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τις λειτουργίες διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:
- α. εάν τα συστήματα και οι διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης του κινδύνου ρευστότητας ελέγχονται από ανεξάρτητες μονάδες ελέγχου· και
  - β. εάν οι μονάδες διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του κινδύνου καλύπτουν τον κίνδυνο ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων, και ειδικότερα όλων των τομέων που μπορούν να αναλάβουν, να μετριάσουν ή να παρακολουθήσουν τον κίνδυνο ρευστότητας.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας

355. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν η επιχείρηση επενδύσεων διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και άρτιες δικλείδες ασφαλείας για τη μείωση ή τον περιορισμό του κινδύνου ρευστότητάς της. Το πλαίσιο ελέγχου ρευστότητας και οι δικλείδες ασφαλείας μπορεί να διαχωρίζονται από άλλα πλαίσια ελέγχου ή δικλείδες ασφαλείας όσον αφορά κινδύνους. Κατά την αξιολόγηση των εν λόγω πλαισίων και μηχανισμών, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α. εάν το πλαίσιο ορίων και ελέγχου ενδείκνυται για την πολυπλοκότητα της επιχείρησης επενδύσεων, το μέγεθος και το επιχειρηματικό της μοντέλο και αντικατοπτρίζει τους διάφορους σημαντικούς παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο ρευστότητας, όπως αναντιστοιχίες ληκτότητας, αναντιστοιχίες νομισμάτων, συναλλαγές παραγώγων, στοιχεία εκτός ισολογισμού και κίνδυνο ενδοημερησίας ρευστότητας·

β. εάν η επιχείρηση επενδύσεων έχει εφαρμόσει επαρκή όρια και συστήματα παρακολούθησης που συνάδουν με τη διάθεση ανάληψης κινδύνου ρευστότητας·

γ. εάν τα όρια κινδύνου επανεξετάζονται τακτικά από τα αρμόδια όργανα ή τη λειτουργία ελέγχου της επιχείρησης επενδύσεων και κοινοποιούνται σαφώς στο εσωτερικό της επιχείρησης·

δ. εάν υπάρχουν σαφείς και διαφανείς διαδικασίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο παρακολουθείται η συμμόρφωση με τα επιμέρους όρια κινδύνου ρευστότητας και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι παραβιάσεις των ορίων (περιλαμβανομένων σαφών διαδικασιών παραπομπής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας και υποβολής αναφορών)· και

ε. εάν το πλαίσιο ορίων και ελέγχου βοηθά την επιχείρηση επενδύσεων να διασφαλίσει τη διαθεσιμότητα επαρκών ρευστών περιουσιακών στοιχείων.

8.4 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

356. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μια σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 10.

Πίνακας 10. Εποπτικές παράμετροι για την βαθμολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου κινδύνου ρευστότητας και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει ασήμαντος/πολύ χαμηλός κίνδυνος. • Το μέγεθος και η σύνθεση των ρευστών περιουσιακών στοιχείων επαρκούν και είναι κατάλληλα. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (μεταξύ άλλων, κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. • Υπάρχει ασήμαντος/πολύ χαμηλός κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων ή τη σταθερότητά της. • Άλλοι παράγοντες κινδύνου ρευστότητας (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου φήμης) είναι ασήμαντοι/πολύ χαμηλοί. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων και της συνολικής στρατηγικής και διάθεσής της για ανάληψη κινδύνων • Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας είναι κατάλληλα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων.
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου κινδύνου ρευστότητας και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (μεταξύ άλλων, μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων) συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι χαμηλός έως μέτριος. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (μεταξύ άλλων κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι χαμηλό έως μέτριο. • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων και τη 	

		<p>βιωσιμότητά της είναι χαμηλός έως μέτριος.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Άλλοι παράγοντες κινδύνου ρευστότητας (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου φήμης) είναι χαμηλοί έως μέτριοι.
3	<p>Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου κινδύνου ρευστότητας και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (μεταξύ άλλων, μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση των ρευστών περιουσιακών στοιχείων είναι μέτριος έως υψηλός. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (μεταξύ άλλων κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι μέτριο έως υψηλό. • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων και τη βιωσιμότητά της είναι μέτριος έως υψηλός. • Άλλοι παράγοντες κινδύνου ρευστότητας (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου φήμης) είναι μέτριοι έως υψηλοί.
4	<p>Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για την επιχείρηση επενδύσεων, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου κινδύνου</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (μεταξύ άλλων, μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων, κ.λπ.) συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση των ρευστών περιουσιακών στοιχείων είναι υψηλός. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (μεταξύ άλλων κίνδυνος φήμης, αδυναμία

	<p>ρευστότητας και της διαχείρισης και των ελέγχων.</p>	<p>μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι υψηλό.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων και τη βιωσιμότητά της είναι υψηλός. • Άλλοι παράγοντες κινδύνου ρευστότητας (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου φήμης) είναι υψηλοί. 	
--	---	--	--

Τίτλος 9. Προσδιορισμός του αποτελέσματος της αξιολόγησης ρευστότητας

9.1 Γενικές παράμετροι

357. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν την αξιολόγηση σύμφωνα με τον τίτλο 8 για να προσδιορίσουν και να αξιολογήσουν τον τρέχοντα και μελλοντικό κίνδυνο ρευστότητας που αντιμετωπίζει ή μπορεί να αντιμετωπίσει η επιχείρηση επενδύσεων και πώς η επιχείρηση επενδύσεων είναι σε θέση να μετριάσει αυτόν τον κίνδυνο.
358. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διεξάγουν τη διαδικασία αξιολόγησης ρευστότητας της ΔΕΕΑ με βάση τα παρακάτω βήματα:
- α. συνολική αξιολόγηση της ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων·
  - β. προσδιορισμός της ανάγκης για ειδικά μέτρα ρευστότητας με βάση τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·
  - γ. υπολογισμός της βαθμολογίας ρευστότητας.

9.2 Συνολική αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

359. Προκειμένου να αξιολογήσουν κατά πόσο η ρευστότητα που διατηρεί μια επιχείρηση επενδύσεων παρέχει επαρκή κάλυψη έναντι του κινδύνου ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν όλες τις ακόλουθες πηγές πληροφόρησης:
- α. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας·
  - β. Τη ΔΑΕΕΡ της επιχείρησης επενδύσεων, εάν είναι διαθέσιμη· και
  - γ. άλλα συναφή δεδομένα, όπως πληροφορίες από επιτόπιες επιθεωρήσεις, ανάλυση ομότιμων ομάδων εποπτικών αρχών ΚΕΧ/ΧΤ ή προσομοίωση ακραίων καταστάσεων, εσωτερικές εκθέσεις διαχείρισης κινδύνου και εκθέσεις ad hoc που ζητούνται από τις αρμόδιες αρχές, εάν υπάρχουν.
360. Για το αποτέλεσμα της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ευρήματα σχετικά με όλες τις ακόλουθες πτυχές:

- α. τον κίνδυνο ρευστότητας που δεν καλύπτεται από τις απαιτήσεις ρευστότητας που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2033, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας·
  - β. άλλους κινδύνους που δεν καλύπτονται και δεν μετρώνται επαρκώς από την επιχείρηση επενδύσεων, ως αποτέλεσμα της υποεκτίμησης των εκροών, της υπερεκτίμησης των εισροών, της υπερεκτίμησης των ρευστών περιουσιακών στοιχείων ή της μη διαθεσιμότητας από λειτουργική άποψη των ρευστοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού, όπως στοιχεία που δεν διατίθενται προς πώληση και στοιχεία που είναι άμεσα διαθέσιμα·
  - γ. ειδική χρηματοδότηση συγκέντρωσης ανά αντισυμβαλλόμενους ή προϊόν/τύπο· και
  - δ. άλλα συναφή αποτελέσματα των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.
361. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου ΔΑΕΕΡ της επιχείρησης επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν εάν οι υπολογισμοί της ΔΑΕΕΡ είναι αξιόπιστοι. Οι υπολογισμοί που χρησιμοποιούνται από τις επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να θεωρούνται αξιόπιστοι όταν καλύπτουν σωστά τους κινδύνους που επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν. Οι υπολογισμοί θα πρέπει να θεωρούνται κατανοητοί όταν υπάρχει σαφής ανάλυση και σύνοψη των υποκείμενων συστατικών στοιχείων των υπολογισμών στην ΔΑΕΕΡ.
362. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μετατρέψουν την εν λόγω συνολική αξιολόγηση σε μια βαθμολογία ρευστότητας και χρηματοδότησης, η οποία πρέπει να αντανακλά την άποψη των αρμόδιων αρχών σχετικά με τις επιπτώσεις που ενδέχεται να προκύψουν στη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων από τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης.

9.3 Προσδιορισμός της ανάγκης για συγκεκριμένα μέτρα ρευστότητας

363. Όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν συγκεκριμένες απαιτήσεις ρευστότητας σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, θα πρέπει να αποφασίζουν για την εφαρμογή ποσοτικών απαιτήσεων, όπως καλύπτονται από τον παρόντα τίτλο, ή για την εφαρμογή ποιοτικών απαιτήσεων, όπως καλύπτονται από τον τίτλο 10 των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών.
364. Για τον προσδιορισμό της ποσοτικής απαίτησης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να απαιτούν ένα ποσό ρευστών περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, το οποίο να μετριάξει τις διαπιστωθείσες ελλείψεις.

9.4 Σύνοψη διαπιστώσεων και βαθμολόγηση

365. Σύμφωνα με την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να σχηματίσουν άποψη ως προς το κατά πόσο οι υφιστάμενοι πόροι ρευστότητας παρέχουν άρτια κάλυψη του κινδύνου στον οποίο εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση επενδύσεων. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε μια σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 11.

Πίνακας 11. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας για την επάρκεια ρευστότητας

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων δεν ενέχουν σημαντικό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ρευστότητα της επιχείρησης επενδύσεων υπερβαίνει τις ειδικές εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας και αναμένεται να παραμείνει σε αυτά τα επίπεδα και στο μέλλον. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της χρηματοδότησης δεν ενέχουν αισθητό κίνδυνο για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, δεν παρεμποδίζεται ή όλες οι οντότητες διαθέτουν επαρκή ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και ρευστότητα που υπερβαίνουν τις εποπτικές απαιτήσεις.
2	Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων ενέχουν χαμηλό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ρευστότητα της επιχείρησης επενδύσεων υπερβαίνει τις ειδικές εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις, ωστόσο, υπάρχει ο κίνδυνος να μην παραμείνει σε αυτά τα επίπεδα. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της χρηματοδότησης ενέχουν χαμηλό κίνδυνο για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται ή θα μπορούσε να παρεμποδιστεί οριακά.

3	<p>Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων ενέχουν μέτριο κίνδυνο για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η ρευστότητα της επιχείρησης επενδύσεων επιδεινώνεται ή/και υπολείπεται των ειδικών εποπτικών ποσοτικών απαιτήσεων και εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να αποκαταστήσει έγκαιρα τη συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της χρηματοδότησης ενέχουν μέτριο κίνδυνο για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται.
4	<p>Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων ενέχουν υψηλό κίνδυνο για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η ρευστότητα της επιχείρησης επενδύσεων επιδεινώνεται ή υπολείπεται των ειδικών εποπτικών ποσοτικών απαιτήσεων και εγείρονται σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να αποκαταστήσει έγκαιρα τη συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της χρηματοδότησης ενέχουν υψηλό κίνδυνο για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο της επιχείρησης επενδύσεων. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται σοβαρά.

Τίτλος 10 Συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και εφαρμογή εποπτικών μέτρων

10.1 Γενικές παράμετροι

366. Ο εν λόγω τίτλος καλύπτει τον συνδυασμό των ευρημάτων από τις αξιολογήσεις των στοιχείων της ΔΕΕΑ στη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ. Εξετάζει, επίσης, την εφαρμογή από τις αρμόδιες αρχές των εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν μέσω της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν εποπτικά μέτρα, όπως ορίζεται στην οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 (άρθρα 38, 39, 40, 41 και 42) και την εθνική νομοθεσία και, κατά περίπτωση, μέτρα έγκαιρης παρέμβασης όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ή οποιονδήποτε συνδυασμό των ανωτέρω.
367. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ασκούν τις εποπτικές τους αρμοδιότητες ανάλογα με τις ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί στη διάρκεια της αξιολόγησης μεμονωμένων στοιχείων της ΔΕΕΑ και να εξετάζουν τη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένης της βαθμολογίας, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:
- α. τη σημαντικότητα των ελλείψεων/αδυναμιών και των δυνητικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας που απορρέουν από τη μη αντιμετώπιση του ζητήματος (δηλ. εάν είναι απαραίτητο το ζήτημα να αντιμετωπιστεί με ένα συγκεκριμένο μέτρο).
  - β. εάν τα μέτρα συνάδουν/είναι αναλογικά με τη συνολική αξιολόγηση ενός συγκεκριμένου στοιχείου της ΔΕΕΑ (και της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ).
  - γ. εάν απαιτούνται εποπτικά ή άλλα διοικητικά μέτρα για την αντιμετώπιση ελλείψεων/αδυναμιών προληπτικής εποπτείας που σχετίζονται με κινδύνους ΞΧ/ΧΤ στο πλαίσιο των εποπτικών αρμοδιοτήτων τους, αφού προηγουμένως έχουν έλθει σε επαφή με τις αρμόδιες εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.
  - δ. κατά πόσο οι ελλείψεις/αδυναμίες έχουν ήδη αντιμετωπιστεί/καλυφθεί με άλλα μέτρα.
  - ε. κατά πόσο θα ήταν δυνατό ο ίδιος στόχος να επιτευχθεί με άλλα μέτρα που θα είχαν μικρότερες επιπτώσεις στην επιχείρηση επενδύσεων σε διοικητικό και οικονομικό επίπεδο.
  - στ. το βέλτιστο επίπεδο και η διάρκεια εφαρμογής του μέτρου για επίτευξη του εποπτικού στόχου και

- ζ. την πιθανότητα οι κίνδυνοι και οι αδυναμίες που έχουν εντοπιστεί να σχετίζονται στενά μεταξύ τους ή να αλληλοενισχύονται, ή και τα δύο, καθιστώντας αναγκαία την ενίσχυση των εποπτικών μέτρων.
368. Κατά την εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί στην αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λάβουν υπόψη τους τις συνολικές ποσοτικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας που πρέπει να εφαρμοστούν με βάση τα κριτήρια που προσδιορίζονται στους τίτλους 7 και 9.
369. Κατά την εφαρμογή εποπτικών μέτρων ή των κυρώσεων για την αντιμετώπιση ελλείψεων προληπτικής εποπτείας που σχετίζονται με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεργάζονται με τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ, ώστε οι υποκείμενες ελλείψεις/αδυναμίες να αντιμετωπίζονται επαρκώς από τα κατάλληλα μέτρα στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων των εποπτικών αρχών ΚΞΧ/ΧΤ και των αρμόδιων αρχών από τις αντίστοιχες εποπτικές τους απόψεις.
370. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν άμεσα εποπτικά μέτρα που συνδέονται άμεσα με τα αποτελέσματα οποιωνδήποτε εποπτικών δραστηριοτήτων.

10.2 Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ

371. Κατά τον προσδιορισμό της συνολικής αξιολόγησης ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα πορίσματα των αξιολογήσεων των στοιχείων της ΔΕΕΑ και ειδικότερα:
- α. τους κινδύνους στους οποίους η επιχείρηση επενδύσεων είναι εκτεθειμένη ή ενδέχεται να εκτεθεί·
  - β. την πιθανότητα η εταιρική διακυβέρνηση, οι ελλείψεις σε επίπεδο ελέγχου ή/και το επιχειρηματικό μοντέλο ή η στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων να επιδεινώνουν ή να μειώνουν τους εν λόγω κινδύνους ή να εκθέτουν την επιχείρηση επενδύσεων σε νέες κατηγορίες κινδύνων·
  - γ. κατά πόσο οι πηγές ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων παρέχουν επαρκή κάλυψη έναντι των εν λόγω κινδύνων· και
  - δ. τη δυνατότητα θετικής και αρνητικής αλληλεπίδρασης ανάμεσα στα στοιχεία (συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές μπορεί να κρίνουν μια ισχυρή κεφαλαιακή θέση ως δυνητικό παράγοντα μετριασμού συγκεκριμένων ανησυχιών σε επίπεδο ρευστότητας και χρηματοδότησης ή, αντίστροφα, μια αδύναμη κεφαλαιακή θέση μπορεί να θεωρηθεί ότι επιδεινώνει τις ανησυχίες στο συγκεκριμένο επίπεδο).
372. Με βάση τις εν λόγω παραμέτρους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων, η οποία ορίζεται ως η εγγύτητα αυτής σε ένα σημείο μη βιωσιμότητας σύμφωνα με την επάρκεια των πόρων ιδίων κεφαλαίων και

ρευστότητας, της διακυβέρνησης, των ελέγχων ή/και του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής για την κάλυψη των κινδύνων στους οποίους η επιχείρηση επενδύσεων εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί.

373. Με βάση αυτόν τον προσδιορισμό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να λαμβάνουν όλα τα εποπτικά μέτρα που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των ανησυχιών·
  - β. να προσδιορίζουν μελλοντικούς εποπτικούς πόρους και σχεδιασμό για την επιχείρηση επενδύσεων, μεταξύ άλλων εάν θα πρέπει να προγραμματίζονται συγκεκριμένες εποπτικές δραστηριότητες για την επιχείρηση επενδύσεων·
  - γ. να προσδιορίζουν, κατά περίπτωση την ανάγκη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ· και
  - δ. να προσδιορίζουν εάν η επιχείρηση επενδύσεων μπορεί να θεωρηθεί ότι τελεί «υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει».
374. Η συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ πρέπει να αποτυπώνεται σε μια βαθμολογία βιωσιμότητας που υπολογίζεται με βάση τις παραμέτρους που ορίζονται στον πίνακα 12 και τεκμηριώνονται σαφώς στη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ. Η εν λόγω ετήσια σύνοψη πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνει τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ και τις βαθμολογίες των στοιχείων της ΔΕΕΑ, καθώς και τυχόν εποπτικών πορισμάτων που έχουν διατυπωθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών.

Πίνακας 12. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.	<ul style="list-style-type: none"> • Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι κίνδυνοι κεφαλαίου και ρευστότητας της επιχείρησης επενδύσεων δεν ενέχουν σημαντικό κίνδυνο/ενέχουν πολύ μικρό κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας. • Η σύνθεση και ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων δεν εγείρουν ανησυχίες. • Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων δεν εγείρουν ανησυχίες.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχουν, κατά περίπτωση, ουσιώδεις ανησυχίες σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης της επιχείρησης επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής της ικανότητας ανάκαμψης.
2	<p>Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα των ίδιων κεφαλαίων που διατηρούνται. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει, κατά περίπτωση, χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης της επιχείρησης επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής της ικανότητας ανάκαμψης.
3	<p>Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα των ίδιων κεφαλαίων της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει, κατά περίπτωση, μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης της επιχείρησης επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής του ικανότητας ανάκαμψης.
4	<p>Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα των ίδιων κεφαλαίων της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων. • Υπάρχει, κατά περίπτωση, υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης της επιχείρησης επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής του ικανότητας ανάκαμψης.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
F	Η επιχείρηση επενδύσεων θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει».	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει άμεσος κίνδυνος όσον αφορά τη βιωσιμότητα της επιχείρησης επενδύσεων. Η επιχείρηση επενδύσεων πληροί τις προϋποθέσεις του χαρακτηρισμού «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», όπως ορίζεται στο άρθρο 32 παράγραφος 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ²².

375. Προκειμένου να προσδιορίζουν κατά πόσο η επιχείρηση επενδύσεων θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», το οποίο αποτυπώνεται με τη συνολική βαθμολογία «F» της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, κατά περίπτωση, να απευθύνονται στις αρχές εξυγίανσης προκειμένου να ενημερώνονται για τα πορίσματα της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Στην περίπτωση επιχειρήσεων επενδύσεων που δεν υπόκεινται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, αλλά οι οποίες αξιολογούνται ότι τελούν «υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσουν», οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ενισχύσουν τη δέσμευση με την επιχείρηση επενδύσεων για να διασφαλιστεί η συντεταγμένη εκκαθάρισή της.

10.3 Εφαρμογή κεφαλαιακών μέτρων

376. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβάλλουν απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων και να καθορίζουν προσδοκίες για τα ίδια κεφάλαια καθορίζοντας τις Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 (P2R) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) σύμφωνα με τον τίτλο 7.

377. Επιπλέον των απαιτήσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, ανάλογα με τις αδυναμίες και τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν στην αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, να επιβάλλουν πρόσθετα κεφαλαιακά μέτρα, όπως:

²² Ειδικότερα, η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι 1) η επιχείρηση επενδύσεων παραβιάζει, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας με τρόπο που στοιχειοθετεί την κατάργηση της άδειας λειτουργίας από την εποπτική αρχή, εξαιτίας, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι η επιχείρηση επενδύσεων έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων της· 2) τα στοιχεία ενεργητικού της επιχείρησης επενδύσεων είναι, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα είναι, στο εγγύς μέλλον, λιγότερα από τις υποχρεώσεις της· ή 3) η επιχείρηση επενδύσεων δεν είναι, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν θα είναι στο εγγύς μέλλον, σε θέση να εξυπηρετήσει τα χρέη ή άλλες υποχρεώσεις της όταν καταστούν απαιτητές. Το άρθρο 32 παράγραφος 4 στοιχείο δ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ορίζει επίσης τα κριτήρια της έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης για τον προσδιορισμό του κατά πόσο η επιχείρηση επενδύσεων θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», αλλά τα κριτήρια αυτά δεν λαμβάνονται υπόψη για τον σκοπό της ΔΕΕΑ και τον προσδιορισμό από τις αρμόδιες αρχές.

- α. να απαιτούν από την επιχείρηση επενδύσεων να χρησιμοποιεί καθαρά κέρδη για την ενίσχυση των ιδίων κεφαλαίων της σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο η) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.
  - β. να περιορίζουν ή να απαγορεύουν τη διανομή κερδών ή τις πληρωμές τόκων από την επιχείρηση επενδύσεων προς τους μετόχους, τα μέλη ή τους κατόχους μέσων του πρόσθετου κεφαλαίου κατηγορίας 1, εφόσον η εν λόγω απαγόρευση δεν συνιστά αθέτηση υποχρέωσης της επιχείρησης επενδύσεων σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο θ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 ή/και
  - γ. να απαιτούν από την επιχείρηση επενδύσεων να εφαρμόζει ειδική πολιτική προβλέψεων ή μεταχείριση των στοιχείων του ενεργητικού από την άποψη των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας (ΕΕ) 2013/2034.
378. Εάν, μετά τη σύνδεση με την εποπτική αρχή για την ΚΞΧ/ΧΤ, υπάρχει ανάγκη οι αρμόδιες αρχές να αντιμετωπίσουν τις ελλείψεις/αδυναμίες της προληπτικής εποπτείας που σχετίζονται με κινδύνους ΞΧ/ΧΤ ως αποτέλεσμα της αξιολόγησης των στοιχείων ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να τις συμπεριλάβουν στην εξέτασή τους κατά τον καθορισμό απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων μόνο όταν αυτό κρίνεται καταλληλότερο από άλλα εποπτικά μέτρα. Εάν επιβληθεί απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως προσωρινό μέτρο ενώ αντιμετωπίζονται οι ελλείψεις.

10.4 Εφαρμογή μέτρων ρευστότητας

379. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβάλλουν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον τίτλο 9.
380. Ανεξάρτητα από τις ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, βάσει των αδυναμιών και των ελλείψεων που εντοπίζονται στην αξιολόγηση των κινδύνων για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση, να επιβάλλουν πρόσθετα μέτρα ρευστότητας, όπως ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο ια) ή το άρθρο 42 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

10.5 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων

381. Προκειμένου να αντιμετωπίσουν συγκεκριμένες ελλείψεις που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν την εφαρμογή μέτρων που δεν σχετίζονται άμεσα με τις ποσοτικές απαιτήσεις κεφαλαίου ή ρευστότητας. Η παρούσα ενότητα περιλαμβάνει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο δυνητικών εποπτικών μέτρων που μπορούν να εφαρμοστούν βάσει του άρθρου 39 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν άλλα εποπτικά μέτρα, όπως ορίζονται στο εν λόγω άρθρο, αν αυτά είναι καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των

διαπιστωθεισών ελλείψεων όπως περιγράφονται στην παρούσα ενότητα. Η επιλογή των μέτρων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με τους τίτλους 4, 5, 6 και 8 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.

Ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου

382. Τα εποπτικά μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου ενδέχεται να περιλαμβάνουν την απαίτηση από την επιχείρηση επενδύσεων να προσαρμόσει τις απαιτήσεις διακυβέρνησης και ελέγχου προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής, ή τον περιορισμό συγκεκριμένων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.
383. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να προβεί σε προσαρμογές των ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων ή των ρυθμίσεων διακυβέρνησης, προκειμένου να συμμορφώνονται με το επιθυμητό επιχειρηματικό μοντέλο ή τη στρατηγική απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
- α. την προσαρμογή του χρηματοδοτικού σχεδίου που προβλέπεται στη στρατηγική, εάν δεν υποστηρίζεται από εσωτερικό κεφαλαιακό προγραμματισμό ή αξιόπιστες παραδοχές·
  - β. τροποποιήσεις στις οργανωτικές δομές, ενίσχυση των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων και ρυθμίσεις για υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής, ή/και
  - γ. τροποποιήσεις στα συστήματα ΤΠ και ενίσχυση αυτών για υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής.
384. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο ε) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να προβεί σε τροποποιήσεις του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής, εφόσον:
- α. δεν υποστηρίζεται από κατάλληλες ρυθμίσεις σε επίπεδο οργάνωσης, διακυβέρνησης ή ελέγχου και διαχείρισης κινδύνου·
  - β. δεν υποστηρίζεται από κεφαλαιακά και επιχειρησιακά σχέδια, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης κατανομής οικονομικών, ανθρώπινων και τεχνολογικών (ΤΠ) πόρων· ή/και
  - γ. υπάρχουν σημαντικές ανησυχίες σχετικά με τη βιωσιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου.
385. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο στ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να μειώσουν τον εγγενή κίνδυνο στα προϊόντα που παράγουν/διανέμουν, μεταξύ άλλων:
- απαιτώντας μεταβολές στους εγγενείς κινδύνους σε συγκεκριμένα προϊόντα· ή/και
  - απαιτώντας βελτιώσεις στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για την ανάπτυξη και διαχείριση των προϊόντων·
- β. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να μειώσει τον εγγενή κίνδυνο στα συστήματά της, με μέσα μεταξύ άλλων:
- απαιτώντας βελτιώσεις στα συστήματα ή αύξηση του επιπέδου των επενδύσεων ή επιτάχυνση της εφαρμογής νέων συστημάτων· ή/και
  - απαιτώντας βελτιώσεις στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για ανάπτυξη και συντήρηση του συστήματος·
- γ. να απαιτήσουν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να μειώσουν τον εγγενή κίνδυνο στις δραστηριότητές τους, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που ανατίθενται σε τρίτους, με μέσα μεταξύ άλλων:
- απαιτώντας μεταβολές ή μείωση ορισμένων δραστηριοτήτων με σκοπό τη μείωση του εγγενούς κινδύνου τους· ή/και
  - απαιτώντας βελτίωση των ρυθμίσεων διακυβέρνησης και ελέγχου και εποπτεία των δραστηριοτήτων που ανατίθενται σε τρίτους.

Εσωτερική διακυβέρνηση και έλεγχοι σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων

386. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων μπορούν να επικεντρωθούν στην απαίτηση από την επιχείρηση επενδύσεων να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου ή να μειώσει τον εγγενή κίνδυνο στα προϊόντα, τα συστήματα και τις δραστηριότητες αυτής. Κατά την εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν στην αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, ώστε οι υποκείμενες ελλείψεις/αδυναμίες να αντιμετωπίζονται με συνεπή τρόπο.

387. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να προβεί σε μεταβολές των συνολικών ρυθμίσεων της διακυβέρνησης και της οργανωτικής δομής της απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- μεταβολές στην οργανωτική ή λειτουργική δομή, συμπεριλαμβανομένων των γραμμών αναφοράς·
  - τροποποιήσεις στις πολιτικές διαχείρισης κινδύνου ή στον τρόπο με τον οποίο αυτές αναπτύσσονται και εφαρμόζονται στο σύνολο του οργανισμού· ή/και
  - αυξημένη διαφάνεια στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης·
- β. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να προβεί σε τροποποιήσεις των ρυθμίσεων σε επίπεδο οργανωτικής δομής, σύνθεσης ή εργασίας του διοικητικού οργάνου·
- γ. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να ενισχύσει τις συνολικές ρυθμίσεις διαχείρισης κινδύνου απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
- τροποποιήσεις ή μείωση της διάθεσης ανάληψης κινδύνου ή των ρυθμίσεων διακυβέρνησης για καθορισμό της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και την ανάπτυξη της συνολικής στρατηγικής κινδύνου·
  - βελτιώσεις των διαδικασιών και μοντέλων ΔΑΕΕΚ ή ΔΑΕΕΡ όταν δεν θεωρούνται κατάλληλες για τον σκοπό τον οποίο υπηρετούν·
  - ενίσχυση των δυνατοτήτων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του συνολικού προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων· ή/και
  - ενισχύσεις στον σχεδιασμό έκτακτης ανάγκης·
- δ. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να ενισχύσει τις ρυθμίσεις και μονάδες εσωτερικού ελέγχου απαιτώντας, μεταξύ άλλων:
- την ανεξαρτησία και την επαρκή στελέχωση της μονάδας εσωτερικού ελέγχου· ή/και
  - βελτιώσεις στη διαδικασία εσωτερικής υποβολής αναφορών προκειμένου να διασφαλιστεί η καταλληλότητα της αναφοράς προς το διοικητικό όργανο·
- ε. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να ενισχύσει τα πληροφοριακά συστήματα ή τις ρυθμίσεις επιχειρησιακής συνέχειας, απαιτώντας για παράδειγμα:
- βελτιώσεις στην αξιοπιστία των συστημάτων· ή/και
  - ανάπτυξη και ασκήσεις επί των σχεδίων επιχειρησιακής συνέχειας·

388. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων:

- α. να προβεί σε τροποποιήσεις των πολιτικών αποδοχών· ή/και
  - β. να περιορίσει τις μεταβλητές αποδοχές ως ποσοστό των καθαρών εσόδων.
389. Με βάση τα αποτελέσματα της ποιοτικής αναθεώρησης των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και σε περίπτωση που εντοπιστούν ελλείψεις, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από την επιχείρηση επενδύσεων:
- α. να εκπονήσει σχέδιο λήψης διορθωτικών μέτρων με στόχο τη βελτίωση των ασκήσεων και των πρακτικών προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
  - β. να πραγματοποιήσει αλλαγές στο σχέδιο κάλυψης κεφαλαιακών αναγκών της επιχείρησης επενδύσεων·
  - γ. κατά περίπτωση, να εφαρμόζει συγκεκριμένα προκαθορισμένα σενάρια (ή στοιχεία αυτών) ή να χρησιμοποιεί συγκεκριμένες παραδοχές.

Κίνδυνος για τον πελάτη

390. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του κινδύνου για τον πελάτη και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από την επιχείρηση επενδύσεων να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.
391. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων:
- α. να εμπλέξει το διοικητικό όργανο ή τις επιτροπές της πιο ενεργά στη διαχείριση του κινδύνου για τον πελάτη·
  - β. να βελτιώσει το οργανωτικό πλαίσιο για να διασφαλίζει την αποτελεσματική παροχή υπηρεσιών στους πελάτες, με επαρκείς (ποιοτικούς και ποσοτικούς) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους (συμπεριλαμβανομένης της προώθησης και υποστήριξης, των πληροφοριακών συστημάτων)·
  - γ. να βελτιώσει το πλαίσιο ελέγχου (αποτελεσματικότητα και ανεξαρτησία των λειτουργιών ελέγχου) για τον μετριασμό των κινδύνων της για τους πελάτες·
  - δ. να βελτιώσει την ποιότητα και τη συχνότητα υποβολής εκθέσεων σχετικά με τον κίνδυνο για τον πελάτη στο διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη.
392. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων:
- α. να εφαρμόσει συγκεκριμένη πολιτική προβλέψεων·

- β. να προσαρμόσει τις εσωτερικές εκτιμήσεις του ποσού του παράγοντα Κ για τον κίνδυνο για τον πελάτη και να υπολογίσει την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων.
393. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχεία ε) και στ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων:
- α. να θέσει περιορισμούς ή όρια στις δραστηριότητες, τις λειτουργίες ή το δίκτυο·
  - β. να ζητήσει την εκποίηση δραστηριοτήτων που ενέχουν υπερβολικό κίνδυνο για την οικονομική ευρωστία της επιχείρησης επενδύσεων·
  - γ. να μειώσει τον κίνδυνο που είναι εγγενής στις δραστηριότητες, τα προϊόντα (συμπεριλαμβανομένης της έκθεσης σε σύνθετα προϊόντα και συναλλαγές, το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης) και τα συστήματα που περιλαμβάνουν δραστηριότητες που ανατίθενται σε εξωτερικούς συνεργάτες.

Κίνδυνος στην αγορά

394. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του κινδύνου στην αγορά και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από την επιχείρηση επενδύσεων να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.
395. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο στην αγορά, μεταξύ άλλων:
- α. διασφαλίζοντας ότι ο κίνδυνος αγοράς της επιχείρησης επενδύσεων αντικατοπτρίζει ορθά τη διάθεση της επιχείρησης επενδύσεων για ανάληψη κινδύνου αγοράς και συνάδει με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου·
  - β. απαιτώντας κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο με επαρκείς (ποιοτικούς και ποσοτικούς) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους·
  - γ. ενισχύοντας την απόδοση των εσωτερικών προσεγγίσεων της επιχείρησης επενδύσεων ή των δυνατοτήτων δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου ή προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
  - δ. ενισχύοντας την ποιότητα και τη συχνότητα της υποβολής αναφορών προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη της επιχείρησης επενδύσεων· ή/και

- ε. απαιτώντας συχνότερους και εμπειριστατωμένους εσωτερικούς ελέγχους με αναφορά στον κίνδυνο στην αγορά και τον υπολογισμό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων.
396. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο ε) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:
- α. να περιορίζουν τις επενδύσεις σε συγκεκριμένα προϊόντα, όταν οι πολιτικές και οι διαδικασίες της επιχείρησης επενδύσεων δεν διασφαλίζουν ότι ο κίνδυνος που απορρέει από τα εν λόγω προϊόντα θα καλυφθεί και θα ελεγχθεί επαρκώς·
  - β. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να παρουσιάσει ένα σχέδιο για σταδιακή μείωση των ανοιγμάτων σε επισφαλείς ή/και μη ευχερώς ρευστοποιήσιμες θέσεις· ή/και
  - γ. να απαιτούν την αποεπένδυση χρηματοπιστωτικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου οι διαδικασίες αποτίμησης της επιχείρησης επενδύσεων δεν παράγουν συντηρητικές αποτιμήσεις.
397. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο στ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:
- α. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να μειώσει το επίπεδο του εγγενούς κινδύνου αγοράς (μέσω αντιστάθμισης κινδύνου ή πώλησης περιουσιακών στοιχείων)· και/ή
  - β. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να αυξήσει το ύψος των παραγώγων που εκκαθαρίζονται μέσω των κεντρικών αντισυμβαλλομένων.

Κίνδυνος για την επιχείρηση

398. Τα εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση του κινδύνου για την επιχείρηση και των αντίστοιχων ρυθμίσεων διαχείρισης και ελέγχου ενδέχεται να επικεντρώνονται στην απαίτηση από την επιχείρηση επενδύσεων να μειώσει τα επίπεδα εγγενούς κινδύνου ή να ενισχύσει τις ρυθμίσεις διαχείρισης και ελέγχου.
399. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:
- α. να διασφαλίσουν ότι η στρατηγική κινδύνου της επιχείρησης επενδύσεων αντικατοπτρίζει σωστά τη διάθεση της επιχείρησης επενδύσεων να αναλάβει κινδύνους για την επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων των καθημερινών ροών συναλλαγών, της συγκέντρωσης και της αθέτησης υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου, και είναι συνεπής με τη συνολική διάθεση ανάληψης κινδύνου·

- β. να απαιτήσουν κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο με επαρκείς (ποιοτικούς και ποσοτικούς) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους·
  - γ. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να εμπλέκει το διοικητικό όργανο ή τις επιτροπές του πιο ενεργά στη διαχείριση του κινδύνου για την επιχείρηση·
  - δ. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να εξετάζει τον εγγενή κίνδυνο για την επιχείρηση κατά την έγκριση νέων προϊόντων και συστημάτων·
  - ε. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να βελτιώσει τον προσδιορισμό του λειτουργικού κινδύνου (σχετικά με την καθημερινή ροή συναλλαγών) και τα συστήματα μέτρησης· και/ή
  - στ. να προσαρμόσουν τις εσωτερικές εκτιμήσεις του ποσού του παράγοντα Κ για τον κίνδυνο για την επιχείρηση και να υπολογίσουν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων.
400. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχεία ε) και στ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν:
- α. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να θέσει περιορισμούς ή όρια στις επιχειρηματικές δραστηριότητες, τις ενέργειες ή το δίκτυο των επιχειρήσεων επενδύσεων (μείωση του βαθμού κινδύνου συγκέντρωσης ή της έκθεσης σε κίνδυνο αθέτησης υποχρεώσεων αντισυμβαλλομένου συναλλαγών)·
  - β. να απαιτήσουν την εκποίηση δραστηριοτήτων που ενέχουν υπερβολικό κίνδυνο για την ευρωστία της επιχείρησης επενδύσεων·
  - γ. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να μειώσει το πεδίο ή/και την έκταση των δραστηριοτήτων εξωτερικής ανάθεσης, συμπεριλαμβανομένης της αναδιάρθρωσης ή της εξόδου από ρυθμίσεις εξωτερικής ανάθεσης και της μετάβασης σε άλλον πάροχο υπηρεσιών·
  - δ. να απαιτήσουν από την επιχείρηση επενδύσεων να μετριάσει τις εκθέσεις κινδύνου για την επιχείρηση·
  - ε. να θέσουν περιορισμούς ή όρια στις επιχειρηματικές δραστηριότητες, τις ενέργειες ή το δίκτυο των επιχειρήσεων επενδύσεων ή να ζητούν την αφαίρεση δραστηριοτήτων που ενέχουν υπερβολικούς κινδύνους για την ευρωστία ενός ιδρύματος· ή επιχείρηση επενδύσεων·
  - στ. να απαιτήσουν τη μείωση του κινδύνου τον οποίο ενέχουν οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και τα συστήματα των επιχειρήσεων επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ που έχουν επιπτώσεις στην προληπτική εποπτεία.

Άλλοι κίνδυνοι κεφαλαίου

401. Ανεξάρτητα από την απαίτηση κατοχής πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν την εφαρμογή εποπτικών μέτρων όταν τα αποτελέσματα της ΔΕΕΑ ή άλλων εποπτικών δραστηριοτήτων αποκαλύπτουν ελλείψεις στη μέτρηση, διαχείριση, παρακολούθηση και έλεγχο του λειτουργικού κινδύνου από την επιχείρηση επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένου ιδίως του κινδύνου ΤΠΕ, του κινδύνου επιτοκίου που προκύπτει από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών ή οποιουδήποτε άλλου κινδύνου που σχετίζεται με την επιχείρηση επενδύσεων.

Κίνδυνος ρευστότητας

402. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο ια) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 αρμόδιες αρχές μπορούν:

- α. να απαιτούν τη διαφοροποίηση του αποθέματος ρευστότητας και τη νομισματική συμφωνία μεταξύ των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων και των καθαρών εκροών·
- β. να επιβάλλουν απαιτήσεις επί της συγκέντρωσης των διακρατούμενων ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων, στις οποίες να περιλαμβάνονται:
  - απαιτήσεις επί της σύνθεσης του προφίλ ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης επενδύσεων όσον αφορά τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων, τα νομίσματα· και/ή
  - ανώτατα όρια, όρια ή περιορισμοί επί των συγκεντρώσεων χρηματοδότησης·
- γ. να επιβάλλουν περιορισμούς σε βραχυπρόθεσμες συμβατικές ή συμπεριφορικές αναντιστοιχίες ληκτότητας:
  - η επιβολή περιορισμών στις αναντιστοιχίες ληκτότητας (σε ειδικά χρονικά κλιμάκια)·
  - η επιβολή περιορισμών στις ελάχιστες περιόδους επιβίωσης· ή/και
  - η επιβολή περιορισμών στην εξάρτηση από συγκεκριμένες πηγές βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης, όπως η χρηματοδότηση μέσω χρηματαγοράς.

403. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα της επιχείρησης επενδύσεων να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο ρευστότητας απαιτώντας, μεταξύ άλλων:

- β. να ενισχύσει τη δυνατότητα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για βελτίωση της ικανότητας του ιδρύματος να εντοπίζει και να ποσοτικοποιεί τις ουσιώδεις πηγές κινδύνου ρευστότητας για την επιχείρηση επενδύσεων·
  - γ. να ενισχύσει την ικανότητά του να ρευστοποιεί τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία του·
  - δ. να ενισχύσει το σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας και το πλαίσιο δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης ρευστότητας· ή/και
  - ε. να ενισχύσει την υποβολή πληροφοριών αναφοράς σχετικά με τη διαχείριση ρευστότητας προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη της επιχείρησης επενδύσεων.
404. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο ια) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν τη λήψη μέτρων για τροποποίηση του προφίλ χρηματοδότησης της επιχείρησης επενδύσεων τα οποία θα στοχεύουν, μεταξύ άλλων:
- α. στη μείωση της εξάρτησής της από συγκεκριμένες χρηματοδοτικές αγορές (με δυνητικά υψηλή μεταβλητότητα), όπως η χονδρική χρηματοδότηση·
  - β. στη μείωση της συγκέντρωσης του προφίλ χρηματοδότησης όσον αφορά στους αντισυμβαλλόμενους, τις κορυφώσεις στο προφίλ μακροχρόνιας διάρκειας, των (αναντιστοιχιών των) νομισμάτων· ή/και
  - γ. στη μείωση του ποσού των βεβαρημένων περιουσιακών στοιχείων της, ενδεχομένως μέσω της διαφοροποίησης ανάμεσα στη συνολική επιβάρυνση και την πλεονάζουσα εξασφάλιση.

10.6 Εποπτική αντίδραση σε μια κατάσταση όπου δεν πληρούται η κεφαλαιακή απαίτηση βάσει του Πυλώνα 2

405. Η κεφαλαιακή απαίτηση βάσει του Πυλώνα 2 αποτελεί μια νομικά δεσμευτική απαίτηση που πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις επενδύσεων ανά πάσα στιγμή, μεταξύ άλλων και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Όταν η κεφαλαιακή απαίτηση βάσει του Πυλώνα 2 που έχει οριστεί σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν πληρούται πλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο πρόσθετων αρμοδιοτήτων παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένης της ανάκλησης της άδειας είτε απευθείας εάν έχουν τέτοια αρμοδιότητα είτε εξετάζοντας το ενδεχόμενο να το ζητήσουν από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της οδηγίας 2014/65/ΕΕ ή, κατά περίπτωση, της εφαρμογής μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και δράσεων εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ και της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, αντίστοιχα. Κατά την άσκηση των εν λόγω εξουσιών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν αν τα μέτρα είναι ανάλογα με τις περιστάσεις και την εκτίμησή τους σχετικά με το πώς ενδέχεται να εξελιχθεί η κατάσταση. Μια παράβαση της κεφαλαιακής απαίτησης βάσει του Πυλώνα 2

θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό εάν μια επιχείρηση επενδύσεων τελεί υπό πτώχευση ή είναι πιθανό να πτωχεύσει.

10.7 Εποπτική αντίδραση σε μια κατάσταση όπου δεν πληρούνται οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G)

406. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να παρακολουθούν εάν το ποσό των ιδίων κεφαλαίων που αναμένονται σύμφωνα με τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 καθορίζεται και διατηρείται από την επιχείρηση επενδύσεων με την πάροδο του χρόνου.
407. Όταν τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης επενδύσεων μειώνονται ή ενδέχεται να μειωθούν κάτω από το επίπεδο που καθορίζουν οι P2G, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αναμένει ότι η επιχείρηση επενδύσεων θα προβεί σε σχετική κοινοποίηση και θα καταρτίσει ένα αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξακριβώσουν ότι στην κοινοποίησή της, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να εξηγήσουν ποιες δυσμενείς συνέπειες είναι πιθανό να τις αναγκάσουν να προβούν σε αυτές τις ενέργειες και ποια είναι τα μέτρα που προβλέπονται για την τελική αποκατάσταση της συμμόρφωσης με τις P2G, στο πλαίσιο ενός ενισχυμένου εποπτικού διαλόγου.
408. Υπάρχουν γενικά τρεις καταστάσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη από μια αρμόδια αρχή, σύμφωνα τις οποίες μια επιχείρηση επενδύσεων ενδέχεται να μην ανταποκριθεί στις P2G.
- α. Όταν το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων μειώνεται κάτω από το επίπεδο των P2G (παραμένοντας ωστόσο πάνω από τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση (OCR)) υπό ειδικές συνθήκες ανά επιχείρηση επενδύσεων ή εξωγενείς συνθήκες υπό τις οποίες οι κίνδυνοι που οι P2G είχαν ως στόχο να καλύψουν, υλοποιήθηκαν, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στην επιχείρηση επενδύσεων να λειτουργεί προσωρινά κάτω από το επίπεδο των P2G, εφόσον το αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης είναι αξιόπιστο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην ενότητα 7.7.3. Η αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να εξετάσει το ενδεχόμενο προσαρμογής του επιπέδου των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G), κατά περίπτωση.
  - β. Όταν το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων μειώνεται κάτω από το επίπεδο των P2G υπό συγκεκριμένες συνθήκες σε επίπεδο επιχείρησης επενδύσεων ή εξωγενείς συνθήκες λόγω της υλοποίησης κινδύνων που οι P2G δεν είχαν ως στόχο να καλύψουν, οι αρμόδιες αρχές αναμένουν από την επιχείρηση επενδύσεων να αυξήσει το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο των P2G εντός κατάλληλου χρονιοδιαγράμματος.

- γ. Όταν η επιχείρηση επενδύσεων παραβλέπει τις P2G, δεν τις ενσωματώνει στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων ή δεν δημιουργεί ίδια κεφάλαια προκειμένου να ανταποκριθεί στις P2G εντός των προθεσμιών που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 294, αυτό μπορεί να οδηγήσει τις αρμόδιες αρχές να εφαρμόσουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα, όπως ορίζεται στις ενότητες 10.3 και 10.5.

Όταν η άδεια λειτουργίας κάτω από το επίπεδο των P2G που αναφέρεται στο στοιχείο α) δεν έχει χορηγηθεί και τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης επενδύσεων είναι επανειλημμένα κάτω από το επίπεδο των P2G, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να επιβάλλει απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με τον τίτλο 7.

409. Παρά τις ειδικές εποπτικές δράσεις σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εξετάσουν την εφαρμογή μέτρων κεφαλαιακής ενίσχυσης και πρόσθετων εποπτικών μέτρων που ορίζονται στις ενότητες 10.3 και 10.5, όταν αυτά θεωρούνται καταλληλότερα για να εξεταστούν οι λόγοι για τους οποίους τα ίδια κεφάλαια μειώνονται κάτω από το επίπεδο που καθορίζεται από τις P2G.

10.8 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης

410. Πέραν των εποπτικών μέτρων που αναφέρονται σε αυτόν τον τίτλο, για τις επιχειρήσεις επενδύσεων που υπόκεινται στις απαιτήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της εν λόγω οδηγίας, τα οποία λειτουργούν ως συμπληρωματικά επιπλέον του συνόλου των εποπτικών μέτρων που ορίζονται στα άρθρα 39 έως 42 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.
411. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης με την επιφύλαξη των υπόλοιπων εποπτικών μέτρων και, κατά τη λήψη των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, πρέπει να επιλέξουν το(τα) πιο κατάλληλο(α) μέτρο(α) προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το αποτέλεσμα θα είναι ανάλογο των συγκεκριμένων συνθηκών.

10.9 Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα ΚΞΧ/ΧΤ

412. Όταν οι αρμόδιες αρχές, κατά την άσκηση των εποπτικών δραστηριοτήτων τους, έχουν εύλογες ενδείξεις για ελλείψεις στο πλαίσιο των συστημάτων και των ελέγχων της επιχείρησης επενδύσεων ή στο πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης που σχετίζονται με την ΚΞΧ/ΧΤ ή εύλογους λόγους να υποπτεύονται ότι η επιχείρηση επενδύσεων έχει αυξημένο άνοιγμα σε κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, πρέπει:
- α. να ειδοποιούν την εποπτική αρχή για την ΚΞΧ/ΧΤ σχετικά με τις εν λόγω ελλείψεις και τους κινδύνους αμέσως μόλις εντοπιστούν·

- β. να αξιολογούν την επίπτωση που ενδέχεται να έχουν οι εν λόγω ελλείψεις και κίνδυνοι στην εποπτική κατάσταση της επιχείρησης επενδύσεων·
  - γ. να συνεργάζονται με τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ και, σύμφωνα με τις εντολές και τις αρμοδιότητες των αντίστοιχων αρχών, να εξετάζουν τα καταλληλότερα προληπτικά εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εν λόγω ελλείψεων και κινδύνων, επιπλέον των μέτρων που λαμβάνουν οι εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ.
413. Όταν οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται ή λαμβάνουν γνώση εποπτικών μέτρων ή κυρώσεων που σχεδιάζονται ή επιβάλλονται από τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ, πρέπει να εξετάζουν εάν και με ποιον τρόπο πρέπει να μετριαστούν οι πιθανές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας των αδυναμιών και των αστοχιών που εντοπίζονται από τις εποπτικές αρχές ΚΕΧ/ΧΤ.

Τίτλος 11 Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε ομίλους επιχειρήσεων επενδύσεων

---

414. Ο εν λόγω τίτλος εξετάζει την εφαρμογή των από κοινού διαδικασιών και μεθοδολογίας της ΔΕΕΑ όπως ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σε σχέση με τους ομίλους επιχειρήσεων επενδύσεων και τις οντότητές τους. Παρέχει επίσης σημεία σύνδεσης με την εποπτική συνεργασία και τον συντονισμό σύμφωνα με τα άρθρα 48 και 49 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 και σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 48 παράγραφος 8 της εν λόγω οδηγίας²³.
415. Στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τους πιθανούς κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή ΚΞΧ/ΧΤ του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μητρική επιχείρηση, καθώς και τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ που είναι αρμόδιες για την εποπτεία ΚΞΧ/ΧΤ των εγκαταστάσεων του ομίλου σε διαφορετικές δικαιοδοσίες, ιδίως την αξιολόγηση των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ, των ουσιωδών αδυναμιών και των παραβιάσεων της νομοθεσίας ΚΞΧ/ΧΤ, που συνδέονται με τη δομή του διασυνοριακού τραπεζικού ομίλου.
416. Κατά την αξιολόγηση των προληπτικών επιπτώσεων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ για έναν διασυνοριακό όμιλο επιχειρήσεων επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιοποιούν τις πληροφορίες που λαμβάνονται μέσω διμερών επαφών με τις αρμόδιες εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ και μέσω της συμμετοχής τους σε κολλέγια ΚΞΧ/ΧΤ²⁴ και σε σώματα προληπτικής εποπτείας.

11.1 Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυνοριακούς ομίλους

417. Κατά την εφαρμογή της ΔΕΕΑ και των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών σε διασυνοριακούς ομίλους επιχειρήσεων επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τη βιωσιμότητα για τον όμιλο συνολικά, καθώς και για τις επιμέρους οντότητές του, επιδιώκοντας παράλληλα να αποφευχθεί η περιττή επικάλυψη των εποπτικών απαιτήσεων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τον διαχωρισμό της διαδικασίας σε δύο στάδια: 1) οι αρμόδιες αρχές πραγματοποιούν μια αρχική αξιολόγηση των οντοτήτων που τελούν υπό την άμεση εποπτεία τους και 2) οι αρμόδιες αρχές συντονίζουν την αξιολόγηση, όπου καθορίζεται στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 48 παράγραφος 2 και του άρθρου 49 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.

---

²³ ΕΒΑ/RTS/2021/06 σχετικά με τα σώματα εποπτών για ομίλους επιχειρήσεων επενδύσεων

²⁴ «Κολλέγια ΚΞΧ/ΧΤ» όπως ορίζονται στις κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 μεταξύ των αρμόδιων αρχών που εποπτεύουν πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς («Οι κατευθυντήριες γραμμές για τα κολλέγια ΚΞΧ/ΧΤ»).

418. Σύμφωνα με το πεδίο εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 1:
- α. οι αρχές ενοποιημένης εποπτείας πρέπει να πραγματοποιούν την αρχική αξιολόγηση της μητρικής επιχείρησης και του ομίλου των επιχειρήσεων επενδύσεων σε ενοποιημένο επίπεδο και
  - β. οι αρμόδιες αρχές πρέπει να πραγματοποιούν την αρχική αξιολόγηση στις οντότητες που τελούν υπό την εποπτεία τους (σε ατομική ή υποενοποιημένη βάση, κατά περίπτωση).
419. Στις περιπτώσεις όπου οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στις θυγατρικές ενός διασυννοριακού ομίλου, οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές πρέπει, κατά την πραγματοποίηση της αρχικής τους αξιολόγησης, να εξετάζουν πρωτίστως τις επιχειρήσεις επενδύσεων σε ατομική βάση, δηλ. να αξιολογούν το επιχειρηματικό μοντέλο, τη στρατηγική, την εσωτερική διακυβέρνηση και τους μηχανισμούς ελέγχου, τους κινδύνους κεφαλαίου και ρευστότητας και την επάρκεια σε επίπεδο κεφαλαίου και ρευστότητας της οντότητας, όπως θα εξετάζαν μια επιχείρηση επενδύσεων σε ατομική βάση. Τα πορίσματα από τις εν λόγω αρχικές αξιολογήσεις θα περιλαμβάνουν επίσης, κατά περίπτωση, τον εντοπισμό βασικών αδυναμιών σε πλαίσιο ομίλου, οι οποίες μπορούν να σχετίζονται με την εξάρτηση μια επιχείρησης επενδύσεων από τη μητρική/τον όμιλο για χρηματοδότηση, κεφάλαια και τεχνολογική υποστήριξη. Στις αρχικές αξιολογήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε ατομική βάση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αποτυπώνουν τα πλεονεκτήματα και τους επικουρικούς παράγοντες που αφορούν τη συμμετοχή της οντότητας στον όμιλο, τα οποία μπορούν να συσχετιστούν με την τεχνολογική υποστήριξη του ομίλου και τις ρυθμίσεις χρηματοδοτικής στήριξης.
420. Τα αποτελέσματα μιας τέτοιας αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, στα οποία συμπεριλαμβάνονται, εφόσον έχουν εντοπιστεί, οι απόψεις σχετικά με τις βασικές εξαρτήσεις από τη μητρική/τον όμιλο, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ως δεδομένα για τις αξιολογήσεις και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να εξετάζονται από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συστάθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034.
421. Με βάση τις συζητήσεις στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να οριστικοποιήσουν τις αντίστοιχες αξιολογήσεις της ΔΕΕΑ, προχωρώντας στις απαραίτητες προσαρμογές σύμφωνα με τα αποτελέσματα των συζητήσεων των σωμάτων.
422. Στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν τα ακόλουθα:
- α. τον σχεδιασμό, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας, και τα χρονοδιαγράμματα για την εκτέλεση της αξιολόγησης διαφόρων στοιχείων της ΔΕΕΑ για τον ενοποιημένο όμιλο.

- β. τα επιμέρους στοιχεία της εφαρμογής των σημείων αναφοράς που χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ·
- γ. την προσέγγιση που υιοθετείται για την αξιολόγηση και βαθμολογία των υποκατηγοριών κινδύνου μεμονωμένα, στις περιπτώσεις όπου οι εν λόγω υποκατηγορίες έχουν κριθεί ουσιώδεις·
- δ. τα δεδομένα που απαιτούνται από την επιχείρηση επενδύσεων σε ενοποιημένο επίπεδο και σε επίπεδο οντότητας για τη διεξαγωγή της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ·
- ε. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων των βαθμολογιών της ΔΕΕΑ που έχουν αποδοθεί σε διάφορα στοιχεία, καθώς και τη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ σε ενοποιημένο επίπεδο και σε επίπεδο οντότητας. Κατά τη συζήτηση της αξιολόγησης των μεμονωμένων κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρωθούν στους κινδύνους που έχουν κριθεί ως ουσιώδεις για τις αντίστοιχες οντότητες·
- στ. διασυνοριακές προληπτικές επιπτώσεις των κινδύνων και ανησυχιών ΞΧ/ΧΤ· και
- ζ. τα προγραμματισμένα μέτρα εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης, κατά περίπτωση.

11.2 Αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά επιχείρηση επενδύσεων

- 423. Ο προσδιορισμός της κεφαλαιακής επάρκειας και των απαιτήσεων σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στον τίτλο 7 για διασυνοριακούς ομίλους επιχειρήσεων επενδύσεων αποτελεί μέρος της συζήτησης στο σώμα εποπτών.
- 424. Η άσκηση των εποπτικών αρμοδιοτήτων και η λήψη εποπτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 σε ενοποιημένο επίπεδο ή σε επίπεδο οντότητας, όπως ορίζεται στον τίτλο 7, θα πρέπει να συζητούνται στο σώμα εποπτών.
- 425. Στο πλαίσιο των συζητήσεων για την επάρκεια του επιπέδου ιδίων κεφαλαίων και τον προσδιορισμό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:
  - α. την αξιολόγηση της σημαντικότητας των κινδύνων και των ελλείψεων που εντοπίστηκαν τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένης

οντότητας (δηλ. ποιοι κίνδυνοι είναι ουσιώδεις για τον όμιλο ως σύνολο και ποιοι είναι ουσιώδεις μόνο για μία οντότητα) και το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη των εν λόγω κινδύνων·

- β. τις περιπτώσεις όπου οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν είναι κοινές σε όλες τις οντότητες, συντονίζοντας την αξιολόγηση και την εποπτική δράση και, συγκεκριμένα, αποφασίζοντας εάν πρέπει να επιβληθούν μέτρα σε ενοποιημένο επίπεδο ή σε επίπεδο οντότητας αναλογικά για τις οντότητες όπου παρατηρούνται κοινές ελλείψεις·
- γ. τα αποτελέσματα των υπολογισμών των εποπτικών σημείων αναφοράς χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για όλες τις οντότητες εντός του ομίλου σε ενοποιημένο επίπεδο·
- δ. την απαίτηση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που θα επιβληθεί στις οντότητες και σε ενοποιημένο επίπεδο προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια των τελικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και κατά πόσο υπάρχει ανάγκη μεταφοράς των ιδίων κεφαλαίων από ενοποιημένο επίπεδο σε επίπεδο· και
- ε. τον προσδιορισμό των κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για μια μητρική ή θυγατρική επιχείρηση επενδύσεων ή σε ενοποιημένο επίπεδο.

426. Η κεφαλαιακή απαίτηση και τα άλλα κεφαλαιακά μέτρα, εάν υπάρχουν, θα πρέπει να ορίζονται σε ενοποιημένο και ατομικό επίπεδο. Σε υποενοποιημένο επίπεδο, η κεφαλαιακή απαίτηση και άλλα κεφαλαιακά μέτρα θα πρέπει να καλύπτουν μόνο τη μητρική επιχείρηση του υποενοποιημένου ομίλου προκειμένου να αποφευχθεί ο διπλός υπολογισμός της απαίτησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων την οποία εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές σε άλλα κράτη μέλη.

11.3 Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων

427. Οι αρμόδιες αρχές που ευθύνονται για την εποπτεία των διασυνοριακών ομίλων επιχειρήσεων επενδύσεων και των οντοτήτων αυτών πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν, όπου είναι δυνατό, την εφαρμογή όλων των μέτρων εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης, κατά περίπτωση, στον όμιλο ή/και τις ουσιώδεις οντότητες αυτού, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται συστηματικά τα πλέον κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των αδυναμιών που εντοπίστηκαν, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική εικόνα του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των ενδοομιλικών αλληλοεξαρτήσεων και των ενδοομιλικών ρυθμίσεων που προαναφέρθηκαν.

428. Οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την προληπτική εποπτεία των οντοτήτων ενός ομίλου με διασυνοριακές επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει, κατά την επιβολή εποπτικών ή διοικητικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων κυρώσεων σε επιχειρήσεις

επενδύσεων για την αδυναμία τους να αντιμετωπίσουν επαρκώς τις ελλείψεις που σχετίζονται με τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, να έρχονται σε επαφή με τις αρμόδιες εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.